

75let

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 33 / Leto 75 / 13. avgust 2020 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Močni nalivi prinašajo skrb

Ob vsakem večjem nalivu v Celju se zdi, kot da se ponavlja zgodba z zamašenimi ali nepretočnimi odtočnimi jaški in poplavljenimi dvorišči ter parkirišči. Očitno nismo pripravljeni na spremembe, ki jih prinaša narava z vsakim novim letom. In odgovor na vprašanje, ali se ne da ničesar popraviti, je vedno podoben: »Padavine so bile izjemno močne. Kanali preprosto niso mogli odvesti tolikšne količine vode.« Kakšna je rešitev? str. 2-3

Foto: Andraž Purg – GrupA

INTERVJU

Veronika Šoster, Stritarjeva
nagrajenka str. 18-19

CELJE

Razstava v poklon
nogometnim prvakom str. 11

str. 48

Simonov zaliv

AKCIJA
ZA NOVE NAROČNIKE NOVEGA TEDNIKA!
UŽIVAJTE BREZPLAČNO NA MORJU VSE POLETNE SOBOTE!

novi tednik radio celje **ATP**

Več v notranjosti časopisa in na www.novitednik.com

ZADETKI

»Nasploh je letina precej slabša kot lani, precej je poškodb po pozebi, plodovi so delno poškodovani, so nepravilnih oblik.«

Roman Gregorn, direktor Meje Šentjur

»Mogoče začnejo v šolah prehitro spoznavati klasike in se ljudje ustrašijo, da je vsa literatura takšna. Če se sam ne ukvarjaš z odkrivanjem del, pogosto ne prideš do biserov sodobne literature.«

Veronika Šoster, literarna kritičarka in Stritarjeva nagajenka

»Cilj je, da ne bi imeli le ene Grete Thunberg, ampak da bi bil vsak otrok Greta in bi še starše opozarjal na pravilno ravnanje v skrbi za okolje.«

Aleksander Verhovšek, ravnatelj III. OŠ Celje

»Včasih smo preplezali ograje, drevesa, ruševine in ni bilo nikjer nobenih zaščit. Ko si prvič padel, je bolelo, naslednjič si bil bolj pozoren. Danes je drugače. Varnost in zaščita sta zelo pomembni, a pri tem ne smemo pretiravati.«

Rok Mikluš, snovalec otroške igralnice

»Z ubranitvijo naslova se ne bomo obremenjevali. Možno je, da bomo znova prvaki. Lahko smo še dvakrat, trikrat, ali pa šele čez sto let.«

Miloš Rovšnik, predsednik NK Celje

Močni nalivi prinašajo skrbi

Je »zalivanje« kleti, dvorišč in parkirišč postalo stalnica?

Ob vsakem večjem nalivu v Celju se zdi, kot da se zgodba z zamašenimi ali nepretočnimi odtočnimi jaški in poplavljenimi dvorišči ter parkirišči ponavlja. Ne ljudje ne družba v celoti očitno nismo pripravljeni na spremembo, ki jo prinaša narava z vsakim novim letom. In odgovor na vprašanje, ali se ne da ničesar popraviti, je vedno podoben: »Padavine so bile ekstremne. Kanali preprosto niso mogli odvesti vse količine vode, ker je je bilo več, kot je zmogljivost naprav za odvod.« Kakšna je rešitev?

SIMONA ŠOLINIČ

»Kanalizacijski sistem, ki je v Celju mešan, torej odvaja fekalne in padavinske vode, je prilagojen količini padavinskih vod, ki jih povzročajo padavine z enoletno povratno dobo,« pravi v podjetju Vodovod-kanalizacija. A ljudje tega več kot očitno ne morejo sprejeti, ker bi to pomenilo, da se morajo sprijazniti s tem, da jim bo vsak večji naliv vedno zalil tudi dvorišče, nekaterim tudi hiše.

Kaj je narobe na Teharski cesti?

Zgodba se tako – kljub obnovi Popovičeve ulice v Celju – ponavlja tudi tam. Pred dnevi so morali nekateri stanovanjci ob tej ulici in ob Teharski cesti ponovno prečrpavati vodo in čistiti jaške, saj ti vode niso požirali, tudi zato ne, ker so bili polni listja in ostalih stvari. Lastniki hiš ob Teharski so pravzaprav na to že navajeni – da sami čistijo odtočne jaške in pri tem ugotavljajo, da so odtočne odprtine eno-

stavno premajhne in zabite z listjem. V obcestnem jarku ob obnovljeni Popovičevi ulici rastejo celo drevesa. Torej se stanovanjci vrtijo v začaranem krogu. »Ves čas spremljamo vremenske napovedi. Kaj to pomeni? Da ne moremo niti na dopust, ker ne vemo, ali nam bo takrat – ko nas ne bo doma – zalilo dvorišče in hišo,« so dejali nekateri od njih. Junjski večer leta 2017 je bil za vse grda izkušnja. Nekaterim je voda – na Teharski cesti je tekla kot reka v višini 30 centimetrov – uničila tudi temelje hiše, garaže in stanovanja.

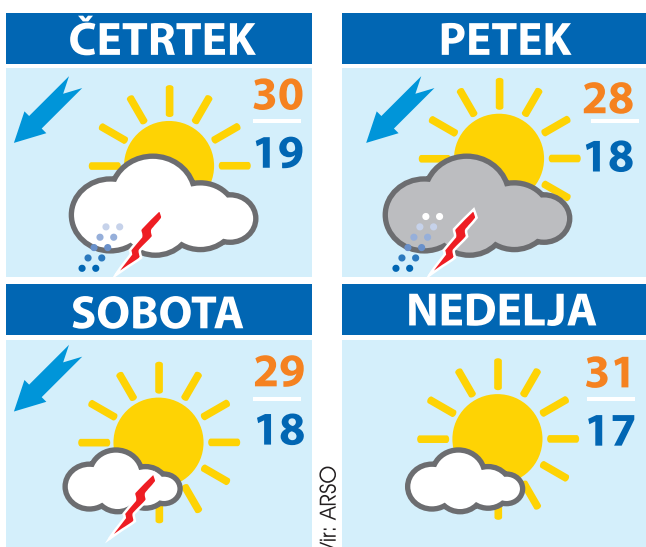
Na vprašanje, kaj je narobe ob Popovičevi ulici in Teharski cesti, saj so nas krajani, ki živijo ob tem delu, letos spet obvestili, da je nekaterim voda ob zadnjem močnem nalivu ponovno ogrožala nepremičnine, v Vo-ka odgovarjajo: »Na tem območju je ključna težava, da je treba izvesti še zadnji del naložbe pri obnovi Popovičeve

Cesta ob pokopališču, s katere je ob zadnjem večjem nalivu voda drla po cesti do hiš ob Popovičevi.

ulice, in to je meteorni kanal od križišča Popovičeve ulice s Teharsko cesto do Voglajne. Obstoječi sistem namreč ne more sprejeti vse meteorne vode, zato pride do razlivanja. »Enako so nam odgovorili iz občine: »Popovičeva cesta je

bila leta 2017 obnovljena in na tem odseku je že izveden tudi ustrezen meteorni kanal, ki še ne opravlja svoje naloge v celoti. Za celostno odvodnjavanje je treba izvesti še manjkajoči del kanala do Voglajne, ki bo na tem območju pomembno

prispeval k odvodnjavanju za-
lednih in površinskih meteor-
nih vod.«

Kdaj obnova po obnovi?

Večletna stalnica je tudi
vprašanje, kdaj se obeta ob-
nova Teharske ceste, ki bi
omilila vse te težave. Lani smo
poročali, da naj bi bil projekt
v zaključnem delu, govorilo
se je o treh izvedbah del. Prva
izvedba naj bi bila od trгови-
ne Dipo do trgovine Mercator,
nato bi do Teharij sledili še dve
izvedbi. A naj bi se lani zata-
knilo pri pridobivanju soglasij
lastnikov zemljišč predvsem v
zadnjem delu te ceste (v smeri
Teharij). »Obnova Teharske ce-
ste se bo lahko začela šele, ko
bo izveden meteorni kanal od
Popovičeve ulice do Voglajne.
Začetek gradnje Teharske ceste
pričakujemo v naslednjih pro-
računskih obdobjih,« pravijo
v Mestni občini Celje (MOC).

Po naših neuradnih podat-
kih bi lahko pri obnovi Te-
harske ceste nastala težava
predvsem zaradi mostu čez
Voglajno pri železniški po-
staji. Vprašljiva naj bi bila na-
mreč njegova višina glede na
načrtovano obnovo Teharske
ceste. Pri obnovi Teharske ce-
ste bi tako morali obnoviti ali
celo zgraditi nov most, kar bi
pomenilo ogromno dodatnih
stroškov.

Koliko denarja za čiščenje jaškov?

Na MOC smo naslovili tudi
vprašanje, koliko denarja le-
tno nameni za vzdrževanje
obcestnih jarkov in jaškov
za odtok meteornih voda.
Pogodbo o načinu izvajanja
gospodarske javne službe
vzdrževanja javnih občinskih
cest ima namreč občina skle-
njeno s podjetjem Vodovod-
kanalizacija. »Višina sredstev
je določena z letnim izved-
benim načrtom ob sprejetju
letnega proračuna in letos za
redno vzdrževanje naprav za
odvodnjavanje znaša 78.300
evrov,« pravijo v občini. In
kolikokrat Vo-ka izvaja takšna
dela? »Vzdrževalci iz Vodovo-
da-kanalizacije dnevno pre-
gledujejo tako imenovane
dežne rešetke in odtoke pod

robniški cestišč. Pregledniška
služba je sestavljena iz dveh
enot z dvema voziloma. Pre-
gledniki rešetke čistijo ročno
in tudi strojno. Kadar pride
do hudega naliva s točo in ko
na rešetke nanese še listje, je
razumljivo, da pride do zača-
sne zamašitve, a voda nato le
odteče. Na leto tako očistimo
približno 20 tisoč metrov jav-
nega kanalizacijskega omrež-
ja, 1.400 dežnih rešetk s pre-
skolovi in 160 cevni cestnih
propustov v skupni vrednosti
približno 67 tisoč evrov,« pra-
vijo v Vo-ka.

Zanimalo nas je tudi, ali ima
občina nadzorni mehanizem,
s katerim bi preverila, kako iz-
vajalci takšno čiščenje oprar-
vljajo in ali ga izvajajo redno,
a v občini na to vprašanje od-
govarjajo kratko in jedrnato:
»Vo-ka izvaja čiščenje jaškov
in jarkov v sklopu rednega
vzdrževanja cest v skladu z iz-
vedbenim načrtom.« Zanimal
nas je tudi komentar občine
na zgodbe ljudi, da izvajalci
številna čiščenja jaškov in jar-
kov ne izvajajo redno: »Vo-ka
jarke čisti in vzdržuje na pod-
lagi izvedbenega programa in
v okviru predvidenih finanč-
nih sredstev.«

Dolgoročna rešitev je ...

... predvsem draga. »Vsako
leto bolj neugodne vremenske
razmere in vedno večja pozi-
dava do zdaj nepozidanih
površin (dodatna parkirišča,
asfaltirane ceste ...) povzro-
čajo vedno večjo obremenit-
ev za kanalizacijske sisteme.
Odvodnjavanje meteornih
vod, predvsem takrat, ko
pade veliko dežja v zelo krat-
kem času, postaja vedno večji
problem. S temi težavami se
srečujemo tako v Sloveniji kot
tudi v drugih državah. Dolgo-
ročne rešitve prinašajo s sabo
celostno obravnavo celotne-
ga območja, s čimer so pove-
zani ogromni stroški, ki jih
proračuni posameznih občin
v kratkem izvedbenem obdo-
bju ne zmorejo,« pojasnjujejo
v občini. Toda kaj natančno je
ključna rešitev? »Na to vpra-
šanje je težko odgovoriti, saj
se primer od primera razliku-
je. V MOC se bomo še naprej

Veliko vode ali slaba pretočnost?

**Prebivalci Milčinskega ulice v Ce-
lju so imeli pred tednom ob močnem
nalivu težave z naraslo vodo, ki je
zalila parkirišča in del površin med
bloki. Odočni jaški niso požirali
vode, ob čemer je močno narasel in
se iz struge prelival tudi bližnji po-
tok, ki teče med OŠ Hudinja in nase-
ljem. Tako močno se sicer še ni nikoli
prej razlil, so pa stanovalci opozorili,
da gre za posledice pogosto zarasle
in na nekaterih delih preozke stru-
ge. Predstavniki MČ Gaberje naj bi
o tem že opozarjali pristojne, a se ni
nič premaknilo.**

Kot je dejala predsednica sveta MČ
Gaberje **Brigita Balon**, naj bi bil kriv
zaraščen jarek, ki vodi od Milčinske-
ga ulice v smeri proti Merkurju in reki
Hudinji in je posebej ozek na delu pred

izlivom. Po njenem mnenju bi bilo tre-
ba jarek bolj redno čistiti in ga blizu
iztoka razširiti. Glede tega so imeli
sestanke v celjski izpostavi Direkcije
RS za vode, a se ni nič spremenilo.
Režijski obrat občine občasno pokosi
nabrežine.

V čem je težava pri Travniskem poto-
ku, kot se imenuje omenjeni vodotok,
smo vprašali v celjski izpostavi Direk-
cije RS za vode. »Travniški potok je nad
Celjem kanaliziran, v odprto strugo
preide na kratkem odseku mimo na-
selja Hudinja in nato do izliva. Vanj so
speljane tudi meteorne vode širšega
območja poselitve,« pojasnjuje **Alen-
ka Zupančič**, vodja sektorja območja
Savinje. »Po podatkih Arsa je prejšnji
torek zvečer v dveh urah padlo več kot
30 litrov dežja na kvadratni meter, kar

je povzročilo, da tako meteorna kana-
lizacija kot tudi struga potoka v tako
kratkem času nista bili sposobni pre-
vajati takšnih količin padavin.«

Dodala je, da je čiščenje naplavin
struge Travniskega potoka sicer v raz-
širjenem načrtu rednih vzdrževalnih
del omenjenega sektorja, izvedba pa
je odvisna od denarja, ki je na voljo
za tovrstna dela. »Glede na to, da gre
za problematiko strnjenega naselja z
velikim deležem utrjenih površin in
streh ter posledično z velikim količi-
nami padavinskih vod, smo lokalno
skupnost obvestili, da lahko čiščenje
struge Travniskega potoka zagotovi
sama, in sicer ob upoštevanju določe-
nih pogojev urejanja voda.« Morebitne
širitve struge ne omenja.

TC, foto: Andraž Purg – GrupA

Sicer nedolžen potok ob Milčinskega ulici je bil prejšnji torek tako grozeč.

**Kanalizacijsko omrežje je dimenzionirano na enoletno povratno
dobo padavin, kar pomeni, da se zaradi močnih padavin gladina
vode v kanalizaciji enkrat letno lahko dvigne do ravni terena. To
pomeni, da je dopustno, da se enkrat letno voda ob padavinah
zadrži na terenu in ulicah. Ekstremne padavine ob tem dogodku
so močno presegle količine, za katere je kanalizacija načrtovana
in ob katerih zagotavlja normalno odvajanje padavinskih voda.**

trudili iskati rešitve za težave
z odvodnjavanjem meteornih
vod, medtem pa bi moral vsak
posameznik delovati samoza-
ščitno in poskrbeti za zaščito
svoje lastnine z morebitnimi

dodatnimi požiralniki, poni-
kovalnicami, zadrževalniki ter
tudi s pravilnimi priključki na
kanalizacijski sistem in s čr-
palkami, če so potrebne,« še
zaključujejo v občini. Dejstvo

je tudi, da marsikdo samoza-
ščitno ne ravna dovolj in mu
je samoumevno, da mu bodo
ob morebitnem poplavljanju
tako pomagali gasilci. Tem
dolgoročno ni pomoči. Toda

pri vseh ostalih, ki so naredi-
li že vse, voda pa jim še ve-
dno povzroča težave, obstaja
dvom v to, da jih bodo takšni
odgovori na ključna vprašanja
pomirili.

**»Kanalizacijski sistem v Celju zelo dobro oprar-
vlja svojo osnovno nalogo. Res je, da ni neomejen
rezervoar, da bi lahko prejel vso odpadno vodo v
ekstremnih razmerah, zato svetujemo samozašči-
tno ravnanje,« pravijo v Vo-ka. Na vprašanje, ali bi
se na tem področju morajo še kaj spremeniti, do-
graditi, urediti, sanirati, v Vo-ka ne odgovarjajo.**

Diamantna maturantka

**CELJE – Po ugovorih, ki jih lahko dijaki vložijo na Re-
publiški izpitni center, potem ko julija dobijo rezultate
mature, je v nekaterih šolah uspeh na maturi še boljši, kot
je bil ob prvih julijskih rezultatih.**

Na I. gimnaziji v Celju so v roku za ugovore prejeli 16 po-
zitivno rešenih vlog. Šola ima tako še dve zlati maturantki
(Zalo Gazvoda in Hano Marijo Žibert), skupaj jih je zdaj 21.
Po novem ima tudi diamantno maturantko, to je Anamarija
Mežnar, ki je osvojila največje možno število točk na maturi,
to je 34. Letos ima tak dosežek v Sloveniji le 11 maturantov.

Po ugovoru na oceno ima eno zlato maturantko več (poleg
prejšnjih treh) tudi Gimnazija Lava ŠCC, kjer se je med naj-
boljše uvrstila tudi Lina Kovač. TC

Pojasnilo

Spoštovani bralci,
zaradi tehničnih težav v tiskarni je vsebina tokratne šte-
vilke Novega tednika razdeljena v tri snope namesto v dva,
kot ste bili vajeni doslej. Ko bo tiskarna težave odpravila,
bomo izhajali spet v dveh snopih.
Hvala za razumevanje.

Uredništvo

Koliko koristimo oddih na državne stroške?

**Turistični boni bodo lahko marsi-
komu polepšali letošnji dopust po
denarni plati. Zelo pomembno je
tudi, da bodo koristili turističnemu
gospodarstvu. Republiška finančna
uprava je v začetku tega tedna objar-
vila podatke o unovčevanju letošnjih
turističnih bonov do vključno zadnje
nedelje, 9. avgusta.**

Skupna vrednost podeljenih bonov
znaša 356 milijonov evrov, od česar so
občani do konca zadnjega tedna unov-
čili le 49 milijonov. Po pričakovanjih je
absolutna rekorderka obmorska občina
Piran, na območju katere so bili izkori-
ščeni boni v skupni vrednosti 9,8 milijo-
na evrov. In kako je v drugih izrazito tu-
rističnih občinah in to po vrstnem redu?
V Bohinju ter Izoli so izkoristili občani
bone v vrednosti 2,7 milijona evrov,
v Moravskih Toplicah 2,6 milijona, v
Brežicah 2,5 milijona, v Podčetrtku 1,9

milijona, na Bledu 1,7 milijona, v An-
karanu in Kopru 1,6 milijona, v Bovcu
1,5 milijona, v Zrečah ter Laškem po
milijon ... Naj spomnim, da so na ob-
močju občine Brežice Čateške toplice.

Na našem območju je torej po ko-
riščenju turističnih bonov absolutna
rekorderka občina Podčetrtek, ki ji sle-
dijo Zreče in Laško. In kako je drugod
na našem območju?

V občini Rogaška Slatina, ki je pri-
ljubljen cilj tujih turistov, so pustili
slovenski občani turistične bone v vre-
dnosti 636 tisoč evrov, v Šoštanju 542
tisoč evrov, v Solčavi 437 tisoč evrov,
na Dobrni 394 tisoč evrov ter na Rečici
ob Savinji 213 tisoč evrov. Na obmo-
čju šoštanjske občine so seveda Ter-
me Topolšica, na Solčavskem Logarska
dolina ter na Rečici ob Savinji Kamp
Menina, ki je ponavadi najbolj prilju-
bljen med turisti iz držav Beneluksa.

In koliko je zanimanja Slovencev
za unovčevanje turističnih bonov v
drugih občinah naše regije? V Mozir-
ju so bili izkoriščeni v vrednosti 192
tisoč evrov, v Lučah 112 tisoč evrov,
v Velenju 95 tisoč evrov, v Celju 52 ti-
soč evrov, v Šentjurju 40 tisoč evrov,
v Šmarju pri Jelšah 35 tisoč evrov, v
Žalcu 34 tisoč evrov, na Polzeli 28 ti-
soč evrov, v Preboldu 26 tisoč evrov,
v Slovenskih Konjicah 25 tisoč evrov,
v Vitanju 23 tisoč evrov, v Kozjem 19
tisoč evrov, v Gornjem Gradu 15 ti-
soč evrov, v Nazarjah 14 tisoč evrov,
v Štorah ter na Vranskem po 8 tisoč
evrov, v Vojniku in Rogatcu po 7 tisoč
evrov, v Bistrici ob Sotli in Braslovčah
5 tisoč evrov, v Radečah 2 tisoč evrov,
na Ljubnem tisoč evrov ter v Taboru v
Savinjski dolini 900 evrov.

BJ

Tudi podjetja na Celjskem v teh dneh odločajo o delitvi dobička

Večina letos brez dividend, lastnikom Železarja 1,5 milijona evrov

V avgustu, predvsem v drugi polovici meseca, se bodo tudi na Celjskem zvrstile seje skupščin mnogih podjetij. Dnevni redi letnih srečanj delničarjev so si bolj ali manj podobni. Povsod se bodo seznanili s poročilom o lanskem poslovanju svoje družbe ter odločali o delitvi njenega bilančnega dobička. V večini podjetij uprave predlagajo, naj dobiček ostane nerazporejen. Med redkimi izjemami je Kovintrade, kjer naj bi, takšen je namreč predlog, delničarji dobili dividende, uprava pa nagrado. Poseben primer je družba pooblaščenka Železar Štore, ki ima na dnevnem redu tudi odločanje o rednem zmanjšanju osnovnega kapitala. Delničarji naj bi si na ta račun razdelili kar 1,5 milijona evrov.

JANJA INTIHAR

Začnimo kar z družbo pooblaščenko Železar Štore, ki je z malo več kot 20-odstotnim deležem druga največja lastnica štorske jeklarne in deluje predvsem s pomočjo dividend, ki jih dobiva iz te družbe ter iz podjetij Itro in Unior. Po lanskem prevzemni ponudbi, ki so jo objavili trije največji delničarji Tomaž Subotič, Marjan Mačkošek in podjetje Storkom, se lastniška razmerja v družbi niso bistveno spremenila. Za prodajo svojih delnic se je namreč odločilo le malo malih delničarjev, vsi skupaj so imeli 4,6-odstotni delež. Po prevzemni ponudbi je Mačkošek lastništvo delnic povečal na 11,8 odstotka, Storkom na 29,4 odstotka in Subotič na 23,6 odstotka. Do letošnjega julija je Subotič svoje lastništvo v Železarju še povečal in trenutno znaša 32 odstotkov, kar pomeni, da je postal največji posamični lastnik družbe pooblaščenke. Zakaj vse te številke o povečevanju lastništva? Tomaž Subotič, znan slovensko-češki poslovnež, ki je v lastništvo Železarja vstopil pred štirimi leti z nakupom 3,6 odstotka delnic, namreč v preteklosti ni skrival, da mu družba pooblaščenka pomeni le sredstvo za doseg končnega cilja – povečanje vpliva v Štore Steel in lastništva v Uniorju. Se je zdaj, kljub temu da je v povečanje lastniškega deleža v Železarju vložil kar nekaj denarja, temu cilju odpovedal?

In zdaj je napovedana seja skupščine, ki bo konec avgusta. Osrednja točka dnevnega reda bo odločanje o zmanjšanju osnovnega kapitala. Uprava in nadzorni svet, ki sta takšen predlog pripravila, sta v obrazložitvi sklica seje zapi-

sala, da sta razloga za zmanjšanje osnovnega kapitala dva – posledice, ki jih je povzročila epidemija novega koronavirusa, in prilagoditev osnovnega kapitala potrebam družbe, ker je lani prodala dva apartmaja na Rogli ter s tem zmanjšala obseg svojega poslovanja. Kaj je pravi razlog za zmanjšanje kapitala, smo vprašali direktorja Železarja **Antona Franuliča**, ki je odvrnil, da pred sejo skupščine o tem ne more dati informacij. »Nadzorni svet se bo pred sejo skupščine zagotovo še sestal in lahko se zgodi, da bo prišlo do kakšne spremembe dnevnega reda,« je bilo edino pojasnilo Franuliča.

Največ bo dobil Tomaž Subotič

Če si uprava in nadzorni svet ne bosta premislila in bo dnevni red seje ostal nespremenjen, bodo lastniki osnovni kapital Železarja zmanjšali za 1,5 milijona evrov, s 3,9 na 2,4 milijona evrov. Sklep bo sprejet, če bo zanj glasovalo najmanj tri četrtine na seji prisotnih delničarjev. Po zmanjšanju osnovnega kapitala se število delnic posameznega lastnika ne bo spremenilo, spremenila, to je zmanjšala, se bo vrednost delnice. Na račun zmanjšanja kapitala bo vsak delničar za eno svojo delnico dobil 1,55 evra. Glede na zadnje znano lastništvo delnic bo največ denarja dobil Tomaž Subotič. Njegov malo manj kot 32-odstotni delež mu bo prinesel 478 tisoč evrov. Približno trideset tisočakov manj bo dobilo podjetje Storkom, v katerem je direktor Železarja Anton Franulič 31-odstotni lastnik, tretji največji delničar Marjan Mačkošek bo dobil 178 tisoč evrov. Vsi

So si največji lastniki družbe pooblaščenke Železar premislili o povečanju svojega vpliva v podjetju Štore Steel? Na seji skupščine, ki bo konec avgusta, bodo osnovni kapital pooblaščenke zmanjšali za 1,5 milijona evrov. Delničarji bodo denar dobili na svoje račune najkasneje v enem letu.

delničarji bodo denar na svoje račune dobili najkasneje do 31. avgusta 2021 oziroma takrat, ko bo od vpisa spremembe osnovnega kapitala preteklo šest mesecev in bo Železar poplačal vse terjatve, ki so jih zaradi napovedane spremembe morali prijaviti upniki.

V Cetisu brez dividend, v Kovintradu tudi nagrade

Vsekakor manj »dela« kot v Železarju bodo letos na svojih sejah skupščin in po njih imeli v ostalih podjetjih, kjer se bodo lastniki prav tako sestali v avgustu. Večinoma se bodo, vsaj takšen je predlog njihovih uprav in nadzornih svetov, odpovedali delitvi dobička. Razlog so težave, ki jih imajo pri poslovanju zaradi epidemije koronavirusa, zato bodo denar raje prihranili za »težke čase« ali pa dobička, kot na primer v Cetisu, ne bodo delili zaradi določil interventnih zakonov za omilitve posledic ukrepov, ki jih je za zaježitev epidemije sprejela vlada.

V Cetisu je na zadnji dan lanskega leta bilančni dobiček znašal 3,3 milijona evrov in naj bi ostal nerazporejen. Kot je v obrazložitvi sklica seje skupščine zapisal upravni odbor, družba potrebuje denar za izvedbo načrtovanih naložb, poleg tega bi v primeru izplačila dividend morala državi vrniti denar, ki ga je dobila kot povračilo nadomestila plače delavcem, ki so bili na začasnem čakanju na delo ali služ-

be niso mogli opravljati zaradi višje sile.

Čeprav je bilo tako kot v Cetisu tudi v Kovintradu v času epidemije več zaposlenih doma na čakanju, bodo v tej celjski družbi tudi letos delili dividende ter svojo 4-člansko upravo nagradili s 50 tisoč evri. Takšen je vsaj predlog delničarjem, ki se bodo sestali 28. avgusta. Dividende naj sicer ne bi bile visoke, znašale naj bi 1,16 evra, zanje bi Kovintrade porabil 149 tisoč evrov bilančnega dobička, ki v celoti znaša 5,3 milijona evrov.

Zapletena interventna zakonodaja

Zakaj nekatera podjetja pri letošnji delitvi dobička upoštevajo določila interventnih zakonov, sprejetih zaradi epidemije koronavirusa, in druga ne, smo vprašali pravno službo GZS, ki sicer ni pristojna za razlago in tolmačenje predpisov. Kljub temu so v pravni službi pojasnili določila, povezana z delitvijo dobička, v prvem, drugem in tretjem interventnem zakonu. Ob tem so opozorili, da je interventna zakonodaja zelo zapletena in jo je zaradi različne časovne veljavnosti posameznih zakonov oziroma ukrepov, ki postavljajo različne pogoje ali omejitve, zelo težko izvajati.

Prvi protikoronski zakon, ki je bil sprejet aprila, določa, da mora podjetje, ki je bilo deležno državnega nadomestila za plače delavcev na čakanju, a je v letu 2020 ali za leto 2020

izplačalo dobiček in dalo nagrado poslovodstvu, o tem seznaniti finančno upravo ter po prejemu odločbe vrniti prejeto sredstva. Enaka določila so tudi v drugem interventnem zakonu, ki je bil sprejet konec maja, le da se nanašajo na državno subvencioniranje skrajšanje delovnega časa. Tretji zakon, ki je bil sprejet julija in govori o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val covida-19, v primeru uveljavljanja ukrepov ne določa omejitev pri izplačilu dobička ali nagrad poslovodstvu.

V Termah Olimia manj denarja tudi za nadzornike

V drugi polovici avgusta se bodo sestali tudi delničarji Term Olimia, Term Dobrna, Celjskega sejma in Sipa. V vseh družbah so se uprave in nadzorni sveti odločili, da lastnikom letos ne bodo predlagali delitve bilančnega dobička, kar je glede na težave, ki jih imajo, to še zlasti velja za turistična podjetja, povsem razumljivo in pričakovano.

V Termah Dobrna niti nimajo česa deliti, saj znaša njihov bilančni dobiček le poltretji tisoč evrov. Drugače je v Termah Olimia, kjer je zadnji dan lanskega leta bilančni dobiček znašal 7,1 milijona evrov. Terme so zadnja leta poslovale odlično, samo lani in predlani so ustvarile več kot pet milijonov evrov čistega dobička. Lani so po dveh letih premora spet delile dobiček, dividenda, ki je znašala 1,65

evra bruto, je bila najvišja doslej. Letos dividend najverjetneje ne bo, uprava in nadzorni svet bosta na seji skupščine lastnikom predlagala, naj celoten bilančni dobiček ostane nerazporejen. Terme so bile več mesecev zaprte in letos pričakujejo približno 40-odstotni upad prihodkov. Tako kot v številnih družbah, ki so v večinski državni lasti, si bodo tudi nadzorniki za čas, ko je bila razglašena epidemija, zmanjšali svoje prihodke za 30 odstotkov.

V Celjskem sejmu so lastniki zadnjič dobili dividende leta 2014 in tudi letos bodo ostali brez njih, čeprav je družba lani imela največ čistega dobička doslej, njen bilančni dobiček pa znaša 1,2 milijona evrov. Pandemija koronavirusa je skoraj v celoti ustavila poslovanje celjske sejemske hiše, saj ji je do zdaj uspelo pripraviti samo en sejem, odpovedala je tudi vse načrtovane prireditve do konca leta. Med njimi tudi Mednarodni sejem obrti in podjetnosti, ki ga bo sicer poskušala pripraviti v virtualni obliki. V kakšnem obsegu bo spletni sejem, bo znano po 15. avgustu. Večina zaposlenih je bila v času epidemije doma na čakanju, zaradi finančnih težav so nato skoraj polovici morali odpovedati pogodbe o zaposlitvi.

Nerazporejen bo letos ostal tudi bilančni dobiček šempetrskega podjetja Sip, ki znaša 7,9 milijona evrov.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Obrtniki predlagajo znižanje DDV

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS) je ministrstvu za finance in vladi ponovno predlagala znižanje davka na dodano vrednost (DDV). Prepričana je, da bi takšen ukrep, ki ga je že uvedlo nekaj sosednjih držav, obrtnikom in podjetnikom pomagal pri premagovanju posledic pandemije koronavirusa.

Zbornica predlaga znižanje splošne stopnje DDV z 22 na 20 odstotkov, znižano stopnjo pa z 9,5 na 8,5 odstotka. Hkrati naj država za najbolj prizadete dejavnosti, kot so kozmetične storitve, avtobusni prevozi, organizacija prireditev, kemično čiščenje in

pranje, šivanje izdelkov po meri, izdelava čevljev, fotografske storitve ter domača in umetnostna obrt, začasno omogoči obračun DDV po znižani stopnji, to je 8,5 odstotka. Za gostinske storitve zbornica predlaga še večje začasno znižanje davka, in sicer na

7 odstotkov. V Sloveniji so določene storitve v obrtnih dejavnostih obdavčene z 22-odstotnim DDV in so zaradi tega predrage za končnega porabnika, pojasnjujejo v OZS. V času epidemije so mnogi ostali brez dela in znižanje stopnje DDV bi lahko pomenilo vsaj delno pomoč ter mu omogočilo preživetje, utemeljujejo svoj predlog predstavniki obrtnikov.

»Zaradi upada naročil so mnogi obrtniki in podjetniki primorani tudi odpustiti. Z znižanjem stopnje DDV, kot so to storile sosednje države, bi pospešili domačo potrošnjo, kar bi pomenilo tudi več prilivov v državno blagajno. Po drugi strani domači potrošniki ne bi kupovali izdelkov v sosednjih državah, ki so znižale DDV,« poudarja predsednik OZS **Branko Meh.**

Ob tem v zbornici kot primer navajajo Nemčijo in Avstrijo. V prvi so splošno stopnjo DDV že znižali z 19 na 16 odstotkov ter znižano stopnjo s 7 na 5 odstotkov, v drugi so davek na dodano vrednost v gostinstvu in nastanitvenih dejavnostih znižali na 5 odstotkov. Znižanje stopnje DDV sta že napovedali tudi Italija in Hrvaška, še navajajo v zbornici.

Jl

Mestna občina Celje želi pri prodaji delnic Meje, ki so v lasti propadlega poslovnega sistema PSZ, zaščititi svoje premoženjske interese, to je terjatve v višini 5.362 evrov.

Celjska občina pojasnjuje pritožbo zoper prodajo delnic Meje

»Kot upnik smo dolžni storiti vse«

Mestna občina Celje je 28. julija zvečer, le nekaj ur pred iztekom roka, na višje sodišče poslala pritožbo na sklep, s katerim je okrožno sodišče izdalo soglasje k prodaji delnic šentjurske Meje. Prodajalec je celjski poslovni sistem PSZ v stečaju, kupec pa družba Altius s Ptuja. S svojo pritožbo je občina ustavila prodajo delnic, ki se je zaradi različnih razlogov zapletala štiri leta in je tokrat vendarle kazalo, da bo Meja končno dobila novega lastnika. Stečajni upravitelj Radovan Triplat je zaradi takšnega dejanja ogorčen, o čemer smo pisali že v prejšnji številki našega časopisa, za pojasnilo, zakaj se je odločila za pritožbo, predvsem pa, kaj bo imela od tega, smo občino prosili tudi mi.

JANJA INTIHAR

Odgovor na naša vprašanja, ki smo jih na Mestno občino Celje naslovili že 31. julija, smo dobili v torek, 11. avgusta, vsebina pa je (po pričakovanju) skopa. V njem služba za odnose z javnostmi navaja, da se je občina na višje sodišče pritožila zato, »ker so se v postopku dražbe pojavile nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na zakonitost prodaje, in ker bi po naši oceni lahko za delnice iztržili višjo ceno, smo kot upnik dolžni storiti vse, da zaščitimo premoženjske inte-

rese občine«. Katere nepravilnosti na dražbi ima v mislih, na občini niso pojasnili, prav tako tudi ne, kakšno ceno za delnice bi bilo mogoče iztržiti. Zanimiva pa je predvsem trditev o zaščiti njenih premoženjskih interesov. Terjatve, ki jih je v stečaju PSZ prijavila Mestna občina Celje in jih je stečajni upravitelj tudi priznal, znašajo namreč le 5.362 evrov in nekaj centov. Za primerjavo, čeprav je že ta znesek dovolj zgovoren, upniki so v stečaju PSZ skupaj

prijavili za krepko več kot 100 milijonov evrov terjatev.

Višje cene ne bi bilo mogoče iztržiti

Naj na kratko ponovimo. Ko je stečajni upravitelj Radovan Triplat lani dobil zeleno luč za prodajo nekaj manj kot 450 tisoč delnic Meje, kar pomeni 97-odstotni delež njenega lastniškega kapitala, je konec leta pripravil prvo dražbo. Čeprav je cenilec vrednost lastniškega kapitala Meje ocenil na nič evrov, ker je pri cenitvi upošteval finančni dolg in poroštvene obveznosti podjetja, je bila na dražbi izklicna cena za delnice 50 tisoč evrov. Dražba se je končala »sanjsko«. Ne samo, da je bilo na njej kar osem dražiteljev, zmagovalec, hrvaško podjetje Bio-Vet, je za delnice ponudil kar 2,5 milijona evrov. A veselje ni trajalo dolgo, saj so Hrvati, ko bi bilo treba plačati kupnino, od pogodbe odstopili.

Na drugi dražbi junija letos, na kateri je bila izklicna cena za delnice 600 tisoč evrov, sta sodelovala dva dražitelja – velenjska družba Global NM in podjetje Altius s Ptuja. Zmagal je Global NM, ki je za delnice ponudil 620 tisoč evrov. A je po dražbi stečajni upravitelj ugotovil, da Velenjčani sploh niso vplačili varščine, kar so sicer lažno izkazovali s potrdilom spletne banke. Zato je kot edinega dražitelja na dražbi priznal Altius in z njim podpisal kupoprodajno pogodbo, zoper Global NM pa je napovedal ovadbo. Upravitelj Triplat je pogodbo podpisal za 600 tisoč evrov, torej za izklicno ceno, in takšen znesek je, poudarja, največ, kar je v tem trenutku možno iztržiti za Mejine delnice.

Meja težko čaka novega lastnika

Največja žrtev vseh zapletov pri prodaji delnic, v ozadju ka-

terih so najbrž prav zanimivi interesi, je šentjurska Meja, ki sicer posluje dobro in iz leta v leto povečuje svoje prihodke. Podjetje namreč nujno potrebuje novega lastnika, ki jo bo razbremenil nekaj milijonov evrov terjatev Družbe za upravljanje terjatev bank in ji zagotovil denar za nujne naložbe. Meja, ki je druga največja proizvajalka jajc v Sloveniji, je pred dvema letoma začela baterijsko rejo nadomeščati s hlevsko. Prehoda na nov način reje še ni zaključila, saj so za to potrebna velika vlaganja, za katera sama ne zmore zagotoviti dovolj denarja.

Ni prvič

Vodstvo celjske občine se tokrat ni prvič vpletlo v kakšen stečajni postopek. Naj navedemo samo en primer – pred dvema letoma in pol, ko se je Družba za upravljanje terjatev bank odločila, da bo v stečaj poslala podjetje Simer, se je v reševanje družbe ter njenega direktorja in lastnika Simona Erjavca vključil župan Bojan Šrot. Slabi banki je poslal pismo, v katerem jo je pozval, naj ohrani obstoj in poslovanje tega podjetja. Navedel je, da se za ohranitev Simerja zavzema zaradi nadpovprečne brezposelnosti na Celjskem, pa tudi dejstva, da gre za družbo z dolgoletno tradicijo. Dodal je tudi, da mestna občina sodeluje s Simerjem in da je družba korekten in zaupanja vreden poslovni partner.

Šrotovo pismo ni prav nič pomagalo, Simer je šel v stečaj, na slabi banki pa so povedali, da takšne pobude do takrat niso dobili še od nobenega drugega župana. Ob tem velja dodati, da je občina, vsaj kolikor nam je znano, »mirno stala ob strani«, ko so šla v stečaj večja celjska podjetja, z več zaposlenimi, na primer Aero in Klasje.

CBH izbrisan iz registra

Celjsko sodišče je po sedmih letih končalo stečaj družbe CBH, ki se je po ustanovitvi pred skoraj tremi desetletji ukvarjala z borznim posredovanjem, od leta 2006 do propada pa s finančnim in poslovnim svetovanjem. Čeprav CBH ne posluje že sedem let, je njeno ime pred dnevi postalo spet aktualno. Začelo se je namreč sojenje Stanetu Valantu, nekdanjemu predsedniku uprave NFD Holdinga, in Zdenku Podlesniku, nekdanjemu direktorju CBH. Obtožnica jima očita kaznivo dejanje zlorabe notranjih informacij pri prevzemu Etola.

CBH je bila ustanovljena leta 1993 in je bila približno desetletje ob prav tako danes že »pokojni« Banki Celje najpomembnejša finančna hiša na Celjskem. V regiji in tudi zunaj nje je imela 18 poslovalnic, po prometu se je uvrščala v prvo polovico članov Ljubljanske borze. Holding NFD je leta 2004 kupil CBH, dve leti kasneje je družba izstopila iz članstva borznih posrednikov in spremenila svojo dejavnost. Ko so se začela rušiti podjetja, povezana z NFD, še zlasti po stečaju cerkvenih Zvonov, so mnogi skorajšnji propad napovedali tudi družbi CBH, kar se je leta 2013 tudi zgodilo. Poslovanje CBH je bilo že nekaj let slabo, zadnje leto pred stečajem je ob zelo skromnih prihodkih imela kar 9,5 milijona evrov izgube. Upnikom je bilo priznanih za malo več kot 11 milijonov evrov terjatev, poplačana je bila približno polovica.

S CBH je bilo vse od njene ustanovitve do julija 2013, ko je odstopil z mesta direktorja, povezano ime Zdenka Podlesnika. Ta je odstopil, ker mu je agencija za trg vrednostnih papirjev zaradi zlorabe notranjih informacij vzela dovoljenje za opravljanje poslov borznega posrednika. Zloraba naj bi bila povezana s prevzemom Etola. Agencija je takrat ovadila tri osebe, poleg Staneta Valanta in Podlesnika še podjetnika Zoran Planinšca, zadeva pa je do sodišča prišla šele letos. Predobravnalni narok se je začel konec julija.

JJ

Stečaj Aera se je podaljšal tudi zaradi tožbe, ki jo je zoper to podjetje in avstrijsko spletno dražilnico Netbid ter družbo Voob Technologies iz Latkove vasi vložil šempetrski AC Agrocenter. Ta želi doseči ničnost pogodbe o nakupu Aerovega obrata v Šempetru, ki jo je stečajna upraviteljica pred dvema letoma sklenila z Voob Technologies.

Stečaj Aera spet podaljšan

Celjsko sodišče je stečaj Aera, ki se je začel pred petimi leti in naj bi bil po prvotnem predlogu končan konec leta 2017, spet podaljšalo. To je že tretja sprememba datuma zaključka. Stečajna upraviteljica Alenka Gril je podaljšanje postopka prvič predlagala maja 2018 in drugič junija lani. Razlog, da stečaj še vedno ni končan, so (kot običajno) težave pri prodaji premoženja in dolgotrajni pravdni postopki.

Sodišče je stečajni upraviteljici naložilo, naj pospeši prodajo še preostalega premoženja. Gre za nekdanjo upravno stavbo Aera v Ipavčevi ulici ter lastniške deleže v podjetjih v Beogradu in Skopju. Alenka Gril je poslovne prostore v Celju, ki v pritličju in dveh nadstropjih

skupaj merijo 4.600 kvadratnih metrov, ter dve skladišči nevarnih odpadkov v preteklih dveh letih poskušala prodati že dvakrat. Prvič na javni dražbi, na kateri je bila izklicna cena 1,4 milijona evrov, in drugič lani, ko je zbiral ne-zavezujoče ponudbe. Poslala so jih tri podjetja. Največ, 660 tisoč evrov, je za nepremičnino ponudil celjski trgovec z avtomobili AC Frimobil, a se ločitveni upniki Družbi za upravljanje terjatev bank ponudba ni zdela primerna za nadaljnja pogajanja in tudi ta prodajni postopek je padel v vodo. Grilova zdaj napoveduje, da bo jeseni upravno stavbo znova dala na dražbo. Če ta spet ne bo uspešna, bo predlagala, naj slaba banka sama prevzame to premoženje.

Grilova sicer prostore v Ipavčevi ulici že od začetka stečaja oddaja v najem.

Predvidoma konec leta bo stečajna upraviteljica spet poskušala prodati tudi 100-odstotni poslovni delež v podjetju Aero Beograd ter 49-odstotnega v Aeru Skopje. Beograjsko podjetje, ki ima v glavnem mestu Srbije 21 tisoč kvadratnih metrov zemljišč s poslovnimi stavbami, ocenjenih na 2 milijona evrov, je neuspešno prodajala že dvakrat. Če bo neuspešna tudi tretja dražba, bo najverjetneje naročila novo cenitev in pripravila še eno dražbo. Za prodajo poslovnega deleža v makedonski družbi načrtuje nezavezujoče zbiranje ponudb.

JJ, foto: arhiv NT (Andraž Purg - GrupaA)

Sadjarji lahko jablane pred pozebo zaščitijo z oroševanjem ali različnimi oblikami ogrevanja sadovnjakov. A je po besedah Gregorna težko najti način, ki bi uspešno in ekonomsko učinkovito kljuboval nepredvidljivim vremenskim razmeram. (Foto: Meja Šentjur)

Kako je s pridelkom jabolk na Celjskem?

Kljub pozebi škoda manjša od pričakovane

Začetek avgusta je čas, ko začnejo dozorevati jabolka. Tokrat je vreme največ skrbi sadjarjem povzročalo pomladi, ko so zaradi nizkih temperatur zabeležili več pozebnih dni. Letina je slabša kot lani. A kot se je izkazalo, škoda vendarle ni takšna, kot so se pridelovalci bali.

TINA STRMČNIK

V Sadjarstvu Mirošan pravi, da jih je letošnja sezona jabolk presenetila. Direktor omenjenega podjetja **Vladislav Korber** je pojasnil, da je bila spomladanska pozeba, ki je pridelku grozila z nizkimi temperaturami, predvsem

v času cvetenja. »Ker so bile jablane v različnih stopnjah cvetenja, so določene prenesle tudi nizke temperature. Pričakujemo zmanjšano letino, približno 60 do 70 odstotkov pridelka, kot ga imamo v obdobju dobre letine. Ponavadi smo

pridelali 5.500 ton jabolk, zdaj pričakujemo približno 4 tisoč ton pridelka.«

Tudi v Meji Šentjur so glede na neugodne spomladanske vremenske razmere pričakovali veliko slabši izkupiček jabolk. Trenutne razmere kažejo na povprečen pridelek, odvisno od sorte jabolk in od mikrolege nasadov. »V nasadih na območju severovzhodne Slovenije, na primer v Lenartu v Slovenskih goricah, so razmere bistveno boljše. Na Ponikvi pri Šentjuru so zaradi mikroklimatskih pogojev razmere precej slabše.

Nasploh je letina precej slabša kot lani, precej je poškodb po pozebi, plodovi so delno poškodovani, so nepravilnih oblik,« je povedal direktor **Roman Gregorn**. Dodal je, da je največjo škodo utrpela sorta gala, ki je med zgodnejšimi sortami. Pričakuje, da bodo nasadi skupaj dali približno 2 tisoč ton jabolk, medtem ko je pridelek lani znašal približno 3 tisoč ton. Vsa jabolka sicer ne bodo primerna za prodajo končnemu potrošniku, slabša jabolka bodo prodali za predelavo v sok ali jabolčne krljle.

In stare sorte?

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je ob začetku letošnje sezone jabolk opozorilo tudi na pomen starih avtohtonih sort jablan, kot so beličnik, bobovec in carjevič. Omenjena jabolka so primerna za ozimnico, lahko jih predelamo v sok in jabolčni kis. Na ministrstvu menijo, da je ob intenzivnem prodiranju in uveljavljanju novih sort skrb za ohranjanje starih sort zelo pomembna zaradi več razlogov. Med njimi so skrb za ohranjanje genetskega materiala, izhodiščnega materiala

za vzgojo novih sort, videza kulturne krajine in ravnovesja v naravi. Poleg tega imajo stare sorte jabolk, kot poudarjajo na ministrstvu, pomemben gospodarski pomen.

V Mirošanu po besedah Korberja stare sorte jablan kupcem – vrtičkarjem in manjšim sadjarjem – ponujajo predvsem v obliki sadik. »Že pred več kot 15 leti smo posebej izpostavili staro vrsto carjevič, ki se nam zdi posebej zanimiva. Odločili smo se tudi za njeno intenzivno pridelavo. Zanimivo je, da po njej ne posegajo le starejši, ki to vrsto že poznajo, ampak tudi mlajši, saj ima jabolko posebno aromo in okus.«

Tudi v Meji imajo manjši nasad carjeviča, za to vrsto jabolka so v zadnjih letih opazili veliko zanimanja. »Tako mi kot naša konkurenčna podjetja plodove starih sort jabolk ponujamo v omejenem obsegu. Povpraševanje je morda celo večje, kot je trenutna ponudba. Če bi bilo starih sort bistveno več, bi se razmere na trgu verjetno spremenile,« je dejal Gregorn.

V Kozjanskem parku zadovoljni

Kako razmere ocenjujejo na Kozjanskem? Spomladi so na določenih tamkajšnjih območjih pri zgodnjih sortah jabolk v določeni meri opazili pozebo. Na višjih legah se kaže lepa letina. »Zgodnje poletne sorte sicer pravkar dozorevajo, vendar lahko že povem, da smo z letino zelo zadovoljni. Glede na porazdelitev temperatur in padavin tokrat ni velikega naravnega redčenja. Jabolka letos dozorevajo normalno, v predvidenem času, medtem ko so sorte lani dozorevale nekoliko prej,« je dejal **Adrijan Černelč** iz službe za ohranjanje narave in naravovarstveni nadzor v zavodu Kozjanski park.

Dodal je, da je v sadovnjakih na območju Kozjanskega parka precejšen delež jablan starih sort. V tamkajšnjem kolekcijskem nasadu imajo več kot 120 tradicionalnih in avtohtonih sort. »Ker so letos res zelo lepo obrodile, lahko poskusimo marsikateri plod, ki ga nekaj let nazaj nismo mogli okusiti.« Jabolka, ki jih domačini gojijo v travniških sadovnjakih in sadnih vrtovih, so večinoma namenjena samoskrbi, če je povpraševanje, kakšen kilogram sadežev po besedah sogovornika skušajo tudi prodati.

Izbran izvajalec za navezovalno cesto do Ljubečne

CELJE – Direkcija za infrastrukturo (DRSI) je za izvajalca gradnje navezovalne ceste od avtocestnega priključka Celje – vzhod do Ljubečne izbrala družbo Gradnje Žveplan.

Dela naj bi se začela še v tem mesecu, dvopasovna cesta v dolžini 1.360 metrov naj bi bila končana v 18 mesecih. Projekt je vreden 1,77 milijona evrov. Navezovalna cesta bo olajšala pot do obstoječega avtocestnega omrežja prebivalcem in uporabnikom severno od avtoceste, torej naselij Ljubečna, Arclin, Vojnik, Dobrna in drugih. Uporabnikom bo približala avtocesto na osi Koper–Šentilj in razbremenila obstoječe cestno omrežje v Celju. Na poziv za oddajo javnega naročila je prišlo precej ponudb, direkcija je izbrala družbo iz Štor, ki je dala najnižjo ponudbeno ceno.

Pri izvedbi del bo kot podizvajalec sodelovala družba Elektrosignal iz Celja. Investicijska vrednost projekta, ki poleg nove navezovalne ceste obsega še krožno križišče, lokalno cesto do obstoječe ceste skozi naselje Ljubečna in vse spremljalne ureditve, znaša 4,35 milijonov evrov. V višini 2,8 milijonov evrov bo sofinancirana iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

RG

www.novitednik.si

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

sport@nt-rc.si

Novo parkirišče za pot na Celjsko kočo

CELJE – Mestna občina je na izhodišču priljubljene pešpoti na Celjsko kočo čez Hudičev graben uredila parkirišče v Zvodnem. Dostop je urejen po asfaltni cesti.

Avgusta lani je občina na pobudo krajanov Zvodnega odkupila zemljišče v Hudičevem grabnu, da bi uredila parkirišče za pohodnike na Celjsko kočo. Kupnina za zemljišče je znašala 21 tisoč evrov.

Režijski obrat je že lani poskrbel za odstranitev gradbenega materiala, za rušitev in čiščenje so v občini namenili 7 tisoč evrov.

RG, foto: MOC

Na novem parkirišču je prostora za 30 vozil.

Vlaganje v zdravstvo

SLOVENSKE KONJICE – Prostorsko stisko konjiškega zdravstvenega doma bo rešil nov prizidek. V njem bo kar devetsto kvadratnih metrov novih površin. Zidarji trenutno dokončujejo prvo ploščo. Dela naj bi bila zaključena junija prihodnje leto.

Gre za eno najpomembnejših konjskih naložb. Že v začetku leta je bila podpisana pogodba o sofinanciranju prizidka, ki so jo sklenili konjiška, vi-tanjska in zreška občina ter zdravstveni dom. Dela bodo stala 1,3 milijona evrov. Polovico sredstev bo zagotovil zdravstveni dom, ki si bo pomagal s presežkom iz preteklih let. Prispeval bo tudi Eko sklad.

BJ

LAŠKO – Novo nogometno igrišče v Rečici

Skromna, a pomembna tolažba ob ujmi

Narava krajevni skupnosti Rečica v Laškem v minulih dneh res ni prizanašala, morda je ob vsem tem lahko skromna tolažba, da je KS bogatejša za pomembno naložbo, ki se je lahko najbolj veseli Nogometni klub Laško. V minulih mesecih je namreč Občina Laško v Rečici zgradila sodobno nogometno igrišče z umetno travo in žarometi.

ROBERT GORJANC

Zadnje neurje je sicer nekoliko poškodovalo tudi ta športni objekt, vendar je škoda v primerjavi z ostalo, ki je v tej krajevni skupnosti nastala med nedavno ujmo, zanemarljiva. »Na manjši del igrišča je nanese mulj, gre za pas na območju »gol-outa«, dolg približno 25 metrov in širok 3 metre. Zadevo si je ogledal izvajalec del, ki bo počakal, da se teren osuši, nato bo mulj odstranil. Ostali del igrišča ni bil poškodovan,« je povedal mag. **Andrej Flis**, vodja oddelka za gospodarstvo v Občini Laško, ki je investitorica naložbe.

Kot je še povedal naš sogovornik, je prostorsko občina Laško zelo omejena s primernimi površinami za nogometna igrišča, trenutno je bila najprimernejša tista na obsto-

ječem nogometnem igrišču v Rečici. »Igrišče z umetno travnato podlago ima kar nekaj prednosti pred naravno. Najprej je manj stroškov vzdrževanja, predvsem odpadejo košnja trave, čiščenje plevela, zalivanje, valjanje, gnojenje. Poleg tega je prednost, ker umetna travnata površina omogoča nogometno vadbo v hladnejšem, zimskem času,« je Andrej Flis pojasnil razloge, zakaj so se v občini odločili za igrišče z umetno in ne z naravno travo.

Naložba pomembna tudi za KS

Vrednost naložba v izgradnjo igrišča je znašala 384 tisoč evrov, razsvetljava pa je stala 207 tisoč evrov. Za gradnjo LED-razsvetljave je Občina Laško pridobila nepovratna

finančna sredstva ministrstva za izobraževanje, znanost in šport v višini 100 tisoč evrov, za umetno travnato površino 60 tisoč evrov od Fundacije za šport RS ter 45 tisoč evrov od

Nogometne zveze Slovenije. Skupni znesek sofinanciranja obeh naložb je tako znašal 205 tisoč evrov.

Igrišče je gradilo podjetje Fit šport iz Doba pri Domžalah, žaromete podjetje Javna razsvetljava iz Ljubljane. Dela so vključevala gradnjo drenaže igrišča, spodnjega in zgornjega ustroja, štirih temeljev in drogov z namestitvijo LED-reflektorjev, novega nizkonapetostnega priključka ter na koncu še izvedbo fine podlage s položitvijo umetne trave.

»Investicija je seveda predvsem namenjena Nogometnemu klubu Laško, hkrati tudi za gostovanja in treninge drugih klubov. Uradno odprte načrtujemo za prihodnji

mesec,« je še sklenil Andrej Flis.

Pomembne naložbe se zelo veselijo tudi v Krajevni skupnosti Rečica, kot je povedala **Urška Knez**, predsednica KS, saj je igrišče v neposredni bližini sindikalnega doma, kjer je sedež KS. To območje je tako dobilo še lepšo podobo. Kljub temu da je tudi na tem prostoru pustila posledice, vtisa, ki smo ga dobili ob ogledu prenovljenega športnega prizorišča, ujma ni mogla pokvariti.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Poškodovani del novega nogometnega igrišča z umetno travo in žarometi v Rečici

V Športnem parku Lipa začenja občina naložbo, ki je namenjena predvsem osnovni šoli ter vrtcu.

V Radobljah ogrožena stanovanjska hiša

LAŠKO – Ob nedavnem neurju, ki je najbolj prizadelo območje Rečice, so posledice utrpeli tudi v drugih delih občine. V Radobljah je ujma močno poškodovala stanovanjsko hišo, kjer živi štiričlanska družina z dvema otrokoma. Stanje stavbe sta si ogledala statik in geolog, na terenu so bili tudi predstavniki Občine Laško in drugih pristojnih služb.

»Natančne ugotovitve o stanju stavbe, ali bo še primerna za bivanje, bodo znane v naslednjih dneh, zaenkrat pa družina še ostaja v hiši,« je po ogledu razmer povedal **Matjaž Pikl**, poveljnik civilne zaščite in podžupan Občine Laško, ter dodal, da so s primerom seznanjene vse pristojne službe.

V občini Laško je po vdoru zemlje v Lahomnem, zaradi česar so morali začasno preseliti družino, ki je bivala v poškodovani hiši, to že drugi primer takšnih posledic naravne nesreče.

Matjaž Pikl je ob tem še povedal, da je novo neurje v Rečici minuli teden spet povzročilo precej škode, predvsem na cestah. Skupno škodo, ki je nastala kot posledica besnenja narave v zadnjem obdobju, ocenjuje na kar 1,7 milijona evrov, in sicer brez upoštevanja posledic na vodotokih. Zaradi posledic torkovega neurja bo še nekoliko višja in se bo približala dvema milijonoma evrov.

RG
Foto: Občina Laško

Poškodovana hiša v Radobljah

Vlaganja v športne dejavnosti

ŠTORE – Občina začenja večjo naložbo na območju Športnega parka Lipa. Uredila bo igrišča za mali nogomet na umetni travi, za odbojko in košarko, atletsko stezo ter stezo za skok v daljino.

Nove pridobitve bodo namenjene predvsem osnovni šoli ter tudi vrtcu. Gradnja, ki jo izvaja podjetje Interstar, naj bi bila zaključena konec septembra, odvisno od vremenskih razmer. Gre za naložbo v vrednosti blizu tristo tisoč evrov. Občina je pridobila od fundacije za šport 62 tisoč evrov, blizu stopetdeset tisoč evrov sredstev namerava pridobiti po 21. členu Zakona o financiranju občin, celotno razliko pa bo občina financirala sama.

V preteklih letih je obnovila na območju športnega parka teniško igrišče ter v bistvu zgradila novo balinišče. V naslednjih letih načrtuje med drugim obnovo košarkarskega igrišča. Štorovčani najtežje pričakujejo novo športno dvorano na Lipi, ki bo namenjena osnovni šoli ter tudi drugim občanom. Za načrtovano dvorano je občina lani pridobila gradbeno dovoljenje ter sklep Eko sklada o sofinanciranju v višini devetsto tisoč evrov, letos namerava objaviti javni razpis za izvajalca gradnje dvorane. Ocenjena vrednost dvorane je okoli tri milijone evrov. Štorovčani računajo na sredstva za njeno sofinanciranje.

BJ, foto: SHERPA

Direktor ZKŠT Žalec Boštjan Štrajhar in župan Občine Žalec Janko Kos sta z veseljem nagradila par, ki je na svetovni dan piva kupil že dvestotisoči vrček za degustacijo v žalski fontani.

Na svetovni dan piva nagradili dvestotisočega kupca

Najpogostejše teče žalsko pivo Kukec

ŽALEC – Spodobilo bi se, da bi v občini, ki se ponša s svetovno turistično atrakcijo, posvečeno hmeljarstvu in pivovarstvu, mednarodni dan piva praznovali še posebej glasno. Žal letos to zaradi poostrenih zdravstvenih razmer ni bilo mogoče in je moral žalski zavod za kulturo, šport in turizem odpovedati načrtovane in težko pričakovane prireditve. A je bil dan kljub temu poseben in prazničen. Prav na ta dan so namreč prodali že dvestotisoči Kogojev vrček za degustacijo pri Fontani piva Zeleno zlato.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Janja in Jaka sta bila srečna kupca dvestotisočega vrčka in tako sta iz rok žalsekga župana Janka Kosa in direktorja Zavoda za kulturo, šport in turizem (ZKŠT) Žalec Boštjana Štrajharja prejela še promocijsko darilo.

Pri žalski fontani, ki je posvečena slovenskemu hmeljarstvu in pivovarstvu, skrbijo za degustiranje slovenskega piva. Čeprav je letošnja sezona precej drugačna od predhodnih, je jasno, da ljudje še vedno radi spišejo

600 tisoč ljudi, kar pomeni, da so bile tudi druge turistične točke v bližnji okolici bolje obiskane. »

Iz lokalnega slavlja do globalnega praznovanja

Mednarodni dan piva, ki ga obeležujemo od leta 2007, je praznik pivovarjev, hmeljarjev, dobaviteljev ter lastnikov pivnic, barov, gostiln in restavracij. V zadnjem desetletju je iz lokalnega slavlja v Santa Cruzu v Kaliforniji praznik

Pivo ostaja najbolj priljubljena in razširjena nizkoalkoholna pijača na svetu, stara več tisoč let, saj so jo poznali že stari Egipčani. V Sloveniji imamo prve pisne dokaze o varjenju piva v dokumentih Noticia Bonorum de Lonca iz leta 1160.

dobro in primerno ohlajeno pivo. Kot je povedal **Boštjan Štrajhar**, najpogostejše vrčke postavijo pod prvo pipo, iz katere teče domače, žalsko pivo Kukec. Med bolj priljubljenimi je tudi ambasadorno pivo z dodatkom konoplje, poleg okusa prepriča tudi z zeleno barvo, meni direktor žalsekga zavoda, ki skrbi za upravljanje in delovanje fontane. V zadnjih letih se je pokazalo, da fontana, za katero se v Žalcu radi pohvalijo, da je svetovno znana turistična atrakcija, povečuje tudi turistični obisk širše regije. Kot je povedal žalski župan **Janko Kos**, so izračuni pokazali, da v povprečju trije ljudje kupijo en vrček. »To pomeni, da se je v 25 mesecih pri nas ustavilo

prerasel v globalno praznovanje, ki povezuje narode različnih kultur, združene v različnosti njihovih vrst piva. Vsako leto se praznovanju pridružujejo nova mesta in nove države.

Praznik piva že v preteklih letih v Sloveniji ni ostal neopažen, a so ga s pomočjo krovne organizacije Združenja slovenskih pivovarn lani načrtno in organizirano prvič praznovali lani. Mednarodni dan piva daje priznanje in spoštovanje vsem ustvarjalcem piva in tistim, ki ga strežejo. Povezuje ljudi vsega sveta in je namenjen druženju ter praznovanju različnosti – kultur, jezikov, a tudi vrst piva.

Foto: TT

Hmeljarji zbrani na Skupnem placu

BRASLOVČE – Zaradi trenutnih epidemioloških razmer je bilo okrnjeno tudi 58. praznovanje Dneva hmeljarjev. Minulo nedeljo so pod kozolcem na Skupnem placu najprej pripravili slavnostno sejo Združenja hmeljarjev Slovenije, zatem so razglasili ime letošnje hmeljarske princese in novega starešine. Glas o slovenskem hmelju in hmeljarjih bosta do prihodnjega poletja širila Janja Žagar in Vinko Zupanc, oba iz Žalca.

Turistično društvo Braslovče je v sodelovanju s tamkajšnje občino in z Združenjem hmeljarjev Slovenije v začetku avgusta, pred začetkom obiranja zelenega zlata, pripravilo tradicionalno srečanje hmeljarjev in njihovih družin. Predsednik združenja Janez Oset je v uvodu slavnostne seje spregovoril o letošnji nekoliko drugačni hmeljarski sezoni, ki so jo poleg vremena krojile tudi zdravstvena kriza in težave s prihodom sezonskih delavcev. Oset se je še enkrat zahvalil tudi vsem, ki so pripomogli k izvedbi lanskega svetovnega kongresa, ki je pomen in ceno slovenskega hmelja ter hmeljarjev v svetu le še okrepil.

Nova starešina in princesa

O enoletni izkušnji in nošenju krone sta spregovorila zdaj že nekdanja princesa in starešina Kladvijska Bastl Enci in Anton Grobler. Kot sta poudarila, je bilo leto njunega »vladanja« pestro in zanimivo. Obiskala in promovirala sta številne prireditve doma in v tujini. V nedeljo sta svoje mesto predala naslednikoma. Za novo hmeljarsko princeso je bila izbrana in imenovana 19-letna Janja Žagar iz Dobriše vasi. Žagarjeva živi na 50 hektarjev veliki kmetiji, poleg promocije slovenskega hmeljarstva je njena želja v naslednjem letu uspešen začetek študija veterine na Veterinarski fakulteti v Ljubljani. Novi starešina Vinko Zupanc, ki prav tako prihaja iz Dobriše vasi, je pred časom kmetijo predal mlademu gospodarju, sinu Mateju. Poleg 16 hektarjev hmelja na kmetiji pridelujejo še žita in bučnice.

Ob sprejemu hmeljskega mačka in prapora je novi starešina Vinko Zupanc poudaril, da si bo s princeso Janjo Žagar, ki je sprejela hmeljarski škaf, prizadeval slovenske hmeljarje zastopati častno povsod, kamor ju bodo povabili.

Predsednik združenja slovenskih hmeljarjev Janez Oset se je ob koncu skrajšanje in precej manj bučne prireditve, kot smo jih bili na ta dan vajeni v preteklih letih, s priložnostnim darilom zahvalil tudi Martini Zupančič, ki se je pred časom upokojila in je bila zadnjih 13 let na čelu Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo (IHPS) v Žalcu, v hmeljarstvu pa je skupaj delovala kar 39 let.

Upajo na povprečno letino

Strokovnjaki napovedujejo, da bo letošnja letina hmelja povprečna ali celo podpovprečna. Zaradi pomanjkanja delavcev so marsikje na polju začeli delati precej kasneje, tako kot vsako leto je tudi letošnja sezona precej krojilo vreme. Spomladi je bila suša, zdaj se hmeljarji srečujejo z obilico padavin. Tudi letos je kar nekaj hmeljišč na območju Spodnje Savinjske doline prizadela toča. »V tem času napovedi pridelka še nimamo, pozne sorte še cvetijo, zgodnejše so že oblikovale storžke. Še vedno bo veliko odvisno od vremena v avgustu, ali bo to ugodno za razvoj storžkov. Če bo tako, potem lahko pričakujemo povprečno letino. Toča in neurja so že pobrala del pridelka,« je povedala Irena Friškovec, specialistka za hmeljarstvo. Hmelj naj bi, kot pravi Friškovčeva, začeli obirati 20. avgusta.

LKK, foto: TT

Nova hmeljarska princesa Janja Žagar in starešina Vinko Zupanc

ETT | LIGHTING d.o.o.

Dobrna 7, SI-3204 DOBRNA, telefon: 03 780 10 70
E-mail: info@ett-lighting.com, internet: www.ett-lighting.com

V podjetju iščemo kandidate za delovni mesti:

1. KV električar –

zaželeno delovno izkušnje s področja vzdrževanja in montaže el. instalacij

Pričakujemo kandidate s četrto ali peto stopnjo strokovne izobrazbe, smer Elektrotehnika in energetika.

Delo zajema vzdrževanje električnih instalacij, občasno montažo vodenih sistemov razsvetljave in delo na sedežu podjetja.

2. Komercialist/ka –

zaželeno delovno izkušnje s komercialnega področja, urejanje spletnih strani

Pričakujemo kandidate s peto ali šesto stopnjo strokovne izobrazbe, gimnazija, ekonomija ali komerciala.

Nudimo zanimivo, zanesljivo in dinamično delo v urejenem kolektivu, kjer cenimo dobre strokovne sodelavce.

Nudimo dobro plačilo, plačan prevoz na delo, regres, božičnico, plačano malico.

Prošnje s kratkim življenjepisom pošljite po pošti ali na e-mail: info@ett-lighting.com.

Dodatne informacije na tel.: 03 780 10 76

LUČE – Muzej na prostem dobiva končno podobo

»Lišpanje« zgornjesavinjske etno vasice

Občina letos nadaljuje urejanje območja svoje etno vasice, ki jo je postavila predlani. Gre za osem hišk na obrobju občinskega središča, ki so nastale na nekdanjem krajevnem odlagališču. To območje z muzejem na prostem je danes Lučam v ponos in privablja obiskovalce.

BRANE JERANKO

Letos končuje občina urejanje območja etno vasice še s tremi stavbami. Zaradi obiskovalcev, ki se oglašajo v tej luški vasici, je med drugim treba urediti sanitarije. Tudi te bodo v hiški, izdelani iz starega lesa. V še dveh hiškah bosta predstavitev stare gostilne in kapelica, ki je skoraj v vsaki slovenski vasi. Postavitev dodatnih hišk bo končana prihodnji mesec.

V hiškah, kjer so že predstavljeni stari poklici, razlaga domača etnologinja obiskovalcem, kako so jih obrtniki nekoč opravljali. »Nekateri naši upokojenci stare poklice še obvladajo, zato želimo, da

bi jih ob določenih dneh tudi prikazali,« je povedal župan **Ciril Rosc**. Zamisel o postavitvi etno hišk ter muzejski zbirki je nastala med županom in domačinom Jožetom Kakerjem. V hiškah etno vasice so prikazani različni stari poklici, od krojaškega, čevljarskega in mizarskega do kovaškega. Predstavljeni so tudi nekdanja črna kuhinja, prostor s krušno pečjo in mlin, ki deluje. Vse hiške so izdelane iz zelo starega lesa ter postavljene v lepem okolju, na nabrežju reke Savinje ter blizu njenega jezua. Za starejše obiskovalce so zanimive, ker se tistega, kar je v

njih predstavljeno, spominjajo iz mladosti. Po drugi strani je za mlajše zanimivo, ker jim to predstavlja nekaj novega, o čemer so morebiti zgolj slišali. Župan in njegovi sodelavci menijo, da je muzej na prostem za Luče prava stvar in da predstavlja za kraj dodatno vrednost.

Zanimanje obiskovalcev za obisk etno vasice je precejšnje. V Lučah opažajo zadnja leta povečano število obiskovalcev, ki jih ne manjka niti v letošnjem koronskem letu. Etno vasica je namreč v bližini ceste za Logarsko dolino. Za obiskovalce so voženi ogledi hišk zaenkrat dvakrat na teden, to je ob četrtek in sobotah popoldne, oziroma po naročilu. Lansko jesen je občina uredila med hiškami še ustrezne poti, za katere je uporabila staro kamenje. Etno hiške so pomembne za ohranjanje kulturne dediščine in kot nova turistična privlačnost Luč.

Foto: arhiv občine

Med hiškami muzeja na prostem v Lučah. Občina je med njimi uredila še poti, za katere je uporabila staro kamenje. (Foto: Tomo Jeseničnik)

Med novostmi je stalna razstava na panojih, kjer so predstavljene Luče v dokumentih Zgodovinskega arhiva Celje.

V etno vasici v Lučah so bili pred koncem lanskega leta postavljeni tudi panoji, na katerih je stalna razstava Luče v dokumentih Zgodovinskega arhiva Celje. Najstarejša predstavljena lista je podatek iz urbarja v obdobju 1175–1776, kjer je popis dajatev podložnikov iz Krnice pri Lučah. Med upodobljenimi Luč in njihove okolice je posebnost bakrorez (iz obdobja okoli leta 1848), na katerem je predstavljen skalni osamelec Igla, današnja turistična znamenitost. Med različnimi fotografijami so na ogled fotografije gozdnih delavcev pri spravilu lesa, najstarejša je stara točno sto let. Ogledati si je mogoče tudi stare prireditvene plakate.

Ena uspela, druga ne

CELJE – Mestna občina je pred kratkim izvedla dve javni dražbi za prodajo nezazidanih stavbnih zemljišč za večstanovanjsko gradnjo. Prva javna družba za zemljišče v Dečkovem naselju (DN), v bližini, kjer že nastaja nova stanovanjska soseska, ni bila uspešna, medtem ko je uspela dražba za zemljišče na Babnem.

Nezazidano stavbno zemljišče v Dečkovem naselju (katastrsko območje Ostrožno) v skupni izmeri več kot 14 tisoč kvadratnih metrov je MOC prodajala za 1,2 milijona evrov. Na tem območju so v skladu z občinskim podrobnim prostorskim načrtom (OPPN) predvideni večstanovanjska gradnja, podzemna parkirna hiša, parkirišče in ureditev zelenih parkovnih površin. Kupec bo sicer moral sam na svoje stroške poskrbeti za gradnjo javne komunalne infrastrukture, plinovod, daljinsko ogrevanje, vodovod, kanalizacijo. V kupnini tudi ni bil zajet komunalni prispevek, ki ga bo občina obračunala glede na predložen projekt investitorja.

MOC je uspela prodati zazidljivo zemljišče za večstanovanjsko gradnjo v Medlogu, kjer je v skladu z OPPN Babno predvidena gradnja nove stanovanjske soseske z garažami in s parkirišči ter urejenimi zelenimi površinami. Edini dražitelj, podjetje Termont iz Ljubljane, je za severni del gradbene parcele, velike 7.500 kvadratnih metrov, odštel več kot 600 tisoč evrov. Južni del parcele, velik malo več kot štiri tisoč kvadratnih metrov, še nima kupca, za izključno ceno 330 tisoč evrov ni bilo dražitelja.

Kot so navedli, bo v novi stanovanjski soseski poudarek na kakovosti bivanja, povezanosti z zelenim območjem mesta in okoliškimi kolesarskimi in pešpotmi. Tudi na tem območju bo moral investitor poskrbeti za gradnjo komunalne infrastrukture in plačati komunalni prispevek.

RG

Po hrano v avtomate

MOZIRJE – V občinskem središču bodo postavljeni samopostrežni avtomati, kjer bodo lahko občani kupovali pridelke domačih kmetov. Postavljeni bodo pri turističnoinformativnem centru oziroma avtobusni postaji, kjer bo devet avtomatov.

Njihov nadstrešek je že postavljen. Občinski svet Mozirja je na zadnji seji sprejel pravilnik, ki ureja tržni red ter cenik najemnega prostora. V pravilniku so med drugim določeni pogoji trgovanja in seznam blaga. V avtomatih bo tako mogoče kupiti kmetijske pridelke in izdelke, med njimi mlečne in mesne izdelke, vrtnine, pijače, izdelke domače in umetne obrti ...

BJ

Pobudi za referendum o razglednem stolpu

ROGAŠKA SLATINA – Občina je prejela dve pobudi za razpis referendum glede gradnje najvišjega razglednega stolpa v državi. Slednjega načrtuje na območju nekdanjega mizarstva, za ureditev območja je občinski svet že sprejel tudi občinski podrobní prostorski načrt.

Eno pobudo za razpis referendum je vložila Mestna krajevna skupnost (MKS) Rogaška Slatina. Slednja želi, da bi občani na referendumu odločali o uveljavitvi odloka o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje nekdanjega mizarstva, ki predvideva gradnjo razglednega stolpa Kristal. Predsednica sveta krajevné skupnosti **mag. Andrejka Flucher**, ki je tudi občinska svetnica iz liste SD, je dejala, da je občinska uprava želela, da pobudniki iz vprašanja umaknejo pojasnitev, da odlok omogoča gradnjo stolpa. Svet MKS

se je o tem strinjal, čeprav Flucherjeva osebno meni, da bi morali biti občani natančno obveščeni, o čem bodo odločali.

Še eno pobudo za razpis referendum je vložila **Eva Žgajner** in priložila podpise stotih občanov. Ker ni glede pobude prejela nobenega odgovora, je na elektronski naslov občine poslala povpraševanje. V odgovoru, ki ga je prejela, je pisalo, da občinska uprava že pripravlja odredbo o obrazcu podpore zahtevi za razpis referendum in obrazec za zbiranje podpisov. Za izvedbo referendum je namreč treba zbrati še podpise petih odstotkov volivcev, torej potrebujejo še 500 podpisov.

Izkazalo se, da je občina odgovor pripravila glede na pobudo, ki jo je za razpis referendum vložila MKS, medtem ko Žgajnerjeva kot pobudnica ni bila omenjena. »Z občine so mi prav tako dejali, da so spremenili referendumsko vprašanje.

S tem, da bi bilo vprašanje zastavljeno zgolj tako, ali se občani strinjajo z uveljavitvijo odloka o OPPN, se ne strinjam. Če bo do referendum prišlo, želim, da so seznanjeni, o čem odločajo. Zato se mi zdi pomemben podatek, da OPPN omogoča gradnjo 106-metrskega razglednega stolpa Kristal.« Dodala je, da pričakuje uradni odgovor občine, na podlagi katerega bo lahko pravilnost zastavljenega vprašanja preverila pri upravnem sodišču.

Kako se bodo na pobudi za referendum odzvali na občini? Vodja oddelka za splošne in pravne zadeve **Petra Gašparić** je sporočila, da občina pripravlja odredbo o obrazcu podpore zahtevi za razpis referendum. »Roka objave in uveljavitve odredbe še ne morem natančno opredeliti. Predlagatelji referendumov bi lahko podpise pričeli zbirati najprej 1. septembra,« je zapisala.

TS

Varda je nezaželena

SLOVENSKE KONJICE – V slovenski javnosti je v preteklih dneh močno odmevala novica o izjavi iz Slovenskih Konjic. »Izražamo zaskrbljenost nad informacijo, da naj bi tako imenovana Štajerska varda v naši občini priredila svoj »tabor,« je zapisano v izjavi.

»Ugotavljamo, da uniformirani pripadniki te in ostalih paravojaških sku-

pin v naši občini niso zaželeni,« je še omenjeno v izjavi, ki so jo podpisali konjiški župan Darko Ratajc, podžupan Primož Poklič ter štirinajst občinskih svetnic in svetnikov. Vodstvo občine in predstavniki občinskega sveta omenjajo, da so vzbudila že dosedanja pojavljanja vardistov pri velikem številu občanov in občanov nelagodje in strah. »To je nesprejemljivo,« so

prepričani podpisniki, saj skrbita za varnost države in njenih državljanov vojska in policija. Želijo, da tako tudi ostane. »V občini Slovenske Konjice odločno nasprotujemo in obsojamo širjenje strahu in nestrpnosti, zato paravojaške formacije v naši občini, občini prijaznih ljudi, nimajo kaj početi,« so odločni podpisniki izjave. Pred konjiško občino sta odrekli gostoljubje paravojaškim skupinam že občini Ormož in Slovenska Bistrica.

BJ

V dvorcu tudi glasbeniki

SLOVENSKE KONJICE – Konjiška glasbena šola bo pridobila dodatne prostore. Občina namreč ureja v dvorcu Trebnik prostore, kjer bo pouk solo petja, kitare, violončela, kontrabasa in citer. Glasbeni šoli je namenjena tretja etaža dvorca.

Prostori za glasbeno šolo bodo pripravljeni za uporabo pred novim šolskim letom. V dislociranem oddelku bo lahko

petdeset učencev in sedem predavateljev. Njegovo urejanje bo stalo občino približno petdeset tisoč evrov. »Seveda imamo za dvorec še druge načrte. Že naslednje leto se želimo lotiti urejanja srednje etaže,« omenja župan **Darko Ratajc**. Po načrtih bo srednja etaža namenjena kulturnim dejavnostim – za slikarje, literate in podobne ustvarjalce.

BJ

CELJE – Skrb za okolje med otroki

Brezogljичne šole kot del nujnih okoljskih sprememb

»Pri nas in v Evropi doslej ni bilo projekta, ki bi sistematično povezal različne dejavnosti za zmanjševanje ogljičnega odtisa šol in to združil z vzgojo mladih na okoljskem področju. Želiva si spremembe, ki bi bile izmerljive in bi dokazovale, da smo s svojim delom prispevali k zmanjšanju ogljičnega odtisa,« je ravnatelj III. OŠ Celje Aleksander Verhovšek odgovoril na vprašanje, zakaj sta z ravnateljem OŠ Janka Modra iz Dola pri Ljubljani Gregorjem Pečanom predlagala projekt vzpostavitve mreže brezogljичnih šol.

TATJANA CVIRN

Izhajala sta iz tega, da so v Sloveniji številne šole združene pod okriljem Eko šole, a po njunem mnenju gre za nekoliko preživet koncept. Zato sta se odločila za novega, po katerem bi se šole potegovala za tri stopnje: od manj ogljične do nizkoogljичne in najzahtevnejše brezogljичne. Vse dejavnosti v šoli bi bile usmerjene tako, da bi na vseh področjih, kjer šola pušča ogljični odtis, tega skušala zmanjšati z različnimi ukrepi. »Model vključuje delovanje na treh področjih. Najprej gre za ukrepe, ki

bodo prispevali, da bo šola manj potratna. Gre za energetske posege pri zgradbi, za varčevanje z elektriko, vodo, za kratke nabavne verige ... Drugo področje zajema dejavnosti, ki so v šolah že razvite, od različnih zbiralnih akcij, varčevanja, ponovne uporabe, izmenjave ... Tretji vidik zajema dejavnost otrok in staršev. »Cilj je, da ne bi imeli le ene Grete Thunberg, ampak da bi bil vsak otrok Greta in bi še starše opozarjal na pravilno ravnanje v skrbi za okolje,« pravi Verhovšek in dodaja, da je dol-

III. OŠ Celje se bo trudila za naziv brezogljичne šole, pri čemer se bodo projektu lahko pridružile tudi številne druge šole v Sloveniji.

goročni cilj projekta razvoj aplikacije, s pomočjo katere bi društva in okoljevarstvene organizacije obveščali o raznih dejavnostih, ki bi se jih lahko udeleževali otroci

in starši. »Otroke bi na zabaven način spodbudili, da se spleta potruditi za naravo. Ko bi se nekdo odločil za sodelovanje, bi prejel določeno število kreditnih točk, ki bi

se nabirale v korist šole. S temi bi šole lahko nadomestile morebitne težave pri zmanjšanju ogljičnega odtisa na področjih, kjer tega še ne zmorejo.«

Podpora ministrstva

To je zahtevna naloga, se zaveda Verhovšek. Vse te dejavnosti bi morale biti merljive, dokazljive in ovrednotene. Zato sta se snovalca projekta obrnila na ministrstvo za okolje in prostor, ki bi jima lahko pomagalo s svojimi strokovnimi službami. V začetku julija sta z ministrom Andrejem Vizjakom podpisala pismo o nameri za projekt vzpostavitve mreže brezogljичnih šol, ki naj bi sčasoma iz slovenskega prerasel v mednarodnega. Za začetek naj bi se jeseni projekta lotilo 10 do 15 pilotnih šol iz različnih regij. »Najprej bi ugotovili stanje v šoli (poraba energije ...), po opravljenih dejavnostih pa bi na koncu šolskega leta preverili, kaj vse se je izboljšalo, in ovrednotili, koliko je šola zmanjšala ogljični odtis. Na osnovi tega bi šola lahko prejela naziv nizkoogljичne šole.«

Po prvem letu izvajanja bi izdelan koncept ponudili zavodom v vsej državi in tudi mednarodnemu okolju v okviru projekta Erasmus+. Cilj je, da bi bila Slovenija gonilna sila in širši vzor za sistemsko spopadanje z izzivi zmanjševanja ogljičnega odtisa, ki ga mora tudi država v celoti v prihodnjih letih bistveno zmanjšati, pravi sogovornik, ki je prepričan, da to pomeni tudi postopno spreminjanje miselnosti ljudi.

Foto: SHERPA

Celjska stolnica, ki je posvečena sv. Danijelu. Njena streha je bila nazadnje obnovljena pred približno pol stoletja.

Na stolnici končno krovci

CELJE – Župnija v središču mesta obnavlja streho cerkve sv. Danijela. Gre za celjsko stolnico, ki je bila zgrajena daljnega leta 1306. Njena streha je bila nazadnje obnovljena pred približno pol stoletja, zato je zamakala. Streha bo kot doslej pokrita z bobrovcem.

Župnija je streho redno popravljala, nazadnje v začetku letošnjega leta. Po predračunih bo stala obnova dvesto tisoč evrov. Opravlja jo predvsem z darovi vernikov in drugih občanov, ki cenijo celjski vrhunski kulturni spomenik. Župnija se je prijavila tudi na razpis občine, odgovor še pričakuje. Obnova strehe naj bi bila končana najpozneje do 10. novembra.

Celjska cerkev sv. Danijela je izjemen kulturni spomenik. Približno sto let po njeni postavitvi ji je bila prižidana kapela Žalostne

Mater božje, ki je njena največja umetniška dragocenost. Gre za spomenik klasične gotike, ki je bil med drugo svetovno vojno zaradi bombardiranja hudo poškodovan. Krono kapele predstavlja kip tako imenovane celjske Sočutne, to je Marije z mrtvim Kristusom v naročju. Kip celjske Sočutne je bil že na razstavah v Parizu in Londonu ter na razstavi alpske gotike v italijanskem Trevisu, od koder so vrnili celjski župniji napačen kip. Na srečo se je vse srečno končalo.

Zanimivo je tudi, da je bilo okoli celjske stolnice v starih časih pokopališko obzidje, ki je bilo pred dvesto leti odstranjeno. Na nekdanje pokopališče še spominjajo na pročelje stolnice vžidani nagrobniki. Od 13. stoletja je bil ob cerkvi tudi samostan klaris, zelo strogega ženskega redovniškega reda.

BJ

Na Rudnici zrasla lesena hiška

PODČETRTEK – Na Rudnici, kjer je od lanskega poletja razgledni stolp, je občina postavila manjšo leseno hišo premera treh metrov. V njej je prostor za shranjevanje agregata. Hkrati bodo obiskovalci v leseni hiški v prihodnje lahko kupili pijačo ali spominek.

Župan Občine Podčetrtek Peter Misja je pojasnil, da je bilačasna stojnica ob stolpu na voljo že lani, zdaj je prostor tam dobil lesen objekt, ki ga je idejno zasnoval občinski svetnik Gojko Lončarič. Po besedah Misje bo hiško upravljalo Planinsko društvo Pristava, ki med drugim upravlja planinsko postojanko v dolini in je sodelovalo tudi pri izdelavi nove lesene pridobitve. Sicer je občina letos veliko pozornosti namenila urejanju planinskih poti, ki vodijo proti Rudnici, in njihovi boljši označenosti. Za vse skupaj je namenila približno 20 tisoč evrov. Kmalu bodo ob stolpu nameščene še lesene klopi, kjer bodo lahko obiskovalci posedeli, pojedli malico in uživali v razgledu.

Nova pridobitev na Rudnici (Foto: PM)

Misja se zavzema za to, da bi do Rudnice še bolje uredili določene poti, ki so zdaj pravzaprav gozdne vlake. V

ta namen bo občina skušala pridobiti soglasje družbe Slovenski državni gozdovi.

TS

Vodenje predali Markovinoviču

ROGAŠKA SLATINA – Tamkajšnji javni zavod za turizem in kulturo do imenovanja novega vodje kot vršilec dolžnosti direktorja oz. največ za obdobje enega leta vodi Dino Markovinovič. Na razpis za delovno mesto direktorja, ki se je že iztekel, je prispelo devet vlog. O kandidatnih bo svet zavoda odločal praviloma konec tega meseca.

Predsednica sveta zavoda Petra Gašparič je povedala, da šest vlog ustreza razpisnim pogojem, kandidati so nekatere vloge še dopolnili v skladu z zahtevami razpisa. Spomnimo, da je nad turizmom in kulturo v slatinski občini doslej bdel Saša Kopinč. Medtem ko mu je svet zavoda dal podporo še za en mandat na čelu zavoda, dovolj podpore ni dobil pri občinskem svetu.

TS

Mala Veronika 2020 za Aljaža Primožiča, maturanta Gimnazije Celje – Center

Pesem, ki vrača v otroštvo, v nostalgijo ...

Letošnja zmagovalka natečaja za nagrado mala Veronika, ki jo najboljšim mladim pesnikom podeljuje podjetje Fit Media, je pesem Vsak dan smo večji avtorja Aljaža Primožiča, maturanta Gimnazije Celje – Center (GCC). Na letošnjem natečaju, petem zapored, je sodelovalo 42 srednjih šol. V spletnem glasovanju je bilo skupno oddanih 3.783 glasov, največ jih je prejela zmagovalna pesem, in sicer 661.

ROBERT GORJANC

Aljaž Primožič se lahko ne glede na mladost pohvali z zajetnim in kakovostnim opusom, z večkrat nagrajenimi in objavljenimi pesmimi.

Strokovna žirija, ki so jo sestavljali dr. Zoran Pevec kot predsednik in Tonja Jelen ter Aleš Jelenko kot člana, je o zmagovalni pesmi zapisala: »Pesem Vsak dan smo večji nas vrača v otroštvo, v nostalgijo, ko je merjenje ob podbojih vrat pomenilo varno zavetje in pribežališče, ne vedoč, da so ravno te črtice kazalci, ki nas vedno bolj oddaljujejo od malega sveta, od

sreče in lahkotnosti. Pesem z nizanjem predstav in omejeni prostorski nas vedno bolj vrača v polpreteklost in obenem vedno daje v sedanjost, ki zna biti neznosna. Medtem je razmerje med velikostjo in prostori vedno težje.«

Celjski uspeh je dopolnila Lara Gobec, tudi letošnja prejemnica prestižne Župančičeve frulice, katere pesem Saj bi lahko rekla je strokovna žirija uvrstila med pet finalistk natečaja. To je druga mala Veronika za Gimnazijo Celje – Center v treh letih –

leta 2018 jo je osvojil Tilen Letner.

Mentor vseh treh mladih pesnikov z GCC (in še številnih drugih) je Kristian Koželj, celjski pesnik, pedagog, igralec in umetniški vodja Festivala Izrekanja, ki na GCC zadnja leta vodi tudi pesniške delavnice in delavnice kreativnega pisanja.

Aljaž Primožič, Lara Gobec in Tilen Letner so (ob še sedmih mladih ustvarjalcih) svoje pesmi objavili v antologiji mlade celjske poezije In zemlja je vibrirala kakor živo telo, ki jo je izdala Gimnazija Celje – Center, predstavljena pa bo v sredo, 26. avgusta, na uvodnem večeru letošnjega festivala Izrekanja, ki pod naslovom Brezmejno nastaja v sodelovanju z GCC, Osrednjo knjižnico Celje in Avstrijskim kulturnim forumu ob letu sosedskega dialoga Avstrija-Slovenija.

Foto: Arhiv GCC

Aljaž Primožič, letošnji prejemnik nagrade mala Veronika

Z razstave pred Celjskim dom v čast celjskih nogometnih prvakov

Razstava v poklon nogometnim državnim prvakom

Dvaindvajseti julij 2020 bo za vselej zapisan v zgodovino celjskega športa, saj je na ta dan Nogometni klub Celje osvojil svoj prvi naslov državnega prvaka. V zahvalo so Zavod Celeia Celje, Muzej novejšje zgodovine Celje in Zgodovinski arhiv Celje na Krekovem trgu postavili razstavo, na kateri si je mogoče ogledati nekaj veličastnih utrinkov zgodovinske tekme med Celjem

in Olimpijo ter ponovno lansko razstavo ob 100-letnici nogometa v Celju.

Panojska razstava ob lanskem 100. obletnici nogometa v Celju z naslovom Hej, bratje čili, židane volje, hitro le ven, na zeleno polje je nastala v sodelovanju Zgodovinskega arhiva Celje in Muzeja novejšje zgodovine Celje oziroma avtorjev dr. Boruta Batagelja, direktorja ZAC, in Sebastjana Webra,

kustosa v MNZC. Po koncu razstave so panoji svoje mesto našli na stadionu Z' dežele, kjer krasijo hodnik v klubskih prostorih.

Razstava pred Celjskim domom bo na ogled do 14. septembra.

RG
Foto: Zavod Celeia Celje

Kolesarjenje ob reki Savinji, kot je prikazano na fotografiji, je še posebej mikavno.

Sodobne kolesarske povezave in razvoj kolesarskega turizma

Odloča preplet številnih dejavnikov

Kolesarski turizem je ena najhitreje rastočih dejavnosti turizma, ne le v svetu, tudi pri nas. Na to poleg okrepljenih vrednot o pomenu gibanja in zdravega načina življenja vpliva tudi priljubljenost kolesarjenja kot oblike športa in rekreacije, k čemur so zagotovo pripomogli tudi vrhunski uspehi naših kolesarjev Primoža Rogliča, Tadeja Pogačarja ... Velik pomen za razcvet kolesarskega turizma pri nas ima v zadnjih letih tudi gradnja varnih kolesarskih prog v Sloveniji.

ROBERT GORJANC

Takšni (doslej dograjeni) »kolesarki«, kot v žargonu imenujemo sodobne in varne kolesarske povezave, sta na primer v naši celjski regiji povezavi Rogaška Slatina–Podčetrtek (z odsekom v Šmarje pri Jelšah) in Celje–Rifengozd (z načrtovano gradnjo do Laškega). Na mejah ali v bližini naše regije sta še dve kolesarski povezavi. Štekna, ki je speljana po trasi nekdanje ozkotirne že-

leznice od Gornjega Doliča do Otiškega Vrha (kilometer od Dravograda) ter Dravska kolesarska pot (Drava bike), ki se v slovenskem delu razteza od Središča ob Dravi (meja s Hrvaško) do Viča (meja z Avstrijo), V Dravogradu se ti »kolesarki« tudi srečata. V tem zanimivem koroškem mestu je mogoče prehajanje z ene »kolesarke« na drugo, kar je nedvomno njuna dodana vrednost.

Na Gorenjskem je takšna sodobna »kolesarka« s prav tako čezmejnimi razsežnostmi povezava Mojstrana–Kranjska Gora, po kateri se je od Rateč mogoče peljati vse do Trbiža.

Vsak, ki se je že peljal po omenjenih »kolesarkah«, se je zagotovo prepričal, da je na njih zelo živahno dogajanje, da po njih vozi veliko kolesarjev. To lahko potrdim zaradi nedavne vožnje po Štekni, ko je bilo v soboto dokaj zgodaj zjutraj v Gornjem Doliču kar težko dobiti prosto parkirno mesto na urejenem parkirišču, kamor je mogoče pripeljati avtomobil, presesti na kolo in začeti pot po »kolesarki«. Tudi na progi je bilo mogoče srečati ogromno kolesarjev, posamičnih, družin, različnih generacij.

»Kolesarski turizem tu res cveti,« smo se pomenkovali v prijetni družbi treh, ki smo

se ta dan odpravili po Štekni. Malo manj kolesarjev smo opazili na Dravski kolesarski poti, ko smo pot nadaljevali še proti Vuzenici. Kar je bilo tudi razumljivo, saj je ta pot z več višjimi in daljšimi vzponi zahtevnejša kot bolj ali manj ravna Štekna.

Obe kolesarski povezavi sta v infrastrukturnem in predvsem promocijskem smislu najbolj dodelani in razviti ter pravi primer, kako lahko »kolesarka« učinkovito služi razvoju kolesarskega turizma. Zato smo o Štekni in Dravski kolesarski poti zbrali več informacij in v Naši temi podrobneje predstavili izkušnje tistih, ki skrbijo za razvoj in promocijo teh priljubljenih »kolesark«.

Kako je s tem pri nas, v Savinjski regiji? »Kolesarka« od Rogaške Slatine do Podčetrka ima, glede na to, da je umešče-

na med dva zdraviliška kraja, izjemne možnosti za razvoj novih turističnih doživetij, še posebej kolesarskega turizma. Tudi »kolesarka« Celje–Laško je po gradnji oziroma odprtju prvih odsekov Tremerje–Rifengozd (tudi z gradnjo brvi čez Savinjo) in Celje–Tremerje dobro zaživela, po njej vozi vedno več kolesarjev. A večina si seveda želi, da bi lahko v Rifengozdu po varni kolesarski povezavi pot ob Savinji nadaljevali še do Laškega, kot je predvideno, in ne le po lokalni cesti, ki je sicer za kolesarje dobro označena.

Prav tako si kolesarji seveda zelo želijo, da bi se čim prej začela gradnja drugih načrtovanih odsekov v Savinjski regiji, kot so Celje–Žalec, Celje–Šentjur–Šmarje pri Jelšah, Celje–Vojnik–Dobrna ...

A od lanske gradnje odseka od prvega P&R-parkirišča v

Celju do sotočja Voglajne in Savinje, ki je del odseka do čistilne naprave v Tremerjah oziroma »kolesarke« do Laškega, se v smislu gradnje v Savinjski regiji letos še ni zgodilo nič. A za to ni kriva »korona«, marveč predvsem zahtevno umeščanje kolesarskih stez v bližino rek in drugih vodotokov, kjer so tudi najbolj mikavne proge.

Kakšno je trenutno stanje v Savinjski regiji pri razvoju »kolesark«, kakšne težave se pojavljajo in kdaj bo tudi na njih zavetel kolesarskih turizem? Temu smo se posvetili v tokratni Naši temi. V okviru tega ob izkušnjah dveh sosednjih uveljavljenih »kolesark« (Štekna, Drava Bike) in s podatki Slovenske turistične organizacije (STO) predstavljamo še aktualno stanje na področju kolesarskega turizma.

Foto: SHERPA

STO: Letos občuten porast domačih kolesarjev

Obdobje koronavirusa je močno poseglo v dosedanje navade in prakse turistov, kar opažajo tudi v Slovenski turistični organizaciji (STO). »Potrošniki se v skladu s skrbjo za zdravje in varnost izogibajo velikim množicam in potovanjem v velikih skupinah ter izbirajo potovanja in doživetja, kjer se počutijo varno. Med turistične produkte, ki tovrsten oddih zagotavljajo, se uvršča tudi kolesarjenje,« so povedali v STO.

Pri kolesarjenju gre za turistični produkt z velikim potencialom rasti. Da je naša dežela za ljubitelje aktivnega kolesarskega oddiha vedno bolj privlačna, kaže tudi 10-odstotna letna rast števila kolesarjev v Sloveniji. »Ko gre za gorsko kolesarjenje, prednjačijo gostje iz Nemčije in Avstrije, pri cestnem iz Italije, pri trekking kolesarjenju z Nizozemske. Povprečna doba bivanja je 3,2 dni,« kažejo podatki Gospodarsko interesnega združenja Slovenia Outdoor.

Na podlagi tega vira v STO letos še posebej veliko zanimanje za kolesarjenje beležijo pri domačih gostih (kar 30 do 40 odstotkov se jih zanima za tovrsten oddih). Manj tujih gostov v Sloveniji zaradi koronavirusa seveda vpliva tudi na manjše povpraševanje po kolesarskem turizmu pri tujih turistih, skupno pa približno 60 odstotkov.

Dravska kolesarska pot (Drava Bike)

Kolesarska pot ob Dravi je speljana skozi štiri države (Italija, Avstrija, Slovenija, Hrvaška) in je dolga približno 710 km. Pot se začne v neposredni bližini izvira reke Drave na toblaškem polju (Toblach) v Italiji. Nato se nadaljuje po avstrijski Koroški (Kärnten), Sloveniji in na koncu Hrvaški (kjer pot še ni v celoti urejena in označena).

Prvih 70 kilometrov kolesarske poti od izvira Drave je zelo zanimivih, saj se večino časa peljemo po klancu navzdol. Slovenski del Dravske kolesarske poti (Drava Bike) se začne na Viču, kjer svojo pot nadaljuje od Dravograda mimo Radelj ob Dravi, Maribora in Ptuja vse do Ormoža in Središča ob Dravi, kjer po svojih 145 km vstopi na Hrvaško.

Na najbolj priljubljenem delu Dravske kolesarske poti na Tirolskem v Avstriji, bi naj letno progo prevozilo tudi do 200 tisoč kolesarjev. Gre za krajši, zelo priljubljen odsek, na katerem kolesarijo tako domačini kot turisti. Ne-

koliko manj je seveda tistih, ki pot prevozijo v celoti.

Kot je povedala **Karmen Razlag**, svetovalka za turistične projekte v Zavodu za turizem Maribor – Pohorje, natančne podatke, koliko je kolesarjev, ki prevozijo slovenski in hrvaški del (torej Drava Bike), težko posredujejo, saj teh števil ne beležijo v celoti. Direkcija RS za infrastrukturo je v Dravogradu postavila števec, na katerem sicer spremlja število kolesarjev, ki vstopijo v Slovenijo.

»Po pričevanju ponudnikov, ki so vključeni v inkubator Drava Bike, se število kolesarjev iz leta v leto zelo povečuje. Zagotovo tudi po zaslugi promocije, ki jo izvajamo na sejmskih predstavitvah v tujini ter v sodelovanju z avstrijskimi in hrvaškimi partnerji. Naša želja je, da bi v prihodnosti dosegli polovico obiska na avstrijski strani,« je še navedla sogovornica.

Letos je tujih kolesarjev sicer manj zaradi pandemije in se je delež v strukturi gostov

zagotovo postavil na stran domačih, lokalnih kolesarjev in kolesarjev iz celotne Slovenije. V mariborskem zavodu za turizem zaznavajo veliko povpraševanje tudi na spletu in pri naročanju kolesarske karte. Ta je na voljo v dveh jezikovnih verzijah, v slovenskem in hrvaškem ter nemškem in angleškem jeziku, na leto pa natisnejo 15 tisoč izvodov posamezne jezikovne verzije.

»Obrečne poti so med kolesarji izjemno priljubljene, večinoma, ker se spuščajo s tokom reke. Voda je tista, ki očara, in kolesarjenje ob rekah, čim bolj v naravi, navdušuje množice. Seveda je pomembna tudi infrastruktura, od označb do kolesarskih stez in poti, odmaknjenih od avtomobilskega in drugega prometa. Tako na sejmskih predstavitvah kot na spletnem portalu dravabike.si dobivamo samo pozitivne odzive kolesarjev. Predvsem gre za tuje kolesarje, ki so navdušeni nad spreminjajočo se pokrajino in ponudbo mest in krajev, ki jih obiščejo,« je še pojasnila Karmen Razlag. Po udarila je še, da na slovenski in hrvaški strani veliko napora vlagajo v razvoj, signalizacijo in urejanje lastništev, da pot in ponudbo čim bolj približujejo ravni na avstrijski strani.

Za razvoj te kolesarske povezave je vzpostavljeno Partnerstvo za Dravsko kolesarsko pot, katerega je Vanj je vključenih 18 občin ob reki Dravi, tri razvojne agencije, Zavod za turizem Maribor – Pohorje in Direkcija RS za infrastrukturo. Mariborska razvojna agencija (MRA), strokovna služba partnerstva, se ukvarja s prostorskim umeščanjem, z gradnjo novih odsekov ter usklajevanjem označevanja poti, Zavod za turizem Maribor – Pohorje pa skrbi za promocijo promocije in trženje Dravske kolesarske poti.

RG

Žalec–Celje–Laško kot približek Štrekni po dolžini

Z gradnjo kolesarske povezave Žalec–Celje ali katere druge (npr. Celje–Šentjur), ki se neposredno navezuje na povezavo Celje–Laško, bi Savinjska regija vsaj po dolžini dobila neke vrste svojo Štrekno, saj bo takšna povezava dolga približno 21 kilometrov, medtem ko je dolžina Štrekne 24 kilometrov. Po obliki bo dobila tudi nekakšno mini različico Dravske kolesarske poti, saj je predvideno, da bo povezava Žalec–Celje–Laško v večjem delu speljana ob Savinji.

Tudi na tej povezavi je kot pri povezavi Celje–Laško predvidena gradnja brvi, in sicer 200

metrov višje od Špice. Tam bo »kolesarka« iz smeri Kasaz, kjer bo ob Savinji zgrajena

nova dvosmerna kolesarska steza z levega brega prešla na njen desni breg.

Kot so nam povedali v Mestni občini Celje, udor zemlje pri Savinji na območju Lisc ne bo vplival na potek kolesarske povezave, saj je to posledica neurejenega odtoka zalednih meteoritnih voda, ki ga je pred dnevi pregledala DRSV in zanj

naročila geološko poročilo. Kot so še dodali v MOC, bo kolesarska steza v Liscu v celoti speljana po nabrežju Savinje, od tam se bo nadaljevala po Partizanski cesti, kjer je predvidena delno novogradnja, delno rekonstrukcija. Kolesarska poveza Žalec–Celje so bo na na »kolesarko« za Laško navezala na P&R-parkirišču. RG

Kakšno je stanje v Savinjski regiji?

Zanimanja med kolesarji glede nadaljevanja gradnje kolesarskega omrežja v Savinjski regiji je precej, še zlasti po dobrih izkušnjah kolesarjenja na varnih, od glavne ceste ločenih progah, torej »kolesarkah«. Mnogi kolesarji Savinjske seveda odhajajo tudi na druge »kolesarke« po Sloveniji, zato jih zanima, kdaj bodo primerljive proge zgrajene tudi v domačem okolju.

Tudi na sejah občinskega sveta v Laškem je bilo mogoče slišati kakšno svetniško vprašanje, kdaj se bo nadaljevala gradnja »kolesarke« ob Savinji – od Rifengozda do Laškega. Na zadnji juljski seji smo tako od predstavnice Območnega

razvojnega partnerstva (ORP) Osrednje Celjske lahko slišali, da je projektna dokumentacija v pripravi, a da se pojavljajo težave z umestitvijo trase na način, ki bi zadovoljil Direkcijo RS za vode (DRSV), ki izdaja soglasje, in lastnike zemljišč.

Ko bo rešitev usklajena, bo tudi direkcija za infrastrukturo (DRSI) lahko končala projektno dokumentacijo. ORP Osrednje Celjske za območje Savinjske regije koordinira projekt gradnje državnih kolesarskih povezav, katerih investitorica je DRSI. Te kolesarske povezave so tudi uvrščene v dogovor za razvoj regij in kandidirajo za evropska sredstva.

Za podrobnejše informacije in razlago, zakaj je umeščanje kolesarskih stez v vodnem

svetu tako zahtevno in zakaj je tako težko priti do pravih prostorskih rešitev, smo se obrnili tudi na obe direkciji, vendar do zaključka redakcije odgovorov nismo prejeli. Zato bomo o tem še pisali.

Na predstavitvi omenjenega poročila smo vendarle lahko tudi dobili dokaj celovito aktualno informacijo o tem, kaj se v Savinjski regiji dogaja na področju gradnje kolesarskih stez. Čeprav na terenu ni videti premikov, vsaj kar zadeva gradnjo, je dogajanje v pisarnah in na projektantskih mizah očitno kar precej živahno.

Za večino »kolesark« je projektna dokumentacija že izdelana ali je v pripravi, zanje so občine že v veliki meri odkupile zemljišča ali jih še odkupujejo in gledano s tega vidika lahko vendarle rečemo, da je živahno tudi na terenu. Za nekaj »kolesark« so stvari pripravljene tudi že tako daleč, da bodo lahko kandidirale za kohezijska sredstva EU.

Del povezave kolesarske povezave Celje–Laško (do Rifengozda) je prvi končan projekt v okviru Dogovora za razvoj Savinjske regije. Del denarja za to »kolesarko« je bil namenjen tudi iz kvote EU sredstev, ki bi pripadala povezavi Celje–Dobrna–Vojnik, za njeno gradnjo naj bi sredstva zagotovila DRSI. RG

OB ROBU

Infrastruktura in promocija za cvetoč razvoj

ROBERT GORJANC

Kolesarji si zelo želimo, da bi se v Savinjski regiji še letos začela gradnja kakšnega odseka kolesarskih povezav in da bi se dosedanja mreža še razširila in povezala. Glede na napovedi DRSI in ob tem, da se leto počasi že bliža zadnji četrtini, tega najbrž ni mogoče pričakovati. A zaradi tega tudi ni razloga za pretirano skrb, saj je v projektantskih pisarnah in v komunikaciji med občinami, direkcijama, razvojno agencijo (RASR), RPO in drugimi udeleženci vendarle živahno dogajanje.

Načrtovane kolesarske povezave v Savinjski regiji so bile uvrščene v prenovljen program Dogovora za razvoj regij, kar med drugim pomeni, da bo zanje treba počrpati evropska sredstva, ki so na voljo v tej finančni perspektivi. Zato torej ni strahu, da bi projekt zastal. Nasprotno, glede na dosedanje stanje je prave premike na terenu, pri nadaljevanju gradnje kolesarske infrastrukture, mogoče pričakovati v prihodnjih treh letih, če le »korona« ne bo vsega obrnila na glavo. Do leta 2023 zato utegne biti podoba zgrajenih kolesarskih povezav v Savinjski regiji že precej bolj drugačna, kot je danes.

Dobra kolesarska infrastruktura je hrbtnica kolesarskega turizma, ki je v velikem vzponu. Ne glede na trenutno stanje v Savinjski regiji in ob upoštevanju, da kolesarska mreža še ni končana, bi vsi udeleženci v tem pomembnem projektu lahko že danes naredili kakšen korak naprej na področju promocije. Po zgledu Štrekne in Dravske kolesarske poti, ki smo ju predstavili kot primera izkušenj sosednjih regij in primera dobre prakse, bi lahko partnerji pri projektu kolesarskih povezav v Savinjski regiji že zdaj pripravili tudi spletno stran za že zgrajene in nastajajoče kolesarske povezave na našem območju. Koristni učinki spletne strani, kot smo lahko razbrali iz odgovorov nosilcev razvoja Štrekne in Drava Bike, so namreč več kot odlični.

Na enem mestu so zbrane vse osnovne in koristne informacije o kolesarski povezavi, turističnih zanimivostih in namestitvenih zmogljivostih na poti, zgodovini, posamičnih etapah na povezavi, oznakah poti, dodatnih logističnih možnostih, kot je na primer Štrekna bus, o gradnji novih odsekov ... Za kolesarja turista je takšna informacijska podpora več kot dobrodošla. Da so vse te (servisne) informacije, napotki in podatki na enem mestu še zelo mikavno vizualno zapakirani, daje kolesarskima povezavam še dodaten čar in kolesarske navdušence še dodatno motivira, da se odpravijo na pot.

Vzpostavitev takšne spletne strani za kolesarske povezave v Savinjski regiji, čeprav še niso zgrajene, bi nedvomno veliko prispevala h krepitvi kolesarskega turizma na našem območju, ki ima zares izjemne možnosti in priložnosti za razvoj.

Štrekna

Naši regiji še bližja Štrekna je speljana po opuščeni trasi nekdanje železniške proge, ki je povezovala Velenje z Dravogradom. Ime kolesarske poti izhaja iz tega, da je kolesarska pot speljana po opuščeni železnici oz. t. i. »štrekni«. Gre za infrastrukturno eno najboljše urejenih tovrstnih kolesarskih poti v Sloveniji s slikovito panoramo Pohorja in Uršlje gore. V celotni dolžini 24 kilometrov med Gornjim Doličem in Otiškim Vrhom je asfaltirana, enotno označena ter ločena od prometa.

Z blagim in enakomernim naklonom je pot še posebej primerna za družine in starejše. V Otiškem Vrh pot doseže 345 metrov nadmorske višine, v Mislinji na najvišji točki kar 590 metrov.

Tudi Štrekna beleži odličen obisk kolesarjev. Mestna občina Slovenj Gradec in RRA Koroška, regionalna razvojna agencija za Koroško regijo, že štiri leta izvaja vsakoletno štetje kolesarjev na tej kolesarski poti, in sicer v Mislinjski dolini oziroma v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. »V poletnih dneh, julija in avgusta, je za beleženih do 700 kolesarjev dnevno, v povprečnih delov-

nih dneh izven glavne sezone do 300 kolesarjev dnevno. V letu 2021 na območju MO Slovenj Gradec načrtujemo postavitev števca za avtomatizirano štetje kolesarskega prometa, kar bo omogočilo še boljši vpogled v število kolesarjev na Štrekni,« je povedal mag. Peter Zajc, projektni vodja iz RRA Koroška.

Kolesarska povezava je še posebej priljubljena kot rekreacijska površina prebivalcev občin Slovenj Gradec, Mislinja in Velenje. Z izvajanjem promocije v okviru projekta Trans-Borders je bilo v letu

2019 mogoče opaziti več kolesarjev iz Avstrije, letos pa več obiskovalcev iz drugih regij Slovenije.

Načrtna in sistematična promocija Štrekne je že prinesla vidne rezultate. »S celostno grafično podobo (CGP), z imenom in dosledno rabo pri komuniciranju z javnostjo in mediji smo dosegli večjo prepoznavnost kolesarske povezave v širšem prostoru, povečali število obiskovalcev iz drugih regij Slovenije in Avstrije ter začeli graditi kolesarsko skupnost uporabnikov. Izdelavo CGP je v letu 2017 spodbudila

RRA Koroška, podprle so jo tri koroške občine: Dravograd, Slovenj Gradec in Mislinja. Spletno stran in spletno skupnost na socialnih omrežjih smo oblikovali v letu 2019 v okviru mednarodnega projekta Trans-Borders, ki ga izvajamo v okviru programa Interreg Srednja Evropa,« je še pojasnil sogovornik.

Dodal je še, da spletna stran v treh jezikih beleži dober obisk v času glavne kolesarske sezone, na socialnem omrežju Facebook so oblikovali živahno spletno skupnost s trenutno več kot 3.700 sledilci.

Odlika Štrekne, ki je bila grajena tudi z evropskimi sredstvi od leta 2008, je tudi, da ima zelo dobro razvito spremljajočo infrastrukturo. Na njej je več urejenih počivališč, nekateri tudi s sanitariji in pitno vodo. V njeni neposredni bližini so trije kolesarski servisi, od tega dva s kolesarsko trgovino.

Dodana vrednost Štrekne je tudi uvedba t. i. Štrekna busa, ki je povezal Velenje in Labot/Lavamünd na avstrijski strani. Obratovanje Štrekna busa so omogočila sredstva iz že omenjenega evropskega projekta Trans-Borders.

»Štrekna bus je lani prepeljal 1.182 potnikov in 967 koles. Povezal je tri priljubljene kolesarske povezave: Štrekno, Dravsko kolesarsko pot in kolesarsko pot R10 po Labotski dolini. Avtobusna povezava je bila vzpostavljena v sodelovanju med RRA Koroška, avstrijskim Verkehrsverbund GmbH in Nomagom,« je še povedal Peter Zajc. Letošnji novosti sta podaljšanje linije do Velenjskega jezera ter dodatni opoldanski avtobus med Velenjskim jezerom in Mislinjo.

RG

Štrekna

GORNJI DOLIČ

Skozi enega izmed tunelov v Gornjem Doliču.

SLOVENJ GRADEC

Čez nekdanji železniški most v Slovenj Gradcu.

Našel in vrnil kuverto z večjo vsoto denarja

Smo še pošteni?

V teh dneh po družbenem omrežju Facebook kroži zapis Žalčana, ki je našel denarnico z dokumenti in išče lastnika. Denarja v denarnici ni našel, vendar so v njej stvari, ki so za lastnika skoraj nepogrešljive. Danes se še najdejo poštenjaki, ki pomagajo in poiščejo lastnike, ki izgubijo denarnice, tudi če je v njej večja vsota denarja. Na žalost ni vedno tako.

SIMONA ŠOLINIČ

Pred časom se je v Celju zgodilo, da je moški na policijsko postajo prinesel kuverto z denarjem, ki jo je našel. V njej je bila večja vsota denarja. Niti evra se ni dotaknil. Policija je potrebovala kar nekaj časa, da je lastnika denarja izsledila, saj je bil tujec. Ta ob novici, da je pošten najditelj denar prinesel na policijo in denar predal, ni ostal ravnodušen, bil je izredno presenečen. Beseda hvala zanj ni bila dovolj, ampak je najditelju predal tudi denarno nagrado. Ta sicer v takšnih primerih ni zakonsko predpisana, a je lepa gesta ljudi.

»Takšni primeri se dogajajo, čeprav bolj redko,« pravi pomočnik komandirja Policijske postaje Šentjur Boštjan Kavc. Pogosto se namreč zgodi, da kdo izgubi denarnico – torej ne gre za tatvino – pri čemer najditelj iz nje vzame denar, denarnico in dokumente pa pusti ali celo odvrže v smeti.

»Tudi dvajset evrov je veliko«

»Treba je vedeti, da je za nekoga tudi 20 evrov, ki jih ima

v denarnici, velika vsota. Če ob tem izgubi še dokumente, nastanejo z vsemi postopki, ki sledijo zaradi preklica in urejanja novih, večji stroški,« dodaja Kavc. S tem opozarja vse, ki najdejo takšne predmete, naj bodo pošteni in naj denarnico ter dokumente prinesejo na policijsko postajo, kjer bodo zanje poskrbeli in poiskali lastnika. »Policija, ko nekdo prinese najdeno denarnico, napiše zapisnik. Enako, če je najden samo denar. Pri dokumentih lastnike seveda najdemo, a če kdo prinese najden denar, je postopek takšen, da ostane denar shranjen na policiji, dokler ne ugotovimo lastnika. Če po določenem času lastnika denarja ne najdemo, denar po slovenski zakonodaji pripada najditelju. Tudi to se dogaja. Najditelj si kar tako ne sme in ne more prisvojiti najdene stvari, ampak jo mora predati policiji. Če si kdo prisvoji denar, ki ga najde, je to kaznivo dejanje,« pojasnjuje Kavc. Policija lahko ob izsleditvi lastnika temu tudi pove ime in priimek najditelja, če se ta s tem strinja.

Boštjan Kavc, pomočnik komandirja PP Šentjur

Kavc ob tem še svetuje ljudem, naj bodo previdni. »Smo v času turistične sezone, ko je več ljudi v naravi, v različnih krajih in mestih. Naj pri tem skrbijo za svoje denarnice in lastnino, naj jih ne odlagajo kar tako, ko mor-

da nekam sedejo ali ko počivajo. Vsekakor je prva stvar, naj nikoli ne hranijo pin kode bančnih kartic v denarnicah ali celo zapisane na karticah. V takšnem primeru je težko pričakovati, da bo kdo od najditeljev te stvari vrnil.«

Zalotil ga je med risanjem po steni

Na Opekarniški cesti v Celju je varnostnik v ponedeljek zalotil mladoletnika, ki je risal po stenah enega od poslovnih prostorov. Gre za 16-letnega Celjana, ki ga je varnostnik zadržal do prihoda policistov. Mladoletnika so prevzeli starši, policisti bodo zoper njega napisali kazensko ovadbo zaradi kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari.

Tožilstvo zahteva dopolnitev preiskave

Okrožno državno tožilstvo zahteva dopolnitev preiskave domnevnega umora Sare Veber. Osumljenec je Sebastien Abramov, nekoč je bil Sebastijan Colarič, znan je tudi iz afere »odrezana roka«.

Tožilstvo meni, da je treba še dodatno pojasniti predvsem podrobnosti obtoženčevega zagovora o okoliščinah dogodka. Znano je, da je Vebrovo ustrelil s puško, ki naj bi jo – tako trdi Abramov – čistil, nakar naj bi se sprožila in dekle po nesreči ustrelila naravnost v srce. Dogodek se je zgodil marca 2015. Vebrova je bila takrat stara 24 let. Tragedija se je zgodila v hiši njenih staršev na žalskem območju. Policisti so ta primer ves čas preiskovali kot nenaklepno kaznivo dejanje povzročitve smrti iz malomarnosti, šele štiri leta po dogodku, ko se je zgodil primer z »odrezano roko«, so začeli preiskovati umor iz nizkotnih razlogov.

SŠol

Brez dovoljenja na štirikolesnik

Pretekli konec tedna se je na Titovi cesti v Radečah zgodila prometna nesreča s štirikolesnikom. Do nje je prišlo, ko je 47-letni voznik neregistriranega štirikolesnika zaradi neprilagojene hitrosti med vožnjo izgubil oblast nad vozilom in trčil v hišo. Po trčenju je vozilo odbilo, voznik je padel po tleh in se pri padcu hudo telesno poškodoval. Moški je vozil brez veljavnega vozniškega dovoljenja, zato so mu policisti štirikolesnik zasegli. Zoper voznika bodo spisali obdolžilni predlog za sodišče.

Prehitra vožnja je bila pred dnevi razlog tudi za nesrečo mopedista v Ipavčevi ulici v Celju. Policisti so pri ogledu kraja prometne nesreče ugotovili, da je bil 77-letni voznik kolesa z motorjem v nesreči udeležen sam in je zaradi neprilagojene hitrosti izgubil oblast nad vozilom ter padel. Pri padcu se je hudo telesno poškodoval.

SŠol

Ostali brez vozil

V Žalcu in Rogaški Slatni so policisti voznikoma, ki sta vozila brez veljavnega vozniškega dovoljenja, zasegli vozila. Enako se je zgodilo v Podčetrtku, Mozirju in Šmarju pri Jelšah.

V Celju so imeli v postopku voznika osebnega avtomobila, ki je vozil pod vplivom alkohola. Elektronski alkotest je pokazal, da je imel 0,74 miligrama alkohola na liter izdihanega zraka. Ker je vozil tudi brez veljavnega vozniškega dovoljenja, so mu policisti zasegli vozilo.

Kradli kolesa

Na Ljubljanski cesti v Celju je neznan storilec iz hodnika stanovanjskega bloka odpeljal kolo znamke Ghost. Tatvino koles so obravnavali tudi šmarski policisti. V Podčetrtku so namreč nepridipravi iz nosilca za kolesa, nameščenega na parkiranem osebnem avtomobilu, ukradli dve kolesi. Kolo je bilo ukradeno tudi v Pokleku pri Podsredi. Neznanec ga je odpeljal iz odklenjene garaže.

Poskus tatvine letala – policija storilce še išče

Policisti še vedno preiskujejo okoliščine poskusa tatvine lahkega letala na območju Aerokluba Imeno. Primer se je zgodil že pretekli teden, ko je policistka na mejnem prehodu Imeno v jutranjih urah zaslišala hrup, ki je prihajal iz smeri bližnjega aerokluba. Ko je poklicala kolege, je na kraj odšla patrulja šmarske policijske postaje in na vzletni stezi našla odprto zapuščeno lahko letalo. Pri pregledu hangarja aerokluba so policisti ugotovili, da so bila vhodna vrata nasilno odprta. Neznani storilci so letalo potisnili na vzletno stezo in poskušali prižgati motor. To jim na srečo ni uspelo, zato so kraj pred prihodom policistov zapustili. Letalo so pustili na blatni vzletni stezi. Gre za prvi tovrsten poskus tatvine na našem območju. Sicer so se podobne tatvine dogajale v tujini, je pa težko domnevati, kdo stoji za njimi. Policija preiskuje sum kaznivega dejanja, obstaja tudi možnost, da je šlo za vandalizem, vendar je to po zbranih podatkih malo verjetno.

SŠol

Zaužijte je dovolj

Voda je vir zdravja

Voda predstavlja približno 60 do 70 odstotkov telesne teže človeka, odvisno od starosti. Pri otrocih je delež večji, s starostjo se zmanjšuje. Telo je na nek način kozarec vode, v katerem neprestano potekajo življenjski procesi v celični ali izvencelični obliki. Voda ima veliko vlogo pri uravnavanju telesne temperature, s krvjo oskrbuje celice s hranili in kisikom, odplavlja odpadne snovi, nahaja se v prebavnih, sklepnih in drugih telesnih tekočinah, varuje organe in vezivna tkiva. Telo izgublja vodo skozi kožo z znojenjem, skozi ledvice z urinom, skozi pljuča z izdihanim zrakom in skozi črevesje z iztrebki. Pri normalni dejavnosti lahko izgubimo z znojenjem tudi liter vode dnevno, medtem ko pri enourni intenzivni vadbi ali pri visoki zunanji temperaturi izgubimo več kot liter vode na uro. Pravijo, da je voda vir zdravja, in res je tako.

SIMONA ŠOLINIČ

Zgodnji znaki dehidracije so glavobol, utrujenost, izguba teka, suha usta, pospešen utrip. Opazimo zmanjšano napetost oz. prožnost kože ter zmanjšano vlažnost sluznic, vrte oči. Za nadomeščanje tekočine uživamo predvsem vodo. Ko je zunaj toplo, predstavlja pitje hladne (ne mrzle) vode najprimernejšo tekočino za nadomeščanje.

Začnimo in končajmo dan z vodo

Obnašajmo se preventivno – začnimo in končajmo dan s kozarcem vode, vmes jo pijmo še večkrat na dan. Telo namreč izloča vodo tudi med spanjem. Zanimivo je, kako težko se ljudje navadijo na dnevno rutino pitja vode. V Sloveniji imamo dobro preskrbljenost s pitno vodo, česar žal niso deležni v vseh državah po svetu. Ker je voda iz pipe pri nas dobre kakovosti, stroka spodbuja pitje te vode. To je tudi okolju bolj prijazno. Še vedno porabimo veliko vode, kupljene v plastenkah, ki - ko postanejo odpadke - močno onesnažujejo okolje. Raziskave so pokazale, da je ustekleničena voda tudi pogosto onesnažena z delci mikroplastike. Najbolje je, če za pitje na poti in kadar kozarca nimamo pri roki, uporabljamo steklenico, ki jo lahko uporabljamo dlje časa.

Pitja vode ne smemo nadomestiti s pitjem kave, pravega čaja, gaziranih in alkoholnih pijač. Kofein in alkohol delujeta blago diuretično, zato pospešita izločanje vode iz telesa. Vodo lahko v telo vnašamo neposredno v obliki tekočine – voda, mleko, juha – ali posredno kot sestavino hrane – sadje in zelenjava, ki sta pretežno iz vode.

Starejši, bodite previdni

Dehidracija ali pomanjkanje vode v telesu je posledica nezadostnega nadomeščanja izgubljene tekočine, torej premajhnega vnosa ali povečane izgube. Ločimo akutno dehidracijo, ki nastane pri intenzivni telesni dejavnosti ali akutni driski, in kronično dehidracijo, ki nastane zaradi nezadostnega nadomeščanja tekočin v daljšem časovnem obdobju. Lahko je blaga, zmerna ali huda.

Izredno pomembno v teh vročih dneh je pitje vode pri starejših, ki so pogosto dehidrirani ali niso navajeni piti toliko vode. Nekateri tudi ne smejo uživati večjih količin tekočin, na primer zaradi srčnega popuščanja ali slabšega delovanja ledvic. »Otroci do desetega leta bi morali zaužiti liter vode na dan, odrasel človek, ki je fizično dejaven, 1,5 litra. Z leti se potreba po vodi zmanjša, tudi zaradi določenih bolezni in tudi zato, ker se delovanje organov v telesu spremeni,« pravi zdravnik Janez Tasič.

Zmanjšano delovanje ledvic

»Pri osebi, stari približno 80 let, se delovanje ledvic zmanjša za 40 odstotkov. Ledvice imajo eno glavnih vlog pri uravnavanju tekočine v telesu. Lahko si sicer pomagamo s stimulatnimi čaji, ki spodbujajo izločanje vode, vendar so ledvice pomembne tudi zaradi izločanja soli in razpadlih produktov. Zato se delovanje led-

vic slabša, še posebej če je pri človeku prisotna kakšna bolezen,« dodaja zdravnik. Starejši včasih odklanjajo vodo, a ne zaradi tega, ker niso navajeni piti toliko tekočine, ampak iz popolnoma razumljivih razlogov.

»Za starejšimi so morda operacije, po katerih se poslabša delovanje sfinktrov. Morda ne morejo zadržati urina, morda jim je zaradi tega neprijetno in so raje doma ali hodijo pogosto v toaletne prostore, če gredo kam. Zanje so takšne situacije neprijetne in raje ne pijejo vode. Čeprav je ta nujna. Zaradi premalo tekočin lahko pride v telesu do zgostitve krvi, izgube teka, slabe prekrvavitve možganov, pomanjkanja snovi za regeneracijo, a tudi prebavni sokovi se ne izločajo tako, kot bi se morali,« pojasnjuje sogovornik. Tasič zato svetuje, naj ljudje, ki morajo zaradi bolezni omejiti količino tekočine, predvsem zmanjšajo količino tekočine, ki jo popijejo naenkrat: »Zato je priporočljivo piti tekočino v presledkih in manjših količinah, da pitje ne obremeni telesa.«

Dobra rešitev pri tem je, da starejšim ponudimo kompote, predvsem iz jagodičevja ali jabolk, ampak kompota ne smemo sladkati ali pa ga sladkamo minimalno. Ker sladkor zavira vodo v telesu. Namesto sladkorja lahko ljudje v kompote dodajo limono.

Foto: splet

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

 www.emino.si
Imeno 84, 3254 Podčetrtek

 Hiša vin
Emino

 M: 051 647 715
E: matija@emino.si

Minister za zdravje opozarja: "Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju!"

Pet medalj za vina iz Hiše vin Emino

V Hiši vin Emino so na letošnjem največjem domačem vinskem ocenjevanju Vino Slovenija prejeli tri zlate in dve srebrni medalji. Ocenjevalci so v Gornji Radgoni z zlatom nagradili njihovo pravkar predstavljeno penino Viljem, ki predstavlja vrh ponudbe. Ob tem sta zlata še rumeni muškat in chardonnay Emino, srebrno medaljo sta prejeli modra frankinja in sauvignon Emino. Nagrajena vina ob vseh ostalih že ponujajo v svoji prenovljeni Hiši vin Emino v Imenu.

Hiša vin Emino vsakoletno kakovost svojih vin potrjuje na domačih in tujih ocenjevanjih. Poleg vedno izjemno pomemb-

nih priznanj z največjega svetovnega ocenjevanja vin Decanter in ameriškega Great American Wine Competition zagotovo največ štejejo medalje z največjega slovenskega ocenjevanja Vino Slovenija. »Letošnje ocenjevanje je za nas še posebej pomembno, saj goste sprejemamo v prenovljeni in razširjeni Hiši vin Emino. Tako jim s ponosom ob vseh nagradnih vinih iz prejšnjih let predstavimo tudi svoja nova vina letnika 2019,« razlaga vodja prodaje v Hiši vin Emino Matija Jagrič. Dodaja, da so s petimi osvojenimi medaljami izjemno zadovoljni: »V naše vitrine z nagradami smo dodali tri zlate in dve srebrni medalji, ki nadaljujejo zgodbo grajenja kakovosti naše vinske ponudbe.«

Izjemno priznanje pomeni zlata medalja za njihovo novo penino Viljem Eminent, ki so jo predstavili ob nedavnem odprtju prenovljene Hiše vin Emino. »Naša nova ekskluzivna penina Viljem je bila letos po skoraj štirih letih zorenja pripravljena na pot k ocenjevalcem, ki so potrdili, da predstavlja vrh naše ponudbe. Glede na to, da jo ponujamo šele približno mesec in da je na voljo za nakup ekskluzivno v naši kleti, moram povedati, da so odzivi izjemni,« ponosno razlaga Matija Jagrič in ob tem dodaja, da je njihovo hišo vin zapustilo že kar nekaj steklenic te ekskluzivne penine. Tudi njen nastanek je bil poseben in izjemno zahteven. »Med drugim grozdja nismo mleli, ampak smo celega s peclji nežno stisnili, nato je most fermentiral šest mesecev, nakar je v šampanjskih steklenicah penina 40 mesecev v Hiši vin Emino Gašper Repše.

Zlata še za chardonnay in rumeni muškat

Dve zlata medalji so osvojili z vinoma chardonnay in rumeni muškat iz linije Emino. »Naš chardonnay 2019 je zaradi izjemno natančnega postopka ohranil primarne sortne značilnosti, saj smo pazili na pravnjo raven

fermentacije, pravočasno ustavitve alkoholnega vretja in šestmesečno zorjenje na drožeh,« razlaga enolog Gašper Repše, ki pojasnjuje tudi posebnosti nagrajenega rumenega muškata 2019. »Grozdje rumenega muškata smo pobirali v dveh fazah. Najprej smo želeli zdravo grozdje z intenzivno aromo, v drugi fazi smo pobirali zrelo grozdje z večjo vsebnostjo sladkorja in ekstraktov. Nato smo s skrbno nadzorovanim postopkom ohranili intenzivno aromatiko.«

Srebrni medalji so osvojili z modro frankinjo 2018 in s sauvignonom 2019, prav tako iz njihove linije Emino. »Naša modra frankinja prihaja z več leg Šmarsko-virštanskega vinorodnega podokoliša in med zorjenjem pridobiva sadno-sortno cvetico in prijetno svežino, ki jo vinoljubci pri tej sorti izjemno cenijo,« opisuje enolog Gašper Repše. Prav tako zanimivo je bilo ustvarjanje njihovega sauvignona, kjer so uporabili le posebej izbrano, zdravo in nepoškodovano grozdje: »V tem vinu smo z nadzorovanim postopkom dobili bogato cvetico, ki smo jo donegovali z zorjenjem na drožeh, zato je vino prijetne svetlo rumene barve in svežega vonja,« zaključuje Repše.

Več informacij:
Matija Jagrič, vodja trženja Hiše vin Emino
e: matija@emino.si, m: 051 647 715

TAXI MAXI
HITRI, ZANESLJIVI, KLIMATIZIRANI
070 400 - 200

 PRENESI APLIKACIJO
TAXI MAXI CELJE IN NAROČI TAXI

GRADBENA TRGOVINA

 GRADBENA TRGOVINA D.O.O.,
Spodnje stranice 16, 3206
tomaz@gradbena-trgovina.si

www.gradbena-trgovina.si

T: 051 612 666, 070 96 99 55

IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI MATERIAL

BiRObit
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE

 www.birobit.si
Canon

MEGA UGODNO!!! UMAG

HT SIPAR*
14. 8. - 31. 8.

 En en otrok do 12. leta
na dodatnem ležišču
brezplačno

239
eur
za 2 osebi

~~478~~eur

Relax turizem d.o.o., PE CITY CENTER CELJE, 03 428 83 43

 Čevapčiči
s sirom
3,99
€/kg

 www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE
PRAGERSKO

Poletje v sedlu str. 26-27

Foto: Andraž Purg - GrupA

Mož, ki se pogovarja
s steklom str. 20-21

Spomin na
fotokronista str. 22-23

S Pikijem do znanja
in spretnosti str. 24-25

Stritarjeva nagrajenska Veronika Šoster

Odpiralka vrat do dobrih knjig

»Knjige me spremljajo že od nekdaj, od malega jih požiram. V literaturi sem našla svojo strast in to bi delala tudi zastonj. Veliko mi pomeni, da lahko živim od tega, da berem in pišem,« pravi mlada Celjanka Veronika Šoster, literarna in filmska kritičarka, komparativistka, pesnica in prevajalka, ki je pred kratkim prejela Stritarjevo nagrado za literarno kritiko. Podeljuje jo Društvo slovenskih pisateljev, ki želi na ta način opozoriti na mlada obetavna kritiška peresa. Veronika se veliko posveča ocenjevanju poezije, svoje zapise oblikuje jasno, razumljivo in dostopno, saj je prepričana, da je literarna kritika most do bralcev, ki jim tovrstni zapisi odpirajo vrata do dobrih knjig.

TATJANA CVIRN

Zato je bilo kar nekako logično, da sva si za kraj pogovora izbrali njeno najljubše okolje celjske knjižnice. V mesto svojega otroštva se vrača skoraj vsak konec tedna na klepet k staršem in seveda v knjižnico. Potem ko je končala študij primerjalne književnosti in bohemistike na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, se je namreč odločila še za doktorski študij.

Študij primerjalne književnosti še nekako razumem, ko gre za strastne bralke, kako pa je prišlo do odločitve za bohemistiko, torej študij češkega jezika in književnosti?

Glede študija sem bila precej zmedena, saj nisem vedela, kam naj se usmerim, zanima me namreč več različnih področij. Za primerjalno književnost sem se odločila z vidika, da je to stvar, s katero se največ in z veseljem ukvarjam. Ob tem sem želela študirati še enega od jezikov in izbrala sem češčino, kjer ni bilo treba imeti predznanja in smo vsi začeli na isti ravni. Ker smo Slovenci izgubili nekoč močne kulturne povezave s češkim prostorom, me je zato jezik zanimal tudi s tega vidika.

Je bila podobnost slovenščine in češčine pomoč ali ovira pri učenju?

Po eni strani je jezik podoben slovenščini, saj sta oba slovanska, po drugi strani je ravno to lahko problem, ker so nekatere besede zapisane enako, a imajo čisto drugačen pomen. To je pri prevajanju poseben izziv. Po prvi stopnji študija češčine sem se usmerila bolj v slovaščino, k temu me je spodbudil profesor Andrej Rozman. Pravi preboj glede samozavesti, znanja jezika in njegovega delovanja v praksi se je zgodil v poletni šoli v Bratislavi. Prevajanje, sploh poezije, me je zanimalo že od nekdaj, saj lahko to počneš s srcem, z domišljijo in veščino. Pri tem je treba predvsem dobro poznati svoj jezik, in to še bolj kot tujega.

Ima prevajalec pri prevajanju pesmi več svobode kot pri leposlovju? Se lahko »izgovarja« na svoje razumevanje pesmi?

Vsak prevajalec se mora odločiti, kaj je zanj bolj pomembno: korektnost, kar pomeni, da skuša točno ujeti pomen pesmi, ali da ohrani občutek pesmi. Sama kot pesnica se bolj nagibam k drugemu, da torej pesem v prevodu zazveni enako in ne, da so samo pomeni enaki. Delam po občutku, a skušam čim bolj zvesto slediti originalu.

Je to težaško delo?

Nimam še toliko izkušenj s prevajanjem, a je na začetku težko, potem gre vedno lažje. Cenim vse poklicne prevajalce.

Ali je pisanje ocen pesniških zbirk manj težavno in hitrejše kot prevajanje?

Tudi tu je kilometrina pomembna. Pri ocenah poezije je posebnost, ker moraš imeti dovolj samozavesti, da si dovolj načitan, da poznaš opuse, kontekste, razvoj slovenske poezije, da lahko sploh pristopiš k nekemu delu. Imeti je treba veliko interpretativne zmožnosti, domišljije in kre-

ativnosti. Ko presojaš roman ali kratko prozo, se lahko opreš na zgodbeni lok, like, žanrske zakonitosti ... Pri poeziji pa gre za čustveno, intimno zvrst, ki da vsakomur nekaj drugega, zato moraš sam ustvariti kod, skozi katerega razumeš zbirko. Mlajši kritiki se bojijo pisati o poeziji, ker ni jasnih oprijemališč in si jih moraš zgraditi sam. Ocenim veliko pesniških zbirk, nekatere mi predlagajo uredniki, druge izberem sama. Avtorje spremljam dlje časa, pozorna sem tudi na prvence, saj se mi zdi pomembno, da se piše o njih, ker vnašajo svežino, rušijo pričakovanja ...

Ali se strinjate z očitkom, da pri nas izide preveč pesniških zbirk glede na število prebivalcev? Zakaj večina izide v samozaložbi?

Izide res veliko pesniških zbirk glede na število prebivalcev, pri čemer te knjige niso zelo prodajane in brane. Veliko bralcev se ustraši tega, da ne bi razumeli poezije. A če bi bili ljudje bolj odprti in bi premagali strah, bi ugotovili, da lahko tudi tu najdejo nekaj zase. V samozaložbi izide veliko del, ne le poezija. Eni s e

za to odločijo, ker želijo izdati knjigo po svojih pravilih. Veliko se jih niti ne loti iskanja založnika, ker ne vedo, kako se tega lotiti.

Ste sami že iskali založnika svojih pesmi?

Ne še, s poezijo še nisem tako daleč. Je pa zagotovo lažje, če si del nekega kulturnega sveta, ker veš, kam se obrniti, kje začeti.

»Čas karantene je bil naporen in stresen. Ker sem »družbena žival«, so mi manjkali človeška bližina, druženje, sploh pa kulturni dogodki.«

So ocene kritikov pomembne pri odločanju založb za izdajo knjige?

Kritiko razumem kot sporočilo bralcu, ki mu kritik delo predstavi, mu ga približa, ovrednoti, mu skratka pove, ali je neka knjiga vredna njegovega časa. Pomembno se mi zdi, da mi bralci zaupajo, ker vedo, da bom iskrena z njimi, da bom prepoznala, kaj je dobro, prelomno, posebno. Kritika je na nek način most med delom in bralcem ter med avtorjem in bralcem. Založbe se odločajo po svojih kriterijih.

Tistih, ki ocenjujete pesmi in tistih, ki jih berejo, ni ravno veliko. Se kdaj vprašate, v čem je smisel vašega dela in pisanja, če ga opazi le ozek krog ljudi?

Na začetku me je res skrbelo, kdo to sploh bere. Odločila sem se, da bom pisala odprto, jasno in komunikativno kritiko, s čimer sem skušala pritegniti čim več bralcev z drugih področij, ne le tistih, ki so vključeni v literarno produkcijo. Pišem tudi o žanrskih, mladinskih, otroških, stripovskih delih in še čem, širina je velikega pomena. Šla sem v odpiranje kritike in iskanje stika z bralci. Podpora ljudi, ki me berejo in jih zanima, kaj imam povedati, se je pokazala v akciji Vala 202, kjer sem osvojila naziv ime tedna, ob čemer sem bila vesela in presunjena.

Ali to pomeni, da ste zdaj slavni?

(Smeh)

Kakšno je vodilo pri vašem kritičkem delu, ki je zagotovo odgovorno? Nekoč ste zapisali: »Zakaj se kritiki reče kritika in ne pohvala?« Ali se tega skušate

Veronika Šoster
(1992)

je literarna kritičarka, pesnica, komparativistka. Leta 2017 je magistrirala na temo slovaške ženske poezije zadnjih desetletij, trenutno je doktorska študentka literarnih ved. Literarne kritike objavlja v nekaterih večjih slovenskih medijih, kot so Literatura, Ars – 3. program Radia Slovenija, AirBeletrina, revija Mentor, revija Dialogi, Trubarjeva hiša literature, Dobre knjige in Vrabec anarhist, piše tudi prispevke za revijo Bukla.

Na portalu Filmstart objavlja filmske kritike. Na 31. festivalu Vilenica je delovala kot kritičarka v rezidenci, leta 2016 je bila članica žirije za malo Veronikino nagrado. Je urednica za poezijo pri reviji Novi zvon in urednica rubrike Knjigogled v reviji Literatura. Ukvarja se tudi z organizacijo literarnih dogodkov in s prevajanjem leposlovja iz slovaščine.

Iz zahvale Veronike Šoster ob prejemu Stritarjeve nagrade

»Literarno kritiko razumem kot most med literarnim delom in bralci, zato si že od začetka prizadevam za kritiko, ki naj bo jasna, razumljiva in dostopna, za kritiko, ki se ne skriva v slonokoščenem stolpu, ampak išče pristen stik z bralci in bralkami. In ta stik lahko kritika doseže samo z iskrenostjo, ki je poleg strokovnosti moje glavno vodilo. Ker od nekdanj prebiram vse, kar mi pride pod roke, poskušam literaturo nekega časa zajeti čim bolj celostno, zato za kritiško obravnavo izbiram dela, ki so žanrsko, generacijsko, zvrstno, vsebinsko in slogovno čim bolj raznolika.«

držati pri svojem delu, da ne raztrgate avtorja, četudi vas ni navdušil?

To je verz iz moje srednješolske pesmi. Res sem se že takrat to spraševala, ker ima beseda kritika negativen prizvok in bi mi bila katera druga beseda bolj pri srcu. Raje uporabljam recenzijo, ki je sicer tujka, a je vsaj bolj nevtralna beseda. Osredotočam se na to, da skušam celostno predstaviti delo, najti pozitivne in negativne stvari. Četudi me delo ne »nagovori«, je morda v njem stvar, ki izstopa, ki je nekaj posebnega. Včasih te pri oceni potegne bolj na pozitivno, drugič na negativno stran. Treba je ostati argumentiran, spoštljiv, profesionalen. Če greš na osebno raven ali zunanje vidike, ki te motijo, to nikomur ne pomaga.

Kako se avtorji odzivajo na te ocene? Ste kdaj slišali očitek, da ste premladi za tovrstno ocenjevanje?

Nikoli nisem imela slabih izkušenj, mogoče zato, ker sem bolj interpretativna kritičarka, kot da bi skušala koga raztrgati. Bolj pomembno se mi zdi razkrivati neke plasti, ki jih drugi ne opazijo, umestiti delo v nek okvir. Imela sem kar nekaj dobrih izkušenj, pozitivnih odzivov avtoric in avtorjev. Pogosto dobim tudi zahvale, če gre za prvenec, samozaložbo, so avtorji hvaležni, ker se jim posvetim. Cenijo, da se piše o njih. Ne gre za poglobljanje ideje o antagonizmu med kritikom in avtorjem, ampak je to del procesa, oba se bogatita in drug brez drugega ne moreta.

Ob tem smo bralci veseli, če so kritike napisane tako, da jih razumemo. Verjetno imate pri pisanju to v mislih.

Na začetku me je zaznamoval literarno-teoretski aparat iz študija primerjalne književnosti. Sčasoma začneš iskati lastne interpretacije in se ne oziraš na tisto, kar je že nekdo povedal. Začneš pisati s samozvestjo. Vedno sem se ukvarjala s tem, da je zapis čim bolj jasen, zračen, da ni tujk, ki so same sebi namen ... Veliko znanja so mi dale kritiške delavnice LUD Literature pri Urbanu Vovku. Tam smo se ukvarjali s tem, kako povedati jasno, brez ovinkarjenja, kaj pogrjati, kako se znebiti tujk in pavšalnih sodb (kot so besede morda, nekakšen, mogoče ...), a tudi, kako poiskati lasten kritiški glas.

Objavljate v različnih medijih. Kakšno vlogo ima splet za mlade?

Razvoj spleta je pripomogel k odprtosti prostora. Ne zdi se mi vreden manj, pomembno je, da ima medij dobrega urednika, pa naj gre za splet, radio ali tiskani medij. Vesela sem, da se splet vedno bolj razvija in da je cenjen, saj seže dlje in več ljudi hitreje prebere neko kritiko.

Zanimivo, da je vaš doktorski študij spet povezan s slovaščino ...

Že v magistrski nalogi sem se ukvarjala s sodobno slovaško žensko poezijo. Z mentorjem Borisom A. Novakom sva dobro sodelovala in zdaj se ukvarjam s podobami telesa v sodobni slovaški poeziji, da bi širše raziskala to problematiko. Zanima me poglobljanje v neko temo. Pri tem ne gre za takojšnji izkupiček, ampak bolj za znanje, ki se nalaga in te ustvarja kot človeka, ustvarjalca, kritika. V literaturi namreč najdemo vse: družbo, zgodovino, politiko, znanost, umetnost, vsa čustva, navezave ... Če skušamo razumeti svet okrog sebe na različne načine, bomo lahko tudi literaturo dojeli celostno, široko.

»Uživam pri spremljanju najmlajše generacije pesnikov, saj vsak prinese nekaj novega, pri nekaterih hitro vidiš nadarjenost.«

Ali imamo v tem času »instant« rešitev še čas in voljo za daljša branja?

Težko presodim, ker se gibljem v krogih, kjer smo sami bralci ...

Ste torej nekakšni vesoljci v tem našem svetu?

Mogoče. Včasih se mi zdi navdušujoče, ko ugotovim, da smo vsi prebrali neko knjigo. V resnici smo res v nekem mehurčku glede tega. Ima pa ravno v teh časih poezija svoj potencial,

ki je spregledan, saj je lahko poezija tudi »instant« – pesem lahko obsega samo dva verza ali je krajša kot objava na Facebooku. Pesniško zbirko lahko kadarkoli odpreš na katerikoli strani. Podobno je pri kratki prozi, zgodbo lahko prebereš na avtobusu, ko čakaš pri zdravniku ... Kratke forme so zelo primerne za sodobni čas, zato me bega, da so romani še vedno bolj brani kot kratke zgodbe. Očitno je še nekaj časa za daljša branja (smeh).

Ko slišimo učence in dijake, ki v šoli ne marajo slovenščine, je to kar malo žalostno. Bi bilo treba spremeniti učne načrte v šolah?

Mislím, da bi bilo pozitivno, če bi v proces vključevali več komparativistov, ki bi svojo ljubezen do literature prenesli naprej. Res je veliko odvisno od profesorja, ki ima lahko zelo velik vpliv na učenca, dijaka, lahko ga navduši ali odvrne.

Vas so torej znali navdušiti ...

Imela sem veliko srečo s knjižničarkama v osnovni in srednji šoli ter s profesoricama, a je bila v meni ta ljubezen do knjig tako močna, da bi v vsakem primeru prišla na to pot.

Zdi se mi sicer pomembno spoznati klasike in temelje literature v času šolanja, a mladim bi bilo dobro ponuditi več sodobnejših besedil, ki govorijo o temah, ki so jim bližje. Mogoče začnejo prehitro spoznavati klasike in se ustrašijo, da je vsa literatura takšna. Če se sam ne ukvarjaš z odkrivanjem del, pogosto ne prideš do biserov sodobne literature. Res je veliko odvisno od sreče in lastnega zanimanja. Tudi filmi so oblika umetnosti, a se jih ljudje ne bojijo toliko, razumejo, da gre za različne žanre in obstaja film zanje. Podobno je pri leposlovju. Verjamem, da za vsakogar obstaja knjiga. Če pride do odpora že na začetku, je to težava.

»Veliko mi pomeni, da lahko živim od tega, da berem in pišem.«

V prihodnjih tednih bodo v Celju spet podelili Veronikino nagrado za najboljšo pesniško zbirko, ob tem se spomnijo tudi mladih pesnikov, tradicionalen je tudi pesniški festival Izrekanja. Imajo sicer mladi dovolj možnosti predstavitve?

Za mlade je kar veliko možnosti objav v revijah, na nastopih na raznih branjih, organizatorji festivalov so vedno bolj pozorni nanje. V Celju sem vesela festivala Izrekanja. Organizator Kristian Koželj je vključil mlade v cel proces, ukvarja se z njimi, jim je mentor, s tem se kalijo mlade generacije ustvarjalcev.

V zadnjem času se je pokazalo, da sta kultura in umetnost pri nas razumljeni kot nepotrebni, ustvarjalci pa, da so nekakšni zajedavci. Kako doživljate takšne očitke?

V sistemih, ki se pehajo za dobičkom, gre veliko stvari izključno v smeri takojšnjega ekonomskega uspeha. Ampak umetnosti se ne da presojati samo na ta način. Če je ne bi potrebovali, bi že zdavnaj izginila. Ustvarjalnost je nekaj, kar je v nas, kar pride iz človeka in kar ga dela človeka. Tudi narodov ne bi bilo brez jezika in kulture. Res me razžalosti, če je javni diskurz sovražen do umetnikov in ustvarjalcev. V vsem tem lahko sam poskušam najti svojo pot in pozitivno delovati.

Pišete tudi ocene filmov, ki si jih je zadnja leta mogoče ogledati na spletu, kar zagotovo olajša delo kritikov, ki delajo predvsem od doma. A vendar je verjetno treba postaviti ločnico med delom in prostim časom.

Moje delo ni klasična služba. Ustreza mi ta razdrobljenost med pisanjem kritik, prevajanjem, moderiranjem dogodkov in organizacijo festivalov. Pri vsem tem gre za neko strast. Naučila sem se razporejati svoj čas, da si odmerjam tudi del, ki je namenjen počitku in dopustu.

Imate tudi kakšen konjiček, ki ni povezan z umetnostjo?

Najbolj pri srcu mi je košarka, ki sem jo igrala že v osnovni in srednji šoli. Že nekaj let sem članica fakultetne ekipe, s katero tekmuje v univerzitetni ligi.

Foto: Andraž Purg – Grupa

»Mogoče začnejo v šolah prehitro spoznavati klasike in se ljudje ustrašijo, da je vsa literatura takšna. Če se sam ne ukvarjaš z odkrivanjem del, pogosto ne prideš do biserov sodobne literature.«

Iz utemeljitve Stritarjeve nagrade (žirijo so sestavljali Martina Potisk, Diana Pungersič in Zoran Pevec)

»Člani komisije nesporno opažamo, da vedno bolj prepričljivo postaja jasna in prepoznavna presojevalka s prodornim, premišljenim, nepotvorjenim in pomenljivo izpolnjenim nastopom. Menimo, da naj omenjeno nagrado pridobi kot letošnje priznanje za zgledno dosedanje odzivanje in obenem kot nezanemarljivo popotnico za nadaljnje književno pretresavanje in personalen sporočevalno-izrazni razvoj.«

Mitja Lukanc v svoji delavnici. Vanjo pogosto sprejme tudi študente in jim pomaga pri izdelavi izdelkov za diplomске naloge. Najmlajšim steklo približa na ustvarjalnih delavnicah, da lahko sami izdelajo svoje male čarovnije.

Cerkev je po zaslugi domačega steklarskega mojstra bogatejša tudi za novo zasteklitev oken.

Mitja Lukanc, snovalec skulpture kozjanskega jabolka

Mož, ki se pogovarja s steklom

Nad steklom se je navdušil, ko se je kot »smrkavec«, kot sam pravi, smukal po očetovi domači delavnici. Po približno dveh desetletjih dela ga še vedno žene radovednost, kaj vse lahko ustvari s tem prosojnim materialom. Namesto serijski proizvodnji daje prednost uporabni umetnosti, prilagojeni posamezniku. Še tako nenavadne želje ga ne omejujejo, saj ima o steklu veliko znanja, z njim se pogovarja, skuša ga razumeti. Še posebej pestri so bili dialogi in premisleki o izdelavi jabolka, ki zadnje mesece kot steklena skulptura pozdravlja mimoidoče na krožišču v Kozjem. Lukančev podpis med drugim nosijo bioenergijski krožniki. Slednji razkrivajo, da njihov izdelovalec veliko pozornosti namenja različnim energijam.

TINA STRMČNIK

Mitja Lukanc iz Grajske vasi v občini Braslovče je eden tistih srečnežev, ki se mu ni bilo treba posebej ubadati z uganko, kaj bi rad počel, ko bo odrasel. Da se bo ukvarjal s steklom, mu je bilo jasno od malih nog. Njegov oče se je po letih dela za druge odločil za samostojno pot in Mitja mu je že kot mlad fant pri tem pomagal, kolikor je zmozel. V steklarski srednji šoli v Rogaški Slatini, kjer se je izobraževal za poklic steklo-

slikarja in brusilca kristalnega stekla, so mu ponudili delovno mesto v delavnici prototipov. Ponudbo je zavrnil, svojo pot je videl v nadaljevanju očetove podjetniške poti. »Moj cilj je bil, da bi se ukvarjal z nadgradnjo ravnega stekla. Vedno bolj sem se posvečal njegovemu topljenju, krivljenju, brušenju, jedkanju, barvanju. Oče je videl, da imam jasno načrtano idejo, kaj želim. Ko sem bil star 21 let, mi je izročil ključke delavnice.«

Njegov izdelek je med drugim stekleno jabolko, ki krasi krožišče v Kozjem. (Foto: Mojca Valenčak)

Načrt je sestavil v glavi

Med njegovimi zadnjimi projekti je snovanje podobe za krožišče v Kozjem, s katero je

uspel na občinskem razpisu. O vsebinski plati se je veliko pogovarjal z domačini, med njimi preživel čas, tudi njegova partnerka namreč prihaja iz tamkajšnjih krajev. To, da so prebivalci Kozjega srčni ljudje, je skušal prikazati z zunanjo silhueto kovinske konstrukcije, ki spominja na srce. Ker je obod ročno izdelan, sporoča o rokodelski tradiciji teh krajev. Jabolko, sadež, značilen za tamkajšnje območje, je narejeno iz stekla, saj je steklarstvo na Kozjanskem prisotno že vrsto let. »Tudi tokrat gre za uporabno umetnost, za katero si prizadevam v vseh svojih izdelkih. Z njo nisem želel kvariti podobe okolja. Če mimoidoči želi, lahko jabolko opazi, če tega noče, ga lahko tudi spregleda,« je pojasnil.

Ko je v glavi že imel idejo, kako naj bi skulptura izgledala, še ni natančno vedel, kako mu bo uspelo steklen sadež s premerom 1,20 metra postaviti točno na predvideno mesto. Bilo je kar nekaj neprespanih noči in prevože-

»Arhitekti danes narišejo marsikaj lepega in zanimivega. A če želimo, da so njihove ideje uporabne v vsakodnevnomu življenju, moramo steklarji veliko rešitev izdelati po svoje. Včasih lahko nekaj centimetrov, ki predstavljajo izjemno veliko težavo, spremenimo v zelo veliko korist.«

nih kilometrov do Kozjega in nazaj, da so se vsi drobci v njegovih mislih postavili na svoje mesto in da so se v njegovi glavi izkristalizirali primerni postopki. Pripravil si je kalup, po njem odlil jabolko. »To je v sebi želelo imeti barvo. Pri odlivanju stekla tako velikih mer je bil svojevrsten zalogaj obe polovici pobarvati tako, da se barvno ujemata. Veliko pozornosti sem namenil temu, da jabolko vse svoje značilnosti, ki jih vidimo podnevi, ohrani tudi ponoči, ko je osvetljeno,« je pojasnil. Še ena podrobnost je pečka v sredini skulpture. Po besedah Lukanca simbolizira rojstvo. Nosilec, ki drži jabolko, spo-

minja na krošnje drevesa, a tudi na popek, preden odpre cvet, in simbolizira srečen dogodek novega začetka.

Pričakovanja, preden je celota zadihala na prostem, sogovornik skoraj ne zna opisati. Ko so bili vsi deli na svojem mestu, je bil predvsem hvaležen, da je uresničil svojo zamisel. Obenem se je spraševal, ali je to, da mu je uspelo, sploh res. »Ko so ti občutki minili, sem doživel notranje zadovoljstvo. To je bilo pravo plačilo za moj trud in za vloženo delo. Ko sem spoznal, da sem res zadel bistvo, sem se počutil, kot bi bil tako zaljubljen, da bi povsem izgubil glavo.«

Pred leti je dobil uvid, da bi izdelal krožnik, ki bi bil več kot dekorativen element na mizi. Zamislil si je izdelek z energetsko podporo.

Ob postaji Križevega pota in krstnem kamnu v cerkvi sv. Krištofa v Grajski vasi

»Steklo je zanimiv material. Lahko ga režemo, brusimo, vlečemo, krivimo, stiskamo, vanj vrtamo. V njem se lahko barvno izražamo, pri njem izkoriščamo lom svetlobe. Ne vem, kateri material je še tako uporaben v gradbeništvu, gospodinjstvu in industriji.«

V steklo ujeta simbolika

Njegova zamisel je tudi podoba krožišča v Šempetru, kjer steklo kot kašipot pripoveduje zgodbe Savinjske doline. Stekleni elementi v smeri izvozov namreč sporočajo o najbolj prepoznavnih zanimivostih. Podoba hudiča pri izvozu za Šempeter opozarja na bližino jame Pekel. Pri izvozu za Polzelo je izpostavljen grad Komenda. Izvoz proti Vranskemu krasi podoba deklice s škafo vodo, ki opozarja na pomen Savinje, po zaslugi katere imajo kmetje vodo za zalivanje hmeljišč. Eden od simbolov pri izvozu, kjer cesta sicer še ni urejena, je posvečen Rimski nekropoli. Štiri steklene plošče v središču krožišča spominjajo na hmeljsko kobulo, je razložil. Morda bodo njegov pečat nosila še druga krožišča na Celjskem, saj rad prispeva zamisli o tem, kako v skladu z značajem in kulturo lokalnega okolja urediti male otočke sredi prometnih žil.

Ob delu izgubil občutek za čas

Lukanc, ki je med drugim izdelal tudi steklena tla in vrata za drevesno hišo v Celju, se je v obdobju karantene v prvem valu koronavirusa lotil še ene zanimive zgodbe. V steklo je ujel simboliko štirinajstih postaj Križevega

pota. Uporabljal je tehniko taljenega stekla, ki jo je prepletel z vitrajem in s poslikavo. Tovrstne steklene slike je pripravil za zadnjo od razstav Društva steklarjev Slovenije, nato je mesto zanje našel v cerkvi v Grajski vasi, v bližini svojega doma. Z barvami, ki prevladujejo na slikah Križevega pota, se zdaj ujema zasteklitev oken, kjer je prav tako uporabil tehniko taljenja stekla. Ko je izdeloval okna, je razmišljal o občutkih Jezusa Kristusa, ko je bil obsojen na smrt in križan. »Skušal sem prikazati, da Jezus trpljenja ni dojemal le kot bolečino, ampak kot odrešitev. Predstavljam si namreč, da je ob trpljenju odprl novo razsežnost, še močnejši pretok energij. V ustvarjanje sem se tako poglobil, da nisem vedel, kateri dan je ali koliko je ura. Preostalo dogajanje je takrat šlo mimo mene.« Domači cerkvi je pred časom podaril steklen krstni kamen. Odkar je v božjem hramu, domačinom otrok h krstu ni treba voziti v sosednje cerkve.

Omejitev je nebo

Da lahko mojster iz stekla naredi več kot le klasičen kos stavbnega pohištva, je treba imeti po besedah sogovornika dovolj znanja. Velika prednost je znati prisluhniti ljudem, kaj natančno si želijo. Ko za izdelek izberejo primerne barve in pravo mesto ter svetlobi do-

Križev pot je izdelal v tehniki taljenega stekla, ki jo je prepletel z vitrajem in s poslikavo.

pustijo, da opravi svoje, lahko namreč veliko sporočijo. »V takšnem okolju, ki se sklada s celotno arhitekturo dóma, lahko človek bolj uživa,« je prepričan Lukanc.

Kot enega od zanimivih kosov pohištva, ki so lahko narejeni iz stekla, je omenil umivalnik. Ta kos kopalniške opreme po besedah sogovornika ni samo lep, ampak je tudi praktičen. Če steklu pogosto pripisujemo krhkost, je umivalnik, debel približno dva centimetra, močan, pri izbiri barve in oblike ima uporabnik proste roke. Lukanc je dodal, da je steklo hvaležno za čiščenje, saj je gladek material, po katerem voda zdrsi, kar dodatno olajšajo posebni premazi.

Skoraj neomejene so različice steklenih oblog v kuhinji, ki opravljajo vlogo, ki jo imajo sicer ploščice. Tudi steklena vrata so lahko odraz umetnosti. Lahko prepuščajo svetlobo ali zakrijejo ravno dovolj, da se za njimi skrijejo. Obrtnik iz Grajske vasi velik pomen pripisuje izbranim podrobnostim. Verjame, da se lahko po zaslugi okrasja ali drobnega poudarka naše

misli, ko vstopimo v določen prostor, povsem spremenijo.

Prepričan, da ima steklo spomin

Lukančevo poigravanje z obrtjo in umetnostjo se izraža še v enem izdelku, in sicer v odtisu rok v steklo. Gre za odgovor na sodoben čas, kjer lahko z nekaj klikli na družbenih omrežjih izvemo skoraj vse o nekem človeku. Razsežnost, ki manjka, je dotik. Za sogovornika, ki meni, da tudi stisk dlani predstavlja identiteto nekega človeka, je odlitek odtisa roke zato kot večnost, ki jo lahko človek pusti v okolju. Ko roke odtisne v model, je to povezano z energijo, dodaja. »V odtisu se poznajo vse pore človeka, tam so njegovi prstni odtisi, oblika prstov in dlani. Steklo je naravni element. Verjamem, da ima tudi določen spomin, ki ga lahko vrača. Če vanj vnesemo prijetno energijo, jo lahko tudi oddaja. To občutimo, ko se dotaknemo odtisa.«

Ker je dovzeten za različne energije, ki nas obkrožajo, se je lotil tudi izdelave krožnika, ki bi bil več kot dekorativen element na mizi. Zamislil si

»Ves čas sem povezan z naravo, z njo je obdano okolje, kjer živim. Tudi steklo je naravni material, ki je za nameček še zelo ubogljiv.«

je energetsko podporo, ki skrbi, da se človek dobro počuti v nekem prostoru. Potem ko je skrbno izbral barve, oblike in določil sestavo materiala, je krožnik predstavil bioenergetikom in radiestezistom, da so z nihalom izmerili njegovo učinkovanje. Vpliv krožnika na avro je med drugim testiral s pomočjo kirlianove kamere. Primerjal je še, kako se sadje v mesecu in pol obnaša na bioenergijskem in kako na navadnemu steklenemu krožniku.

Krožnik je odnesel tudi na enega od inštitutov za bioelektromagnetiko, kjer so ugotovili, da izboljša kakovost izvirne vode. Ker je voda pomemben gradnik človeškega telesa, je Lukanc prepričan, da njegov izdelek pozitivno deluje na zdravje človeka. Pojasnil je, da ga nekateri ljudje uporabljajo kot podporo pri meditaciji, z njim polnijo svoje energijske baterije, uravnovešajo svoje čakre. Na vprašanje, kako ima lahko določen krožnik pozi-

tivno energijo, drugi pa ne, je odgovoril, da je bistven bakren in pozlačen plošček, ki vključuje določene simbole. Slednji črpajo zemeljsko energijo iz narave, jo združijo, uravnovešijo in s pomočjo krožnika, izdelanega iz kvarca, pošiljajo v prostor. Za obogatitev energije skrbijo vzorci na steklu, ki so v barvah čaker in ustvarjajo določene vibracije.

V svoji delavnici se loteva tudi recikliranja stekla in še marsičesa drugega. Kot pravi, se doslej še ni izkazalo, da se česa ne bi dalo narediti. Je pa res, da trši orehi terjajo več premisleka. »Ko delam s steklom, se na nek način pogovarjam s tem materialom. Tako izvem, do kod lahko grem, kaj vse lahko poskusim. Velikokrat se za zapletene izzive najde enostavna rešitev. Če stekla ne bi razumel, bi napačne korake morda ponavljal v nedogled.«

Foto: Andraž Purg - GrupA

Njegovo delovno okolje je obdano z naravo. Ta je zanj vir navdiha.

»Kot otrok sem se ves čas igral s steklom. Živel sem z njim. Prirasel mi je k srcu.«

Mineva 110 let od rojstva šmarskega fotografa Slavka Ciglenceškega

Mojster in dramaturg oblakov

Znan šmarski fotograf Slavko Ciglencečki, ki je bil rojen pred 110 leti, je v svoj objektiv ujel številne portrete, krajevne dogodke ter podobe arhitekture in pokrajine. Najraje je fotografiral oblake, zato razstava, ki so jo v Knjižnici Šmarje pri Jelšah pripravili ob obletnici njegovega rojstva, nosi naslov *Med nebom in zemljo*. Razstava šmarskega fotokronista ne predstavlja le kot mojstra svetlobe in sence, temveč tudi kot ljubitelja športa, glasbe in gledališča.

TINA STRMČNIK

Slavko Ciglencečki se je fotografiji posvečal kar sedem desetletij, vse od 30. let prejšnjega stoletja. Za ta poklic ga je navdušil oče, frizer in fotograf, ki se je v Šmarje pri Jelšah priselil v začetku 20. stoletja. Oče je želel, da bi se tudi njegov naslednik izučil za frizerja, kar je sin upošteval in je nekaj časa kot vajenec delal v njegovem salonu. Ne preveč navdušen nad tem poklicem je kmalu od očeta prevzel fotografsko dejavnost. Zaradi druge svetovne vojne je mojstrski izpit za to obrt opravil šele leta 1950 v Ljubljani.

Fotografski atelje je bil imel najprej v Hrašovčevi hiši, kasneje je fotografiral doma. »Veliko ljudi se še danes spominja, kako so kot otroci prišli k njemu domov. Posedel jih je na stol, stopil za fotografsko kamero in se pokrtil s platnom. Ponudil jim je sok, bil do njih prijazen. Nanj imajo lepe spomine. Ker fotografov takrat ni bilo na pretek, je imel veliko dela na širšem območju Kozjanskega,« je povedala avtorica razstave **Mateja Žagar**, bibliotekarka, ki v šmarski knjižnici skrbi za domoznanstvo. Fotografiral je krste, obhajila, poroke, druge po-

membne družinske praznike. Na fotografski papir je ujel številne dogodke, proslave, obiske politikov. Bogata je njegova zapuščina fotografij kulturne dediščine oz. podob Šmarja, ki ga danes več ni. Med drugim je na prošnjo takratnega lastnika Viktorja Caisa fotografiral notranjost Jelšingrada, ki je bila po drugi svetovni vojni izropana in uničena. Po besedah sogovornice je tudi sam v svojih poznih letih obžaloval, da se je Šmarje zelo spremenilo in da njegove stare podobe ni več. Žal mu je bilo tudi, da ob fotografijah ni zapisoval letnic nastanka.

Ko še ni bilo elektrike ...

Drago Medved je ob razstavi leta 1994 zapisal, da je imela pri Ciglencečkem prednost fotografija, ki je prinašala vsakdanji kruh in preživljala družino. Čeprav so ljudje povpraševali predvsem po portretih za osebne izkaznice, potne liste in so fotografa vabili na različne dogodke, mojster ni zanemarljivo ustvarjanja, kjer je lahko pokazal več svoje nadarjenosti. »Ko je

imel čas, je ujel v fotografski objektiv tisto, kar je osrečevalo njegovo dušo. S fotografijami je izrazil svojo ljubezen do narave. Bil je mojster fotografiranja oblakov. Nekoč je izjavil, da mu je najljubša fotografija, ki jo je imenoval *Med nebom in zemljo*,« je dodala Mateja Žagar. Medved je poudaril, da je bil Ciglencečki mojster oblakov, njihov dramaturg. »Znal jih je videti v pokrajini in z njimi izpostaviti posebno dramatičnost, ki biva v šmarskem svetu. Ta dramatičnost izvira iz izročila prednikov, njihovih stoletnih stisk in vzponov, v njej je arhitektura pokrajine. V njej žarijo neštete barve, ki jih mojstrova črno-bela fotografija oživila in poudarja.«

Kako je bilo s fotografsko opremo? Ko se je Ciglencečki začel zanimati za fotografijo, ga je privlačila skrivnost nove tehnike. Ta je bila po Medvedovih zapisih tedaj sicer še dokaj primitivna. Takrat elektrike še ni bilo. Zato je šmarski kronist fotografije razvijal s posebno petrolejko z rdečim steklenim cilindrom. Fotografiral je s statič-

nim fotoaparatom na meh z imenom Volksländler. V zadnjih letih je delal s fotoaparatom leica formata.

Lahko bi postal profesionalni igralec

V življenju ga je zanimalo veliko stvari. Že v mladih letih je sodeloval pri telovadnem društvu Sokol in se posvečal gimnastiki. Ljubezen do športa ga je spremljala tudi pri drugih panogah. Rad je smučal, planinaril. Za svoje dosežke na področju športa je prejel zlato Bloudkovo značko. Sodelovanje v sokolskem društvu je bilo pomembno tudi, ker je tam spoznal takratnega sreskega načelnika Šmarja, znanega zbiralca starin dr. Herberta Kartina ter predstojnika šmarskega sodišča, pisatelja in zbiratelja ljudskega izročila dr. Josipa Šašla. Slednji je fotografiral in zbiral motive, za kar je navdušil tudi Ciglenceškega.

V njegovi družini je bila doma glasba. Oče je v začetku 20. stoletja, ko je stanoval v Celovcu, sodeloval pri ustanovitvi tamkajšnjega tamburaškega društva Biserica, enega najuspešnejših tamburaških društev na Koroškem. Po prihodu v Šmarje pri Jelšah je tam ustanovil tamburaško društvo Struna. Njegov sin, ki je igral harmoniko in klarinet, je sodeloval pri šmarski sokolski godbi na pihala in bil nekaj časa njen vodja.

Uspešen je bil tudi na področju ljubiteljskega gledališča. V Šmarju je bila v obdobju med obema vojnama nasploh zelo bogata kulturna dejavnost. Delovala je amaterska gledališka skupina, ki Ciglenceškega najprej ni upala povabiti medse, saj je nekoliko jecljal. Ko je nekoč nekoga nadomeščal v eni od gledaliških vlog, se je izkazalo, da je na odru zelo uspešen. Najbolj je blestel v komičnih vlogah, nasploh je sodeloval pri številnih nedeljskih igrah, tudi v operetah. Kot je raziskala Mateja Žagar, se je na vsako vlogo natančno pripravil. Pozornost je posvečal besedilu in tudi maski ter kostumu. »Pri gledalcih je smeh zbudil že ob prihodu na oder. Zaradi uspešne igre, za katero je bil tudi nagrajen, ga je medse povabilo celjsko profesionalno gledališče, vendar je povabilo zavrnilo. Ostal je zvest doma-

Njegova najljubša fotografija, ki ji je dal naslov *Med nebom in zemljo*. (Foto: Knjižnica Šmarje pri Jelšah)

Fotografski mojster in šmarski kronist Slavko Ciglencečki (Foto: Knjižnica Šmarje pri Jelšah)

Avtorica razstave je Mateja Žagar, bibliotekarka, ki v šmarski knjižnici skrbi za domoznastvo.

čemu odru.« Bibliotekarka je dodala, da je Ciglencek številne predstave fotografiral in ustvaril mnoge posnetke živahnega kulturnega dogajanja.

Sledil je tehnologiji

Rad se je lotil tudi izjemnih podvigov. O tem priča posnetek, ko se je povzpel na konico zvonika cerkve sv. Barbare in od tam fotografiral Šmarje. »Ko sem bil mlad, sem bil nor,« je o tem dogodku mnogo kasneje, pri 97 letih, povedal novinarki Maji Ratej.

Ves čas je sledil tehnološkim novostim. Kmalu za tem, ko je začel oddajati Radio Ljubljana, si je kupil radijski sprejemnik. Na začetku je imel težave z lovljenjem signala. Ko je razpel anteno, ki je v dolžino pre-

segala 25 metrov, je ulovil signal in bil deležen novic.

Kot je pojasnila Mateja Žagar, je bil Ciglencek ob začetku druge svetovne vojne na orožnih vajah v Beogradu. Po tednu trajajočih napadih in umikanju so ga Nemci ujeli in ga odpeljali v ujetništvo v Zadar. Tam je moral trdo delati, trpel je hudo lakoto. Po mesecu je bil izpuščen domov, ker je prihajal iz Spodnje Štajerske. Čez nekaj časa so ga vpoklicali v nemško vojsko. Pobegnil je na Dunaj in se vmes preselil v Zagreb, kjer je ostal do konca vojne.

Odkrival vodne vire

Še ena zanimiva dejavnost, s katero se je ukvarjal, je bila radiestezija. Tej večini se je začel posvečati po 50. letu, zaposlovala ga je naslednja

štiri desetletja. Odkril je veliko vodnih žil in točke negativnega sevanja. Vodne vire je odkrival po vsej državi. Med drugim je vodno žilo odkril tudi na enem od hrvaških otokov, kjer prej niso imeli pitne vode. Z radiestezijo je na terenu pogosto spremljal svojega sina, arheologa dr. Slavka Ciglencekega. Pri raziskavah na Rifniku je spremljal tudi arheologa Lojzeta Bolto.

Za svoje fotografsko delo je prejel številna priznanja, med njimi Aškerčevo plaketo z listino Občine Šmarje za sodelovanje na kulturnem področju, diplomu tedanjega Društva fotografskih delavcev Slovenije. Leta 2000 je postal častni občan Občine Šmarje pri Jelšah.

Tamkajšnja knjižnica hrani zbirko fotografij, ki so bile v 90. letih razstavljene v Ateljeju Jagodič na Brecljevem, nastale so med letoma 1930 in 1970. Ostala njegova dela, med katerimi so tudi številni posnetki, ki jih je posnel s svojo fotografsko kamero, so last njegovih potomcev.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Mateja Žagar: »Veliko ljudi se še danes spominja, kako so kot otroci prišli k njemu domov. Posedel jih je na stol, stopil za fotografsko kamero, se pokril s platnom. Ponudil jim je sok, bil do njih prijazen. Nanj imajo lepe spomine.«

»K Slavku Ciglencekemu so mnogi prihajali, kot da bi bil odrešenik. On je bil tisti, ki jim je rešil spomin, podaljšal prijetnost trenutka, poudaril pomembnost dogodka. Minljivost je spremenil v stalnost. Ta je sicer z leti in desetletji nekoliko orumenela, toda ostala je novim generacijam, da so se v krogu družinske intimne ali javne razstave spominjali časa, katerega dediči so,« je o tem fotografskem mojstru leta 1994 zapisal Drago Medved.

Drago Medved: »Za fotografe na obrobju so bila prva povojna leta zelo težavna. Ni bilo elektrike, ni bilo pravega materiala. Ciglencek si je kemikalije pripravljal sam. Veliko mu je pomagala žena Marija. Moral je na vsako poroko, na vsak praznik. S kolesom, a večinoma peš. Pozneje je imel motor. Sam je hudomušno dejal, da je na njem preživel pol življenja.«

Slavko Ciglencek je fotografiral zunanjo in notranjo podobo danes propadajočega Jelšingrada.

Kot lahko izvemo na razstavi, ki je na ogled v mali dvorani šmarskega kulturnega doma, Slavko Ciglencek ni bil le krajevni fotograf, ki je družino preživil s fotografiranjem portretov in krajevnih dogodkov. Njegove fotografije izražajo tudi njegov umetniški dar.

Skakanje in plezanje. Zabave nikoli ne manjka.

Prva igralnica, namenjena otrokom do tretjega leta

S Pikijem do spretnosti in znanja

Na pragu poletja je v Celju vrata odprla nova in za zdaj edina igralnica, namenjena mlajšim otrokom. Igralnica Piki Baby je prostor, ki je namenjen otrokom do tretjega leta, malčkom, za katere ponavadi zmanjka prostora v večjih igralnicah in na velikih zunanjih igriščih. Ker je gibalni razvoj otroka zelo pomemben že v najzgodnejšem obdobju, sta se zakonca Mikluš odločila, da otrokom in staršem v knežjem mestu omogočita varno in zdravo zabavo.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

»Ker se sam, odkar pomnim, ukvarjam s športom, sem želel gibanje karseda hitro približati tudi svoji hčerki. Ugotovil sem, da je v Sloveniji precejšen izziv najti primeren kraj, kjer bi lahko že najmlajši varno raziskovali in krepili motorične ter senzorične sposobnosti. Te so, kot vemo, zelo pomembne za zdrav razvoj vsakega otroka,

pridobljene vrline pa nam služijo tudi kasneje v odrasli dobi,« o ideji za postavitev igralnice za najmlajše pove Rok Mikluš, ki kot avtor in glavni kreator bdi nad razvojem igralnice Piki Baby v Celju. Ta bi morala prve goste sicer sprejeti že marca, a je vsem znana situacija otroška družjenja nekoliko prestavila. Junija je lahko igralnica, ka-

tere naslovni junak je medvedek Piki, vendarle sprejela prve obiskovalce.

Nad možnostjo tovrstne igre niso navdušeni samo otroci, temveč tudi starši, ki so pri igri otrok tudi ves čas prisotni. »Ne gre za varstvo, ampak za igro, ki otroka in starša še bolj poveže,« pove Tjaša Mikluš, ki se zadnje leto intenzivno izobražuje tudi na področju zgodnjega funkcionalnega gibalnega razvoja dojenčkov in otrok (baby function movement).

Spodbujanje gibalnih in miselnih procesov

Tovrstna igralnica je v našem prostoru precejšnja novost. Nekaj igralnic v Sloveniji sicer je, a so namenjene predvsem starejšim otrokom, podobno kot večina zunanjih

Igralnico Piki Baby vodita Tjaša in Rok Mikluš. Za vse je »kriva« njuna navihana in nadebudna štiriletnica Nika.

Za kakovostno preživljanje prostega časa s svojim malčkom v varnem okolju, ki spodbuja celosten razvoj malčka, bodo starši odšteli tri evre. »Vstopnina je simbolična, a to delamo za otroke. Njihovo zadovoljstvo in nasmejani obrazi so dokaz, da delamo dobro in prav,« pravita zakonca Mikluš.

igrišč in javnih igral. »Ko sem skušal hčerko, ki je danes stara štiri leta, peljati na igrišče, kjer bi lahko spoznala in osvojila različne oblike gibanja, se je ponavadi zgodilo, da so na igriščih prevladovali večji otroci, katerih igra je lahko za najmlajše hitro »predivja«. Ta igrišča in igrala so namenjena nekoliko večjim otrokom in mlajši otroci se v takšni skupini zelo težko pristo, brezskrbno in predvsem varno igrajo, raziskujejo in urijo,« razlaga Rok Mikluš. In to spoznanje je močno vplivalo na odločitev, da sta z ženo uredila prostor, kjer je poskrbljeno za vse to.

Gibanje je namreč vtisnjeno v človekov genski zapis in je nekaj najbolj naravnega. Da lahko otrok spozna in razvije različne oblike gibanja, je pomembno, da samostojno in prosto raziskuje. In v zato

urejeni in opremljeni igralnici to lahko počne. Sočasno z gibalno motoriko otroci na povsem nevsiljiv spoznavajo tudi barve, črke in števila.

Varnost na prvem mestu, a ne pretirana

V zadnjih letih pogosto poslušamo številne strokovnjake s področja razvoja otrok, da starši s tem, ko v imenu varnosti prepričujejo in omejujejo igro, otrokom pravzaprav škodijo. »Včasih smo preplezali ograje, drevesa, ruševine in ni bilo nikjer nobenih zaščit. Ko si prvič padel, je bolelo, naslednjič si bil bolj pozoren. Tako smo precej hitreje osvajali različna gibanja in urili pozornost. Danes je drugače. Varnost in zaščita sta zelo pomembni, a pri tem ne smemo pretiravati. Za varnost moramo poskrbeti

»Otroci so v igralnici brez omejitev. Svojo igro krojijo sami.«

»Otrok rabi izzive in odrasli mu jih ne smemo preprečevati. Na ta način se bo lahko razvijal. Predvsem motorično. In ko mu bo nekaj uspelo, tudi če ne tako, kot smo si to zamislili mi, bo ob tem izjemno ponosen nase. S tem se gradi njegova samozavest.«

tako, da otrok s tem ne omejujemo,« pravi Rok.

»Starši smo nagonsko razvili refleksi, da zaščitimo svojega otroka. Pri tem smo šli že tako daleč, da smo postali preveč zaščitniški in otrokom skoraj ničesar več ne dovolimo. Ko pridemo na igrišča, poslušamo samo: »Pazi, pazi, pazi. In na koncu imamo kužka Pazi. Beseda pazi je popolnoma nedefinirana in otrok, ko mu rečemo, naj pazi, ne ve, na kaj mora paziti. Ali naj pazi na to, da mu na glavo ne bo padla opeka, ali na to, da se ne bo ob kaj spotaknil,« starševsko – velikokrat pretirano – skrb slikovito opiše Tjaša. Kot pove, lahko v igralnici starši pridobijo zaupanje sami vase in v otroka – da je otrok sposoben premagovati ovire in da zna pasti. »Otrok se bo med igro namreč naučil, kako pasti in kako padec pravočasno preprečiti. Starši bodo ob tem spoznali, da si otrok, če bo slučajno padel, ne bo nič naredil,« še pravi sogovornica. »Starši se moramo naučiti zaupati otroku. On nagonsko ve, kaj mora narediti. V zgodnjem obdobju ponekod sicer potrebuje nekaj usmeritev in pomoči, a ko mu bomo rešitev pravilno predstavili, bo otrok to zelo hitro doumel,« še pove in opiše primer. »Ko začne otrok kobacati, ga moramo pri pomikanju po stopnicah usmeriti in mu pomagati. Ker bo sam zagotovo skušal najprej z glavo naprej, ga moramo pravilno usmeriti in mu pokazati, da mora to narediti vzvratno. V nekaj poskusih bo to dojel.«

Z občutkom za otroke in z veliko športnega znanja

Ko sta se zakonca Mikluš dokončno odločila, da je čas, da idejo uresničita, se je začelo precej naporno iskanje primerne prostora. Tega sta naposled našla v Ipavčevi ulici v Celju. Približno 80 kvadratnih metrov je notranjih prostorov, kjer so, poleg igralnice še sanitarije za otroke in odrasle ter pre-

vijalnica, pred vhodom je še 30 kvadratnih metrov velika terasa, ki se je že spremenila v pravi športni park.

Skico in postavitev igralnice si je zamislil Rok, ki je večino igral in otroških kotičkov tudi sam izdelal. »Uporabili smo čim več naravnih materialov, predvsem lesa. Kjer se je le dalo, smo se izognili plastiki, a povsod ne gre,« pravi Rok in doda, da sta z ženo ideje o tem, kaj vse v igralnici ponuditi, zbirala pri otrocih. V igralnici, ki deluje v okviru Društva za razvoj športa, športnih in ob športnih dejavnosti Sport Talent, je tisto, kar imajo otroci radi in kar potrebujejo.

»Otroci imajo težnjo po plezanju. Na večjih igriščih, kjer bi lahko plezali, je to precej težko, saj so na plezalnih ponavadi zanje preveliki razmaki. Zaradi te želje po plezanju, ki je skrita v vseh malčkih, smo v igralnici postavili plezalno steno, ki je primerna za to starostno skupino. Razdalje med oprimki so primerno velike oziroma primerno majhne, oprimki so zelo kakovostni. Vse je zasnovano tako, da se tudi starš počuti suverenega, da bo lahko otroka ujel, če bo padel. A za zdaj ni še nihče padel,« pojasni Tjaša. Tudi tobogan je nekoliko drugačen, nima namreč stopnic. »Če pridemo na igrišče, vidimo, kaj otroci najraje počnejo, plezajo po toboganu navzgor. Naš tobogan tako sploh nima stopnic, samo ena pot je za gor in dol,« pojasni sogovornica. »Otrok rabi izzive in odrasli mu jih ne smemo preprečevati. Na ta način se bo lahko razvijal. Predvsem motorično. In ko mu bo nekaj uspelo, tudi če ne tako, kot smo si to zamislili mi, bo ob tem izjemno ponosen nase. S tem se gradi tudi njegova samozavest.«

Ustvarjalne delavnice in podpora staršem

Že septembra bodo igralne urice nadgradili s tematskimi ustvarjalnimi delavnicami. V

Investicija v temeljito obnovo prostora, ki je kar nekaj let sameval, je bila za društvo Sport Talent, ki igralnico upravlja, precejšen zalogaj. Zakonca Mikluš upata in verjameta, da bosta uspela pridobiti še kakšno zunanjo finančno podporo in donacijo. S slednjo je društvu pri opremljanju športnega dela igralnice pomagalo podjetje Decathlon.

načrtu imajo tudi organizacije joga za malčke in izvedbo svetovalnih ter ustvarjalnih delavnic za starše. Tako se bodo na teh delavnicah starši med drugim naučili izdelati

lastno tiho knjigo za še večjo povezanost z otrokom.

Ob sobotah je igralnico mogoče tudi najeti za praznovanje rojstnega dne v krogu družine in prijateljev. »Včasih so

naša stanovanja za večja družinska srečanja premajhna in ker se otroci bolj kot vse na svetu želijo igrati, in to z ljudmi, ki jih imajo radi, smo se odločili, da ponudimo tudi to

možnost,« razlagata sogovornika, ki že snujeta nove načrte, kako otrokom in njihovim staršem v knežjem mestu ponuditi še več zdrave zabave.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Za vsakega se najde nekaj, kar mu je všeč.

Pisana taborniška družina in ena velika ljubezen

Ko te prevzame čista ljubezen

Poletje v sedlu

Veliko otrok obožuje konje in želi jahati. Če se jim želja uresniči in se naučijo varno jahati, je lahko konjenišтво zabava, ki se morda razvije v konjiček, s katerim se lahko ukvarjajo vse življenje. Jahanje ima veliko pozitivnih učinkov. Ni le telesna dejavnost, otroci se gibljejo na svežem zraku, so v stiku z naravo, izboljšujeta se ravnotežje in koordinacija, poleg tega je to socialni šport, pri katerem se družijo z vrstniki, učijo se odgovornosti, strpnosti in potrpljenja. Vse to in še veliko več lahko otroci pridobijo in doživijo na poletnih konjeniških taborih, ki jih prirejajo številni klubi in društva. Mi smo obiskali mlade jahače, ki del vročih poletnih dni preživljajo v Konjeniškem klubu Celje.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

V Škofji vseh pri Celju, kjer domuje celjski konjeniški klub z dolgoletno tradicijo, poletne taborne, na katerih otroci spoznavajo in odkrivajo magično povezanost med človekom in konjem, prirejajo že več kot dvajset let. Tabori so se v vseh teh letih razumljivo nekoliko

spremenili, a njihova srčka ostaja enaka. Otrokom približati svet konjev in jih med igro učiti delovnih navad, odgovornosti in strpnosti.

V celjskem klubu med poletnimi počitnicami ponavadi pripravijo šest taborov, katerih program je zasnovan v obliki varstva in jahalne šole,

namenjen je otrokom med 5. in 14. letom. Čeprav se na taborih vse vrsti okoli konjev, otroci z mentorji, inštruktorji in s trenerji počnejo še veliko drugih zabavnih in poletnih temperatur primernih stvari. »Pri nas se naučijo veliko stvari. Poleg jahanja in skrbi za živali postajajo otroci tudi veliko bolj samostojni, predvsem pridobijo delovne navade, ki jih starši še kako cenimo,« pove **Deja Kučer**, ki je zadnja leta z močjem in s trenerjem **Alešem Kučerjem** motor in duša celjskega kluba.

Od koraka do galopa

Ker prazna vreča ne stoji pokonci, je tudi na konjeniških taborih treba najprej poskrbeti za lačne otroške želodčke. Po skupnem zajtrku se začne prava zabava. »Konje najprej »zlonžiramo«, kar pomeni, da jih spustimo, da se raztečejo in so potem pri jahanju bolj pridni. Nato jih očistimo, okopamo in skrtačimo ter jih pripravimo na jahanje. Še preden se lahko jahač povzpne na konja, je treba pripraviti tudi sedla in uzde. Med delom in pripravi otroci spoznavajo tudi osnovne konjske izraze in opremo,« skuša **Deja** strnjeno zajeti zelo raznolike dopoldanske dejavnosti mladih »tabornikov«, ki si bolj kot vse drugo želijo postati jahači. »Ko vse to postorimo, smo vsi, konji in mi, pripravljeni na jahanje,« pravi **Deja**. Kot pove, otroci ponavadi jahajo v parih in v dveh skupinah. Vsak je vsak dan tabora na konju približno eno uro. »Najprej se naučimo jahati v koraku in to vsak dan nadgra-

Končno na konju. Nasmeh pove vse.

jujemo, tako da zadnji dan, ko pripravimo tudi predstavitev za starše, znajo sami jahati v kasu,« pove sogovornica.

Jahalni del na taborih vodi jo izkušeni trenerji in vaditelji. Ker se taborov udeležujejo tako otroci brez jahalnega predznanja kot tisti, ki se z jahanjem ukvarjajo že več let, zahtevnost jahalnega programa znotraj tabora prilagodi jo znanju jahača. »Začetniki najprej jahajo na lonži – dolgi vrvi, na kateri je privezan konj in ga ima vaditelj tako pod nadzorom ter ga lahko vodi. Tako mora jahač zgolj osvojiti gibanje »gor, dol, to je kas lahko jahanje,« razlaga sogovornica. Za tiste bolj izkušene, ki že »obvladajo« jahanje v kasu in galopu, postavijo tudi kakšno zapreko. »Jahalni del povsem prilagodimo znanju posameznika.«

Mavrični konji s kitkami

Poletje je čas brezskrbnosti in zabave in tako je tudi na konjeniških taborih poskrbljeno za ples in smeh, a tudi ustvarjalne delavnice imajo.

Pred vročino se otroci ubranijo s sladolednimi »bombami«. Sladka ledena presenečenja med odmori vselej teknejo, se strinja pisana družina.

Čeprav otroci, ko jih povprašamo, kaj jim je najbolj všeč, skoraj v en glas zakričijo: »Jahanje!« Kot pove **Deja Kučer**, pa se navdušujejo nad vsem kar je povezano s konji: »Uživajo med tem, ko jih čistijo, kopajo, pasejo ali vodijo v hlev in iz njega.« Posebno doživetje je izlet do jezca na reki Hudinji, kjer se otroci kopajo s konji. Na poti do tja, čez bližnji travnik, otroci jahajo brez sedla in tako še bolj čutijo naravno gibanje konja ter se z njim še močneje povežejo.

V klubu imajo res zelo prijazne in za otroke zelo primerne konje, ki jih otroci v vsakem taboru vsaj enkrat pobarvajo. Včasih tako »nališpane« kopitarje imenujejo mavrični konji, spet drugač so indijanski. »Odvizno od skupine otrok.« Predvsem dekleta z veseljem poskrbijo tudi za pričeske konj, tako njihove grive in repe pogosto krasijo kite in fige. »Otroci

imajo neverjetno domišljijo, a tudi zelo spretni so s svojimi malimi prsti,« pove **Deja** in razkriva, da jih še posebej lepo uredijo na zadnji dan, ko otroci pridobljeno znanje pokažejo staršem. Za nagrado prejmejo diplomo, ki jih bo vedno opominjala na neverjetno počitniško doživetje.

Športna dejavnost, ki uči odgovornosti in strpnosti

Veliko staršev, ki jim konjenišтво ni tako blizu, se pogosto sprašuje, zakaj si otroci želijo jahati. Seveda enoznačnega odgovora ni mogoče podati, morda zaradi občudovanja velike živali, ki jim predstavlja moč in svobodo in je lahko njihov novi prijatelj. Razlogi so zelo različni, pravijo tisti, ki sami jahajo že dolgo časa in to ljubezen in povezanost prenašajo na mlajše. Naklonjenost do konj je najprej rezultat tega, kako so jih učili o konjih, oziroma posledica vpliva bližnjih ljudi. Kakšen odnos bodo razvili pozneje, je odvisno od prvih pravih stikov z živaljo.

Brita in Nal. Najmanjši poni v klubski družini, ki ima res veliko srce. In tudi trebušček.

Prijetna »kopalna« osvežitev v vročih poletnih dneh prija vsem.

Druženje otrok in konj ima dokazano pozitivne učinke. Skrb za konje nauči otroke odgovornosti – pravilna nega in krmljenje konj jih med drugim pripravita na skrb za druge. Jahanje je lahko zelo socialen šport – vadi se v skupinah, otroci se družijo, pogovarjajo s trenerjem in med seboj, naučiti se morajo strpnosti in potrpljenja v odnosih med ljudmi in do živali. Z napredovanjem pridobivajo samozavest – konj je velika žival in sposobnost nadzorovanja takšnega bitja je resnično pozitivna izkušnja.

Vaditelji in inštruktorji, ki pogosto vadijo z otroki na poletnih taborih, vedo povedati, kako zanimivo in hkrati razveseljivo je spremljati napredek otrok. Tudi tisti, ki so bili morda najprej nekoliko negotovi, se kmalu naučijo sami pripraviti konja na uro jahanja in nato z njim odločno prikorakajo na jahališče. Nato primerno sproščeno in naravno pravilno sedijo tudi v sedlu.

Foto: Andraž Purg – GrupA, arhiv KK Celje

Hlev počistijo brez težav, celo z veseljem. Svojo sobo veliko težje.

Jahanje izboljšuje ravnotežje in koordinacijo. Ni vse v moči, potrebni so še gibčnost, ravnotežje in koordinacija. Konj čuti vsak naš gib in med jahanjem se morata žival in jahač zlit v eno. Uporabljati je treba mišice nog, trupa in ramen ter težo, s čimer damo konju ukaze. Napačen gib je dovolj, da bo naredil čisto nekaj drugega, kot smo želeli. Zato se na konju začnemo dobro zavedati, kaj počnemo s katerim delom telesa.

Ne samo da se otroci na taboru povežejo s konji, prijateljske vezi se spletejo tudi med njimi.

Z »mavričnimi« konji na kopanju

Hrib Hum je zaščitni znak Laškega, nad mestom se strmo vzpenja vse do višine 583 m. Če ga pogledate z vznožja, se zdi, da bdi nad mestom. Krasi ga bogata flora – redke mešani gozd, višje pritlikavo grmičevje. Na poti je urejenih več zavarovanih razgledišč (Divji farovž, Prižnica, Prepadna udorina, Blaževa skala, vrh Huma) in počivališč (počivališče z informativnimi tablam Rastlinstvo Huma ...), tik pod vrhom stoji evharistični križ. Na vrhu so vpisna knjiga pohodnikov in žig poti ter informativna plošča z označbo strani neba in navedbo okoliških hribov.

Na izhodišču poti, pri gradu Tabor

Čudež narave – drevo si je izbrilo svojevrstno obliko.

Pot na Hum je lepo urejena.

Tik pod vrhom Huma stoji tri metre visok križ. Leta 1936 ga je izdelal celjski mojster Miloš Hohnjec, postavili so ga pred 2. svetovno vojno v spomin na evharistični kongres v Ljubljani. Med drugo svetovno vojno je bil križ požgan. Natančno 50 let kasneje je bil ponovno postavljen na svoje prvotno mesto.

Pot: Laško (grad Tabor)–Vrh Huma – čez tri vrhove v zaselek Zahum in mimo Blaževe skale nazaj do gradu.
Dolžina do vrha Huma: 583 m
Celotna dolžina poti: 3,8 km
Čas hoje: 1 do 2 uri
Oznaka poti: A7
Zahtevnost: srednje zahtevna
Več o poti: FB Po laških poteh in www.lasko.info

Vzpon na Hum nad Laškim

Spodaj čemerno, na vrhu pravljичno lepo

Da je priljubljena pohodna pot v občini Laško, Pot na Hum, pred kratkim zmagala v spletnem glasovanju Turistične zveze Slovenije za naj tematsko pot v Sloveniji, je zagotovo lahko dober motiv za ponoven obisk te poti in za vzpon na hrib, ki se mogočno bohota nad Laškim. A razlog za obisk je lahko tudi čisto vsakdanji – nekaj vedno koristnega gibanja ter uživanja v razgledih in naravi. Naša novinarska ekipa je združila kar vse naštetе motive za pripravo poletne reportaže, za katero upam, da bo spodbudila tudi vas, da se boste odpravili na to zanimivo pohodno pot.

ROBERT GORJANC

Meni in fotoreporterju Andražu se je kot vodnik pridružil Dean Muhovec, strokovni sodelavec v Stiku Laško, skrbnik in odličen poznavalec tematskih pohodnih poti v občini Laško. Čas za pohod, ki je bil načrtovan že nekaj dni prej, morda res ni bil najboljši, a kdo je lahko toliko vnaprej vedel, da bo dan pred tem hudo neurje in da bo jutro na dan pohoda vlažno ter megleno in mogoče ne najbolj pravnje za takšno akcijo. Andraž se je nekoliko zmrdoval, bil je že kar malo njevoljen, saj je menil, da v takšnem vremenu ne bo mogoče narediti dobrih fotografij.

A Dean je deloval spodbudno in naju je oba hrabil, da na vrhu zagotovo ne bo megle in da bomo lahko uživali v čudovitih razgledih. Mene je vsekakor prepričal, že zato, ker lahko uživam v pohodu, čeprav ni sonca, megla in tudi rahel dež me ne motita. Andraž ni najbolj verjel Deanovim besedam, pri čemer sem ga tudi sam, vsaj do polovice poti, poskušal spodbujati in motivirati v smislu, da je fotografiranje v takšnih razmerah lahko še poseben izziv.

Kakorkoli, z izhodišča poti pri gradu Tabor smo se odpra-

vili v gozd, na pot proti Humu. Z vsakim korakom se je pri vseh razpoloženje izboljševalo, čeprav se vreme ni spremenjalo v našem tempu. Ampak gozd ima svoje čare in človeka potegne v svoj zeleni svet ne glede na vreme. Po eni strani tišina, po drugi petje ptic, vetrne sapice in zvok naših korakov na razmočeni poti ter ob vsem tem še prijetno kramljanje so dvome o smiselnosti pohoda na takšen dan kmalu naredili za pozabljene.

»Andraž, v takšnem vremenu boš lahko naredil tudi kakšno odlično silhueto,« sem še malo spodbujal fotoreporterja, ki se je očitno sprijaznil, da poti nazaj ni več, poglobljaj

v pestro motiviko gozda pod Humom ter bolj in bolj »skljocal« ... Ob precejšnji vlagi in megli, ki še kar ni hotela izginiti, je gozd bolj deloval kot pragozd, kar bi lahko bil še dodaten motiv tudi za Andraž. A zdaj je bil že v svojem fotosvetu, jaz pa sem bil tudi bolj pomirjen, da naš projekt postaja iz minute v minute bolj zanimiv.

Na počivališču, kjer si je mogoče ogledati pestro rastlinstvo Huma, smo bili približno na pol poti. Nekaj minut predaha je vsem, ki smo že bili docela preznojeni v teh tropskih razmerah, dobro delo. Dean je ob tem nanizal še nekaj zanimivih podatkov in značilnosti o poti ter izrazil upanje, da se bo pri prepadni udorini Divji farovž megla že dvignila in da se nam bo utrl lep razgled na slikovito pokrajino ob Savinji.

Žal se nas megla še ni usmilila, vendar je bilo očitno, da jo sonce počasi prebija in da bo, ko se bomo vračali, na tem mestu povsem drugače. Hkrati smo bili ob vedno širših žarkih sonca, ki so prodirali v gozd, vedno bolj prepričani, da bo na vrhu tako, kot smo si želeli v najbolj idealnem scenariju.

In tako je tudi bilo. Tik pod vrhom Huma smo premagali meglo in se dvignili nad njo, odprl se je čudovit pogled na Laško v pasovih meglic in na okoliška hribovja. »Za to se je pa splačalo vztrajati in potruditi, mar ne?« sem navdušeno zaklical Andražu, ki je prihajal za mano do imenitne razgledne točke.

Čisto na vrhu, ko smo hodili še mimo ogromnega evharističnega križa, je bilo naše veselje popolno. Potem ko spodaj ni kazalo na prav navdušujoč vzpon in se je zdelo, da bo le od tistih, ki ga je pač treba opraviti in izpolniti delovno nalogo, se je na vrhu dogajala prava pravljica narave.

Z velikim veseljem smo se vsi vpisali v knjigo pohodnikov, pri čemer je Dean ugotovil, da nas je nekaj planincev že prehitelo, čeprav smo tudi mi bili zelo zgodnji. Seveda smo se tudi fotografirali in naredili »selfije« za prelep spomin na službeni vzpon na Hum. Naše razpoloženje je bilo na višku, smeha je bilo v izobilju, manjše čemernosti z začetka poti so bile le še davno oddaljen spomin.

Dean je na vrhu zamenjal tudi informativno tablo, ki usmerja naprej na daljšo, celotno pot. Mi smo si jo prihranili za kdaj drugič, zato smo se z vrha, kjer smo še poklepetali s pohodnikoma, ki sta prišla za nami, počasi odpravili v dolino.

Ko sem si ogledal Andraževe fotografije, lahko rečem le, da sem navdušen, »Fotografije za razstavo,« sem mu polaskal. Upam, da bodo tudi vas navdušile v takšni meri, da se boste ob teh prekrasnih podobah narave odpravili na Hum.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Jeklenice za večjo varnost

»Končna zmaga bi bila nagrada za vse, ki se trudimo za za Pot na Hum«

Naš vodnik na Hum Dejan Muhovec, strokovni sodelavec v Stiku Laško in skrbnik tematskih pohodnih ter kolesarskih poti v občini Laško, je seveda lahko zelo zadovoljen, da je Pot na Hum prepričljivo prejela največ glasov v prvem krogu spletnega glasovanja TZS za najtematsko pot v Sloveniji v letu 2020.

»Dober izid v prvem krogu seveda veseli in je najbrž tudi rezultat naše nekoliko okrepljene kampanje na družbenih omrežjih. Je pa tudi pogoj za nadaljnje sodelovanje v tekmovanju, ko si pot pride ogledat ocenjevalna komisija TZS. Upam, da bomo uspeli prepričati tudi komisijo, da je naša pot na Hum najboljša.

... da boste ponovili uspeh rečiške krožne poti iz minulega leta?

Rečiška krožna pot je lani zmagala v kategoriji najboljše planinske poti. V Stiku Laško vsako leto sodelujemo v tekmovanju TZS za najboljšo tematsko pohodno pot, a zmagali še nismo, predlani je zdraviliška pot osvojila tretje

Dean Muhovec

mesto. Letos si res zelo želim, da bi nam uspelo zmagati.

Kaj so glavne odlike tematske pohodne poti na Hum?

Pot na Hum je športno-rekreativna pot, ki združuje vse, kar mikavna pot mora imeti. Njena prednost je, da je umeščena v središču Laškega, kar navdušuje tudi turiste, ki prihajajo v obe zdravilišči v naši občini. Vrh Huma ponuja čudovite razglede na vse strani, zanimiva pa sta tudi že samo pot skozi mešani gozd in spoznavanje

pestre flore. Pot na Hum je dobro urejena in je bila že dvakrat v celoti prenovljena. Leta 2011 smo pot v dolžini približno 900 metrov, ki je vodila samo do vrha in nazaj, preuredili v krožno pot, zdaj je njena skupna dolžina 3,8 kilometra. Pot smo tudi erozijsko zaščitili, vgradili smo veliko stopnic, namestili je klenice na nevarnih mestih, tako da je mnogo bolj varna kot prej. Radi povemo, da se lahko nanjo podajo tudi invalidi, za katere je vzpon na vrh nepozabno veselje in doživetje, za nas v občini, ki urejamo poti, pa največja nagrada za trud. Nenazadnje smo tudi invalidom prijazna občina in to je za nas še dodatna zaveza pri urejanju. Pohvalno je, da Občina Laško vsako leto nameni znatna sredstva za vzdrževanje vseh tematskih pohodnih poti, kar na terenu izvaja Komunala Laško, programsko pa projekt izvajamo v Stiku Laško.

Kakšno je zanimanje pohodnikov?

Pot na Hum je med vsemi najbolj obiskana tematska pohodna pot. Vsako leto se v knjigo vpiše 20 tisoč ljudi, na vrh Huma se jih povzpne približno še enkrat toliko. Poleg turistov je med pohodniki tudi veliko Laščanov, domačinov, nekateri, najbolj zagreti, se tudi vsak dan povzpnejo na vrh.

RG

Foto: Andraž Purg – GrupA

Za gibanje, dobro počutje in lepe razglede

Kljub ne najboljšemu vremenu za pohodništvo dan po hudem neurju v Laškem smo na poti na Hum oziroma ob vrnitvi z vrha srečali kar nekaj pohodnikov, ki jih vreme ni zmotilo. Domačinka, ki smo jo anketirali, je prejšnji dan praznovala rojstni dan in kot je dejala v šali, je hotela preveriti, kako je iti na Hum, potem ko je leto starejša.

RG, foto: Andraž Purg – GrupA

Stanislav Kožuh, Laško:

Na Hum hodim redno, mislim, da sem letos skupno opravil že približno sto pohodov, če štejem še druge osvojene vrhove. Super je, da imamo ta hrib v Laškem in da se lahko malo razgibamo in naredimo nekaj za svoje zdravje. Všeč mi je, da je pot urejena in varna in da lahko na njej tudi pospešiš korak. Ko prideš na vrh in se nagledaš čudovitih razgledov, je to najlepša nagrada za trud. Še posebej lepo je zjutraj, čeprav se odpravim na Hum tudi popoldne, po službi ali proti večeru. Je zelo primerno mesto za sprostitve. V gore sicer redno zahajam, predvsem ob koncih tedna, a tudi med tednom, za kar vzamem tudi dopust.

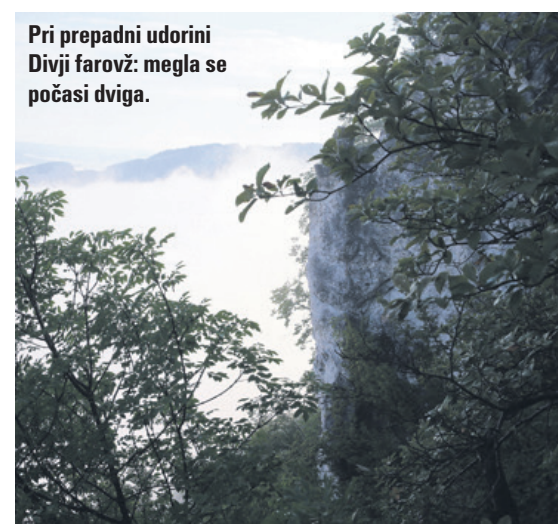
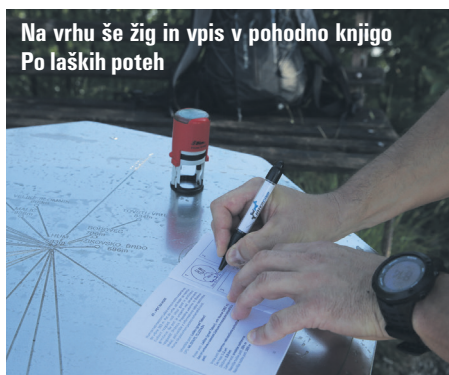
Sabina Tavčar, Laško:

Hum obiskujem skoraj vsak dan, letos sicer nekoliko manj zaradi drugih obveznosti. Pohod me napolni z energijo za cel dan in potem tudi lažje delam. Čudovito je na vrhu Huma, ko pogledaš v dolino in vidiš samo meglo, vse belo kot morje, ko opazuješ sončni vzhod ali zahod, to so najlepši trenutki. Najraje se na Hum odpravim po dežju. Vedela sem, da se pot na Hum poteguje naj tematsko pohodno pot v Sloveniji, in sem zanjo tudi oddala svoj glas na Facebooku. Upam, da bo zmagala, Laščani bomo zelo veseli.

Vili Kozmus, Laško:

Na Hum se odpravim približno dvajsetkrat na mesec. Ko smo bili mlajši, smo gor hodili vsak dan. Glavni razlog, da grem tolikokrat na Hum, je, da se čim več gibam. Saj včasih se mi ne da, a se nekako prisilim, ampak ko pridem na vrh, sem dobre volje in se mnogo bolje počutim. Navdušujejo me tudi čudoviti pogledi z vrha: jeseni, ko že odpada listje, je mogoče videti celo Laško, vse okoliške hribe, zdaj pa je pogled še nekoliko zastrt. Na Hum se ponavadi odpravim dopoldne, okrog 8. ure, popoldne je malo prehudo, je prevroče. Če je prehud nalive, seveda tudi ne grem, rahel dež pa me ne moti.

Cerkev sv. Jerneja v središču Kočevja je v neoromanskem slogu.

Muzej kočevske kulture v Občicah, v Črmošnjiško-poljanski dolini. Tam še živi nekaj potomcev Kočevjarjev.

Kočevsko med včeraj, danes in jutri

Križem kražem po skrivnostni pokrajini

Kočevsko? Na kaj naprej pomislite ob tej omembi? Jaz pomislim na deželico, ki je na Slovenskem nekaj čisto posebnega. Na Kočevskem so dolga stoletja živeli in dobro gospodarili kočevski Nemci, ki so se na začetku druge svetovne vojne preselili v »tisočletni Tre-tji rajh«, to je le nekaj deset kilometrov daleč na jug slovenske Štajerske. Na domove izgnanih Slovencev. Tam so ostali komaj kakšno leto, po drugi svetovni vojni pa so se odselili na različne konce sveta. Močna kočevarska skupnost živi na primer v ZDA.

BRANE JERANKO

Med drugo svetovno vojno je bilo Kočevsko zelo pomembno zaradi partizanskega boja in vzpostavljanja partizanske oblasti. Prav tako pomembno je bilo med osamosvajanjem Slovenije, ko je tam začela nastajati skrivna Manevrska struktura narodne zaščite. Ta je varovala osamosvajanje po vojaški plati. In Kočevsko prepoznavamo tudi po edinstve-

nem več kot dvesto hektarjev velikem pragozdu, po drugih velikih površinah neokrnjene narave, po medvedih ...

V Starem Logu

Ko pripotuješ na Kočevsko s Štajerske, mimo Novega mesta, je eno prvih naselij Stari Log. Pred drugo svetovno vojno je bil Stari Log na Kočevskem po številu prebivalcev

na drugem mestu, takoj za Kočevjem. Leta 1941, ko se je začelo množično izseljevanje kočevskih Nemcev v »rajh«, sta ostali v vasi komaj dve kočevski družini. Danes živi v Starem Logu približno petdeset prebivalcev, ki so priseljenici oziroma njihovi potomci.

Največja znamenitost Starega Loga je njegovo pokopališče. Na njem so tako zapuščeni nagrobniki nekdanjih kočevskih družin kot grobišče 74 partizanskih borcev in talcev. Na pokopališču je prav tako spomenik slovenskemu pesniku in pisatelju Miranu Jarcu (1900–1942), ki je padel v bližini Starega Loga. Kot partizan je padel med roško ofenzivo. Jarc, ki ga posebej častijo na Dolenjskem, je avtor več pesniških zbirk, avtobiografskega romana Novo mesto ter več dramskih del.

Na pokopališču je tudi velik spomenik iz novejšega obdobja. Na njem piše v slovenščini, kočevščini in angleščini: »Vsem pokojnikom kočevske dežele, ki so našli svoj mir v domovini ali kjerkoli po svetu.« Za primerno ureditev pokopališča v Starem Logu so se potrudili kočevska občina, slovensko ministrstvo za kulturo, Republika Avstrija, Dežela Koroška, prebivalci Starega Loga, kočevarska izseljenska društva ...

Treba je povedati, da so nekdanji prebivalci Kočevskega govorili kočevščino, ki je povprečen Nemec ne razume. Ustanova Unesco jo je razglasila za kritično ogroženi jezik. V Sloveniji govori kočevsko manj mlajših ljudi, kot je prstov na eni roki, še največ kočevsko govorečih je v ZDA. Po drugi svetovni vojni je bila kočevščina pri nas prepove-

dana, po osamosvojitvi je bilo na Kočevskem nekaj tečajev, kjer se je bilo mogoče učiti te čisto posebne govorice. Po nemško se na primer Staremu Logu pravi Alttag ter po kočevarsko Autloag. V kočevarsščini so napisani celo roman o srednjeveškem kmečkem uporu na Slovenskem ter ljudske pravljice in pesmi.

Kočevske hoje

Središče Kočevskega je seveda mesto Kočevje, kjer živi osem tisoč prebivalcev. Svoje slovensko ime je dobilo po hojah ob reki Rinži, ki se vije skozi središče mesta. Tako mesto kot celotno Kočevsko sta med Slovenci premalo znana, čeprav lahko obiskovalcu ponudita marsikaj.

Značilna kočevska razglednica je v znamenju velike neoromanske cerkve sv. Jerneja, ki je bila postavljena iz

klesanih kvadrov. Župnijska cerkev, ki je med največjimi v Sloveniji, daje starinski videz, vendar je bila zgrajena leta 1903. Med večjimi v Sloveniji so tudi njene orgle. Blizu župnijske cerkve je osrednji Trg zbora odposlancev. Imenovan je po partizanskem kočevskem zboru, največjem političnem zborovanju na Slovenskem v času druge svetovne vojne. V Sokolskem domu, današnjem Šeškovem domu, mu je prisostvovalo več kot šeststo udeležencev. V Šeškovem domu, poimenovanem po narodnem heroju, je bil po drugi svetovni vojni urejen pokrajinski muzej. V njem so različne stalne razstave, med njimi sta zbirki o dogajanju med drugo svetovno vojno ter Izgubljena kulturna dediščina kočevskih Nemcev. Središče Kočevja je nekoč krasil mogočni grad, ki je bil med

Pomnik v Rajndolu, ki spominja na nekdanjo kočevarsko vas. V vasi živi 45 prebivalcev, nekoč jih je bilo dvesto.

Brez njega ni Kočevskega ...

Freska, na kateri je prikazana narodna noša Kočevjarjev. O njej je pisal že Valvasor.

Starinske stavbe na Trgu zbora odposlancev, poimenovanem po partizanskem kočevskem zboru, največjem političnem zborovanju na Slovenskem v času druge svetovne vojne

V središču Kočevja. Otoček na Rinži, štirinajst kilometrov dolgi kraški ponikalnici.

drugo svetovno vojno bombardiran in nato porušen. Nad mestom – na približno tisoč metrih nadmorske višine – so ostanki gradu Fridrihštajn, ki ga je zgradil celjski grof Friderik za svojo ljubljeno Veroniko Deseniško. O tem gradu sta pisala celo brata Grimm, znamenita pravljicarja.

Na robu mesta je še ena zanimivost Kočevja, to je Kočevsko jezero. Nastalo je na območju nekdanjega rudnika rjavega premoga, ki je bil ukinjen leta 1979. Jezero je priljubljen izletniški cilj Kočevcev (prebivalci Kočevja so namreč Kočevci in ne Kočevarji ...), ki se tam sprehajajo, tečejo, ribarijo, plavajo, čolnarijo, drsajo ...

Skrivnosti Kočevskega

Kočevsko je zagotovo najbolj skrivnosten ter skrit del Slovenije. Domišljijo Slovenecv še vedno burita Kočevska Reka in Gotenica, nekdanji kočevski vasi. V času Jugoslavije je bila Kočevska Reka zaprto območje, kjer so bili med drugim skrivnostni bunkerji. Bunker Škrilj, ki naj bi varoval politično vodstvo, če bi prišlo do jedrskega napada, je danes mogoče obiskati. Obiščeto ga lahko le predhodno najavljeni obiskovalci. V

Kočevski Reki si je mogoče ogledati še marsikaj, med drugim najdebelejše kostanjevo drevo Slovenije. To je staro kar štiristo let. V tej čisto posebni vasi Slovenije so staro župnijsko cerkev leta 1954 podrli, po osamosvojitvi je bila postavljena nova. Krasijo jo dela kočevskega kiparja Staneta Jarma. Pomembno je tudi, da je bil v bližini Kočevske Reke rojen Peter Kozler, avtor prvega zemljevida slovenskih dežel. Kozler je bil kočevski Nemec, ki se je navduševal nad zamisljo Zedinjene Slovenije. Prav tako je znan kot ustanovitelj ljubljanske Pivovarne Union.

Iz Kočevja in s Kočevskega je poleg Kozlerja kar nekaj znanih Slovencev in Kočevjarjev. Iz tamkajšnje rudarske družine izvira slovenski igralec Bert Sotlar, čigar mati je bila Kočevarka. V mestu je živel nekaj časa ter delal kot profesor Matej Bor, nekaj časa je bila tam kot pisarka zaposlena Zofka Kvedrova, v župniji je kaplanoval Fran Saleški Finžgar, v kočevski gimnaziji je nabirala znanje Ela Peroci ... V sodobnem času so s Kočevjem tesno povezani nadškof ter diplomat Ivan Jurkovič, igralec Gašper Jarni, pevec Andraž Hribar, pevka Sendi ... Kočevarske krvi je tudi leta 1892 rojen

Kočevsko jezero je nastalo na območju nekdanjega rudnika rjavega premoga.

Hermann Knaus, ki je odkril z Japoncem Oginom Knaus-Oginovo metodo naravne kontracepcije.

Zanimivo je, da živi največ potomcev Kočevjarjev v Črmošnjiško-poljanski dolini, ki je

na območju Občine Dolenjske Toplice. Njena vas Občice je najbolj znana po partizanski kurirski postaji TV 15 ter po muzeju Kočevjarjev staroselcev. V omenjeni dolini namreč še živi nekaj Kočevjarjev, ki se

med drugo svetovno vojno za preselitev iz »Kraljevine Italije« v »Nemčijo« niso odločili. Zanimivo je, da je bilo med slovenskimi partizani in njihovimi aktivisti kar 56 kočevskih Nemcev. Kočevjar Henrik

Dralka je postal celo partizanski major ter je prejel različna visoka odlikovanja. Zanimivo je tudi, da je bil Dralka med bivanjem v Ljubljani ministrant župnika Finžgarja, slovenskega pisatelja.

Središče Kočevja je nekoč krasil mogočen grad. Med drugo svetovno vojno je bil bombardiran in nato porušen.

Na spomeniku v Starem Logu je novejši spomenik z napisom v slovenščini, kočevščini in angleščini. »Vsem pokojnikom kočevske dežele, ki so našli svoj mir v domovini ali kjerkoli po svetu,« je vklesano na spomeniku.

Spomenik, ki je posvečen slovenskemu književniku Miranu Jarcu. Kot partizan je padel v bližini Starega Loga.

Dobro obveščeni

Foto: Andraž Purg - GrupA

Korona šala št. 1001

Foto: SHERPA

Osvežitev

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so preživeli prvo preizkušnjo

V divjini pred divjo sezono

Celjski rokometiški klub je presenetljivo igral neodločeno z Mariborčani v svoji dvorani (27:27). Prva prijateljska tekma še nikoli ni prinesla pravih odgovorov in točnih napovedi; morda je bil remi posledica zahtevnih treningov.

DEAN ŠUSTER

Po uvodnih testiranjih v Zdravstvenem domu Celje so namreč nekaj dni preživeli celo v divjini. Tam jih je vodil strokovnjak za preži-

vetje v naravi Brane Červek. V gozdovih Notranjske so se neposredno soočili z naravo; spoznali so osnove preživetja, si izdelali prenočišča pod

drevesi, iskali in lovili hrano ter spoznali, kaj pomenita ekipni duh in medsebojna pomoč. Červek ni skopalil s pohvalami: »Fantje so pravi profesionalci. So dobro pripravljeni in vodeni. Sodelovali so, preživeli so dve močni nevihti, a so si kljub temu uspeli zanetiti ogenj, narediti prenočišča in poi-skati hrano.«

Eden najizkušenejših v ekipi **Tilen Kodrin** je dodal: »Vsak je pri sebi nekaj spoznal. Zame je bilo zelo zanimivo, kako malo potrebujemo za drobec sreče. To so lahko že ogenj, streha nad glavo ali kos kruha.« Novinec v moštvu, hrvaški vratar **Filip Ivić**, je bil presenečen, a hkrati zadovoljen: »Vesel sem, da smo sezono začeli na takšen način. Takoj smo se podrobno spoznali med sabo. Lepa izkušnja je za nami. Spali smo na dežju, netili ogenj, iskali hrano in ne vem, kdaj se mi je nazadnje zgodilo, da ves dan nisem jedel ničesar. A človek prenese vse napore, če se na to mentalno pripravi.«

Trener **Tomaž Ocvirk** je bil navdušen nad prizadevnostjo vseh sedemnajstih igralcev: »Sezono smo začeli

Brane Červek med podajanjem navodil in nasvetov

drugače kot v preteklosti. V naravi smo dobili določene informacije, kako se igralci odzivajo na določene stresne situacije, predvsem pa so že prvi dan morali začeti sodelovati kot ekipa. To je glavni cilj takšnega druženja, torej povezovanje, medsebojna pomoč, a tudi nevsakdanje razmere, kot je prenočevanje pod milim nebom.«

Včeraj so celjski rokometiški igralci še s Sesvetami, jutri bodo gostili Nexe iz Našic, v sredo, 19. avgusta, bodo pričakali Kielce. Niz pripravljalnih tekem bodo nadaljevali na turnirju v Gradcu (21. - 23. 8.). Uradno bodo sezono, ki bo po vsej verjetnosti zaradi negotovosti in spreminjanja terminov tekem divja, odprli 5. septembra s Slovanom.

Foto: RK CPL

»Hura, ogenj!«

Hrana se je zelo prilegla trenerju Tomažu Ocvirku.

Si bo sploh kdo upal priti v Zlatorog?

Ko ni pri roki bureka, pice ali kebaba.

Pogovor s predsednikom Nogometnega kluba Celje Milošem Rovšnikom

»Lahko smo še trikrat zapored prvaki, morda šele čez sto let«

Med velikim slavljem v sredo, 22. julija, je predsednik NK Celje Miloš Rovšnik ostal v ozadju. Slavil je rahlo sam zase, pretežno pa je sprejemal čestitke visokih gostov, ki so v živo spremljali zgodovinsko tekmo za Celje. Ni ga mogoče zaslediti na fotografijah, mediji ga niso obletali. Nekaj minut po zadnjem sodnikovem žvižgu je dejal, kar mora pravi predsednik poudariti: »Ta zмага je posvečena vsem generacijam celjskega nogometa.« Ko je uspel pogoltniti čustveni cmok, je nadaljeval smelo, v svojem slogu: »Učili se bomo od boljših. In ne smemo se nikogar bati. Kajti mi smo iz Celja!«

DEAN ŠUSTER

Celje je v nedeljo v Nyonu dobilo tekmeča v prvem krogu kvalifikacij za ligo prvakov, irski Dundalk, dan kasneje so bili izžrebani pari drugega kroga. Če bodo izbranci trenerja Dušana Kosića v uvodu uspešni, jih v 2. krogu 25. ali 26. avgusta doma čaka zmagovalce dvo boja med norveškim Moldejem in finskim Kups Kuopiom. Za Miloša Rovšnika je značilno, da si vzame čas, preden odgovori. Ko se sooči z različnimi mnenji in idejami, jih pusti, da se v glavah sodelavcev še enkrat prevrtijo in premeljejo, potem se večinoma rešitev kar sama ponudi.

Prvi žreb v kvalifikacijah za ligo prvakov je za Celjem. Kako ga komentirate?

Vsi prvaki so pač državni prvaki. Neresno bi bilo, če bi govorili, da smo dobili slabega nasprotnika. V možnem izboru je bil razplet žreba ugoden. Tekmecu se lahko zoperstavimo, slovenska liga se lahko primerja z irsko. Mi moramo ponoviti kakovostne igre iz zadnje sezone. Moramo biti hrabri in sreča nas bo spremljala. Bojeviti moramo sprejeti izziv, ki se nam je ponudil.

Izpolnila se vam je poglavna želja in nekaj časa ste bili srečni, da ste gostitelj tekme. Toda zadovoljstvo zaradi določil Evropske nogometne zveze ni dolgo trajalo.

Zadeva je nerazumljiva, po mojem mnenju celo smešna. Slovenija je na rdečem seznamu Irske, čeprav vemo, da naša država spada med tiste, ki izstopajo po nadzoru okužb. Za druge države smo na zelenem seznamu. Čudi me način izbiranja Irske. Njihova delegacija bi morala ob vrnitvi iz Slovenije v osamitev, zato smo morali zagotoviti rešitev, ki jo je Uefa že predvidela. Tekma bo v Budimpešti. To nas žalosti zaradi celjskega občinstva. Že na odločilni tekmi za naslov državnega prvaka nismo smeli na štadion spustiti nekaj ti-

soč, morda celo trinajst tisoč gledalcev. In ko smo si uspeli končno uspeli zagotoviti nastop v evropskem tekmovanju in to celo v kvalifikacijah za ligo prvakov, bodo spet ostali prikrajšani naši privrženci, kar bo kot zanimivost zabeležila zgodovina. Toda upajmo, in v to sem prepričan, da bomo eno evropsko tekmo v tej sezoni gledali na našem štadionu v Celju.

Kdaj vas je doletel občutek, da je celjsko moštvo dozorelo za naslov državnega prvaka?

Je mlado, napredovalo je že lani, a manjkalo mu je samozavesti in rutine. Na pripravih za spomladanski del je v Turčiji proti kakovostnim nasprotnikom pridobilo hrabrost. Trenerji in fantje so izredno dobro izkoristili čas med prekinitvijo prvenstva zaradi koronavirusa. Odlično so se pripravili. Zame je bila odločilna tekma z Aluminijem. 27. junija smo v Kidričevem zmagali z 2:0 in si šest krogov pred koncem praktično zagotovili nastop v evropskem tekmovanju. Fantje so se nenadoma sprostili, saj so izpolnili cilj. V gosteh so bili nato boljši še od Brava, Maribora in Rudarja.

Čeprav je bilo 22. julija na celjskem štadionu obilo obhajanja in poljubljanja, se udeležencev odločilne bitke, igralcev, trenerjev, predstavnikov klubov in drugih spremljevalcev koronavirus očitno ni dotaknil ...

Večino težav smo imeli pred odločilno bitko. Naša mala klubska ekipa predanih mož je dala vse od sebe, da bi zadovoljila vsem zahtevam. Nekateri so nekaj dni zelo malo spali. Najtežje je bilo odgovarjati na številne telefonske klice, saj večine prosilcev nismo mogli spustiti na štadion. Zbrala se je dovoljena množica, ki je bila prav primerna za odlično vzdušje. Vsi so bili neizmer- no veseli in so pozabili na omejitve. V strahu sem čakal, kdaj bodo Celje navedli kot

Foto: Andraž Purg – Grupa

»Neresno bi bilo, če bi govorili, da smo dobili slabega nasprotnika. V možnem izboru je bil razplet žreba ugoden. Tekmecu se lahko zoperstavimo, slovenska liga se lahko primerja z irsko.«

negativen primer velikega slavlja. Zdravstvenih posledic ni bilo. Očitno je v celjskem zraku nekaj posebnega, ali tolikšna »pozitiva« ali trma. Še covid-19 smo premagali. Morda se bo našel kdo in prišel preverit naš »luft«.

Ste imeli čas za dopust?

Da, odšel sem v Grčijo, v državo, v kateri bi prav tako lahko igrali, saj je na tako imenovanem alternativnem seznamu. Ircem bi bilo tam še posebej vroče, a tudi v Budimpešti jim bo.

Zelo dobro se spominjam najinega prvega snidenja po vašem ustoličenju za predsednika kluba. Vašega predhodnika Stevana Đorđevića ne videmo več na štadionu. Vi ste društvo prevzeli, ko si tega nihče ni upal. Vam je bilo kdaj žal?

Večkrat sem se vprašal, v kaj sem se podal. Tega sem se lotil z željo, da bi pomagal celjskemu nogometu, ki ga imam rad. Najprej nisem vsega preveril in sem šele kasneje opazil nekaj hudih stvari. A imel sem srečo. Okoli mene so se zbrali super fantje v upravnem odboru kluba. Nekateri so pomagali tudi s svojimi finančnimi sredstvi. Vsem pokroviteljem in podpornikom se zahvaljujem za njihov prispevek v zadnjih le-

tih. Če se spomnite, že takrat me je motilo, da smo v senci Maribora in Olimpije. Naš cilj mora biti vrh. Tudi v »Evropi« moramo biti hrabri. Občudujem samozavest Zlatka Zahovića. On je imel vizijo in pogum. Nikogar ni podcenjeval, zgolj cenil je svojo ekipo. Vedno odločitev pade na igrišču, to je čar športa.

V uvodnem intervjuju ste zablesteli s smelimi napovedmi. Ste hrabrost črpali iz rokometu, saj ste kot trener Velenjčanov senzacionalno slavili na prvenstveni tekmi v Celju?

V takratni drugi jugoslovanski ligi sem prepričal fante, naj pač pokažejo, kar znajo. In to so storili. Vselej se lahko pripeti, da ima favorit slab dan, na papirju slabši tekmeč pa najboljšega. Sicer pa so kasnejše celjske generacije prevzele prevlado v Sloveniji in oddajale zmagovalno miselnost. Slednjo sem hotel videti tudi pri nogometaših. Pridobili so jo tako kot pred njimi že številni celjski športniki, kar je odlika našega mesta.

Jasno je in to se je že mnogokrat potrdilo, da je precej težje obraniti naslov kot ga osvojiti. Ste sposobni dve leti zapovrstjo stati na vrhu lestvice 1. SNL?

To je vedno zelo zanimivo vprašanje. Ko moštvo prepričljivo vodi po prvem polčasu, je obremenjeno z mislijo, kako prednost obdržati. Stanje tekmeča je prav nasprotno, povsem je razbremenjen in gre sproščeno v napad. Mi moramo pozabiti, da smo bili prvaki. Vsako tekmo, ki je pred nami, moramo začeti z željo po zmagi. Naši fantje niso pozabili igrati nogometa, njihove predstave so lahko le boljše. V Zagrebu proti Dinamu so sicer izgubili s 3:0, toda glede na prilžnosti so bili konkurenčni. Z ubranitvijo naslova se ne bomo obremenjevali. Možno je, da bomo spet prvaki. Lahko smo še dvakrat, trikrat ali šele čez sto let. Imperativa nimamo. Težje je ostati na vrhu, saj si vsem na ogled. A je možno vse, zakaj ne.

Koliko denarja se vam uradno obeta od Uefe?

Zaenkrat imamo zagotovljenih približno sedemsto tisoč evrov. Lepa vsota. Sploh v primerjavi z lansko. Bili smo peti in nismo dobili nič. Slovenski klubi bomo deležni tudi pomoči od Uefe zaradi koronavirusne krize, a mi vsota še ni znana. Dobro stanje nas ne sme zavesti. Od 30 do 40 odstotkov

proračuna zagotovijo naši pokrovitelji, preostali del priskrbimo s prodajo igralcev in z nastopi na mednarodnih tekmovanjih. A zadnje našete zadeve niso stalnica. Imamo odskočno desko, drugi nas drugače gledajo. Tudi vrednost igralcev je narasla. Če bomo pridni in skromni, se ne bomo bali za prihodnost.

Skromni ne bi smeli biti, ko prejemate ponudbe za nakup vaših nogometašev. Ste dovolj potrpežljivi, ko vas sprašujejo za Lotriča, Vizingerja, Božića, Kerina, tudi Štravsca?

To spremljam z razdalje, neposredno še ne. Gre za odgovorno vlogo. Pomemben je tudi ugled kluba. Baturina je za Dinamo igral trinajst minut, a ga je po posoji Bravu prodal na Madžarsko za milijon evrov. Vsekakor nam bo lažje kot lani, ko smo bili skoraj prisiljeni prodati Rudija Požgerja Vančaša.

Kaj je k delovanju članskega moštva prinesel športni direktor Branko Veršič? Boste iskali človeka, ki bo zaposlen?

Branko je dal vso svojo energijo in storil veliko dobrih stvari. Vsi smo se uči-

»V strahu sem čakal, kdaj bodo Celje navedli kot negativen primer velikega slavlja. Zdravstvenih posledic ni bilo. Očitno je v celjskem zraku nekaj posebnega, ali tolikšna »pozitiva« ali trma. Še covid-19 smo premagali.«

»Najprej nisem vsega preveril in sem šele kasneje opazil nekaj hudih stvari. A imel sem srečo. Okoli mene so se zbrali super fantje.«

Foto: Dean Šuster

»Zaenkrat imamo zagotovljenih približno sedemsto tisoč evrov. Lepa vsota. Sploh v primerjavi z lansko. Bili smo peti in nismo dobili nič.«

li, tudi on. Naš klub, če želi napredovati, potrebuje strokovno podkovano osebo, naj bo to menedžer, športni direktor ali kaj podobnega, ki bo imel širši vpogled, v celoten klub, mladinsko šolo, celjsko okolico, celotno Slovenijo. Mora nadzorovati strokovno delo in mora biti stalnica v klubu. Trenerji članske ekipe se za držijo nekaj let. Mimogrede: vsi upamo, da bo Dušan Kosić še dolgo v našem klubu. Niti približno vsega skupaj ne razumite kot kritiko Veršiča. Celjski nogomet je obenem pogrešal domače trenerje. Košarka je imela Mileta Čepina in Zmaga Sagadina ter še mnogo drugih, pri rokometu je bil v ospredju Tone Goršič, ki je ustvaril še druge trenerje. Mi imamo Roberta Korena, našega nekdanjega igralca, ki je bil tudi kapetan slovenske reprezentance. Igral je celo v angleški ligi. Takšnih ljudi nima vsak klub. Treba ga bo izkoristiti. Na Reki je Simon Rožman, v tujini igra Benjamin Verbič. Koren bo lahko pomagal že pri pridobivanju

informacij o našem naslednjem tekmeu. S Kosićem sta se zelo dobro ujela.

V Angliji je igral tudi Jure Travner. Je edini, ki je osvojil obe klubske lovorike. Mu je res bilo ponujeno delovanje v klubu?

Je legenda Celja. Za njim je izjemna kariera. Pogovarjali smo se z njim. Želi še igrati. Mi ga bomo čez čas potrebovali. Igralec z največ nastopi v prvi slovenski ligi Sebastjan Gobec je po koncu kariere storil veliko koristnega za naš klub. Ko sem prišel pred tremi leti, sta bila v klubu pravzaprav le on in Zoran Podkoritnik. Tedaj smo sodelovali še z Janijem Žilnikom. In upam, da še bomo. Ni nas veliko, moramo si pomagati, čeprav včasih nimamo enakih mnenj. Okrepiti moramo klubskega menedžmenta. Vsak bo dobil točno določeno vlogo. To bo zame napredek, korak naprej.

Po sezoni ste privabili Vrbanca, Kuzmanovića in Dangubića, izgubili pa zaenkrat niste nikogar, ki bi ga pogrešali. Kaj to pomeni?

Da imamo ekipo, ki je še bolj konkurenčna od tiste,

ki se je pomerila v zadnjem krogu z Olimpijo. Veseli me, da se je vrnil Dangubić, ki nas je pred časom prehitro zapustil. Mi ne bomo imeli dragih nakupov, saj bi nas to lahko pokopalo. Igralce nam ponujata Dinamo in Crvena zvezda. A ne bomo vzeli vsakogar. Naši fantje so pred težko nalogo. Zdržati bodo morali vse pritiske. Mladi so, dobivajo odlične ponudbe. Moram jih pohvaliti, dobro se spopadajo z različnimi obljubami.

Se strinjate, da je Dušanu Kosiću uspel veliki met, saj mu niste pripeljali uveljavljenih, prekaljenih igralcev?

Seveda. Zdaj smo na ravni, ko si bomo lahko privoščili tudi izdelanega, izkušenega nogometaša. No, Filip Dangubić in Matic Vrbanec že spadata mednje. Moramo biti veseli, da lahko igramo v evropskem tekmovalju.

Na mestu direktorja NK Celje, podjetja za poslovne storitve v športu, d. o. o., je pred časom Zorana Podkoritnika zamenjal Rus Valerij Kolotilo, vi ste prokurist. To podjetje še deluje?

Še, nadaljuje se tudi proces vzpostavitve sodelovanja z ruskimi partnerji. Imamo tesne stike. Gre za resne ljudi

z izkušnjami. Dobro smo se spoznali v prijetnih in neprijetnih obdobjih. Najbolj ljudi spoznaš, ko je treba nekaj urediti. Prepričan sem, da bomo spisali uspešno zgodbo.

Torej so govorice, ki so jih širili dobro obveščeni, da Rusi terjajo vrnitev posojila, ko naj bi vam zmanjkalo za plače, neresnične.

Da. Res je sicer, da so nam priskočili na pomoč ... No, šlo je za njihov vložek v okviru skupnega dogovora. Dobili smo tudi nekaj kakovostnih igralcev.

Sta predsednika najmočnejših celjskih klubov še člana iste politične stranke?

Za kolega iz rokometnega kluba ne vem, sam pa sem politično precej nedejaven. Pred časom sem bil štiri leta mestni svetnik. Zaradi službenih obveznosti nisem imel več motiva za politično delovanje. Šport me bolj privlači. Sem si pa ustvaril mnenje, da v Celju prevladuje konstruktivno dogovarjanje. Borba idej je dobrodošla na kulturni ravni. Z vsemi v Celju sem odlično sodeloval, ne glede na politične barve. Ko je šlo za dobrobit mesta, smo se ustrezno in učinkovito dogovorili.

»Mi imamo Roberta Korena, našega nekdanjega igralca, ki je bil tudi kapetan slovenske reprezentance. Igral je celo v angleški ligi. Takšnih ljudi nima vsak klub. Treba ga bo izkoristiti.«

NA KRATKO

Nove okužbe zaustavile ligo

Ljubljana: Odbor za nujne zadeve Nogometne zveze Slovenije je po rezultatih obveznega testiranja na novi koronavirus odločil, da začetek tekmovanja v 1. ligi prestavi na 22. avgust. Odbor je sprejel tudi odločitev, da se vse tekme pod okriljem NZS odigrajo brez prisotnosti gledalcev. Celje bi včeraj moralo doma igrati z Muro, v soboto bi gostovalo v Kidričevem pri Aluminiju.

Pipan ostal v Šentjurju

Šentjur: Košarkarje Šentjurja bo tudi v naslednji sezoni vodil trener Aleš Pipan. 61-letni Celjan je sklenil dveletno pogodbo. Bil je selektor Slovenije, Poljske in Makedonije.

Rudar spet brez zmage

Celje: Ni se še zgodilo pri nas, da bi se druga slovenska nogometna liga začela pred prvo. V uvodni tekmi sta se v Novem mestu pomerila Krka in Rudar (2:2). Velenjčani so povedli z 2:0 z goloma Trifkovića in Jovanovića, v zadnjih desetih minutah pa so ostali brez dveh točk.

Horvatova v diamantni ligi

Sollentuna: Slovenska atletska rekorderka Anita Horvat je na mitingu na Švedskem v teku na 400 metrov osvojila drugo mesto s časom 53,59. Članica Velenja bo konec tedna nastopila v diamantni ligi v Monaku.

Skoraj šest »jurčkov«

Ljubljana: Disciplinski sodnik Nogometne zveze Slovenije Boštjan Jeglič je po zadnjem krogu prejšnje sezone prvaku Celju naložil 5.400 evrov kazni nešportnega obnašanja navijačev in dodatnih 300 evrov za kartone. V pojasnilu kazni sodnik navaja večkratno prižiganje in metanje bakel, vdor navijačev na igrišče po koncu tekme, žaljivo skandiranje, izražanje in spodbujanje sovraštva ter predvsem nasilja. A tudi visoka kazen ni skazila velikega zmagoslavja. (DŠ)

Rovšnik se je že večkrat v družbi takole pošalil. »Z županom sva bila skupaj v bolnišnici!« »A res, kaj vama je?« »Ah, nič takšnega. Rodil sem se 10. februarja 1960, on pa dan prej in sva bila istočasno v porodnišnici ...«

POMAGAJMO PRIZADETIM

Silno neurje nad celjsko kotlino povzročilo neprecenljivo škodo

RAZBESNELA VOGLAJNA IN HUDINJA STA V NEKAJ URAH SPREMENILI KOTLINO OKROG CELJA IN VOJNIKA V OGROMNO JEZERO — VODA JE ODNAŠALA S SEBOJ MOSTOVE, SKEDNJE, HIŠE, LES, ŽIVINO — NAJHUJE SO PRIZADETI KRAJI CELJE, ŠKOFJA VAS IN VOJNIK — ŠKODA V INDUSTRIJI IN KMETIJSTVU GRE V TEŽKE MILIJARDE — RAZBESNELA VODA JE ZAHTEVALA NEKAJ ČLOVEŠKIH ŽRTEV — NEURJE NI PRIZANESLO TUDI ŠOŠTANJSKEMU IN KRŠKEMU OKRAJU — IZ VSE SLOVENIJE SO PRIHITELI NA POMOČ POPLAVLJENCEM — ENOTE JLA, GASILCI IN BRIGADE PROSTOVOLJCEV NEUTRUDNO NA DE-LU — PO VSEJ SLOVENIJI SO V TEKU ZBIRALNE AKCIJE ZA POMOČ POPLAVLJENCEM

Najbolj prizadeti kraji so Celje, Vojnik in Škofja vas

Poplave so zahtevale tudi smrtne žrtve

Pri reševanju ljudi in imetja so se nekateri herojsko izkazali

Pogled iz letala na poplavljenno področje Celja

Tudi na celjskih ulicah je voda odložila cele drvarnice, zaboje itd., ki jih je ugrabila med svojim divljanjem skozi naselja in vasi. S črto je označena višina, ki jo je voda dosegla v bližini središča

Kako smo poročali o katastrofalnih poplavah v Celju? (1. del)

Prizori groze in razdejanja

Ujme in neurja, ki smo jih doživljali v minulih dneh in so na Celjskem pustili kar hude posledice, so dobra iztočnica, da se spomnimo katastrofalnih poplav, ki so v minulem stoletju prizadele mesto ob Savinji. Glede na zgodovino teh naravnih nesreč prebivalci Celja in okolice ob vsakem močnem deževju, ko je to iz leta silovitejšje, včasih že kar orkansko, trepetamo pred ponovitvijo katastrofalnih poplav. V zadnjih letih, po uveljavitvi protipoplavnih ukrepov v porečju Savinje na območju Celja, takšnih hudih posledic, kot so bile v zgodovini na srečo vendarle ni. Ker je bilo katastrofalnih poplav v Celju v preteklosti kar precej, jih bomo v rednem zgodovinskem pregledu pisanja Novega tednika predstavili v dveh delih.

ROBERT GORJANC

V tokratnem pregledu bomo predstavili zapise o poplavah v letu 1954, o čemer je pisal Savinjski vestnik, ter v letu 1964, o čemer je obširno poro-

čal Celjski tednik. Oba sta bila, kot je že znano, predhodnika današnjega Novega tednika.

Do katastrofalne poplave leta 1954 je prišlo v noči s 4.

na 5. junij in prav to, da je povodenj presenetila prebivalce Celja v času spanca, je bilo še posebej boleče. Čeprav so gasilci, vojska in prostovoljci

požrtvovalno reševali ljudi in imetje, so poplave terjale hud davek, v njih je življenje izgubilo 22 ljudi.

»Razbesnela Voglajna in Hudinja sta v nekaj urah spremenili kotlino okrog Celja in Vojnika v ogromno jezero. Poplava je prizadela skoraj vsa industrijska podjetja v Celju. Najbolj občutno škodo je prtrpela najvažnejša industrija na obeh straneh reke Hudinje in na območju Voglajne. Voda je zalila industrijska podjetja v višini 80 do 180 centimetrov,« je med drugim pisal Savinjski vestnik.

Poplava je povzročila tudi ogromno škodo na zgradbah, cestah in mostovih. Samo na območju okraja, brez Mestne občine Celje, je bilo v celoti ali delno porušanih 152 zgradb in gospodarskih poslopij.

Desetletje pozneje na srečo brez žrtev

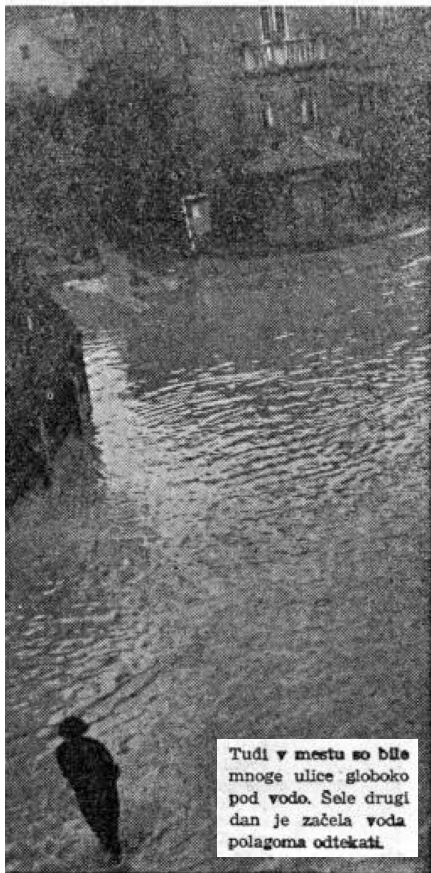
Do katastrofalnih poplav v Celju z okolico je ponovno prišlo čez približno deset let, v noči s sobote na nedeljo, s 24. na 25. oktober 1964. Pred tem je dež v presledkih padal 17 dni, neprekinjeno pa zadnjih pet do šest dni pred poplavami,

razmere so bile že zelo kritične.

»Ponoči ob 21.30 se je položaj še poslabšal. Ob 1.45 je Celjane prebudilo predirljivo zavijanje siren, ki so opozarjale na nevarnost poplave. Ob 6. uri zjutraj je bilo območje med Savinjo in Ljubljansko cesto že pod vodo. Savinja se je dvignila za približno dva metra nad normalo,« je v Celjskem tedniku dramatično dogajanje popisal Drago Hribar.

Kot je še navedel, je z obveščanjem izjemno pomembno vlogo pri tej poplavi odigral Radio Celje, ki je zaradi prekinjenih telefonskih zvez lahko edini vzdrževal stik s prebivalci.

V prihodnji številki bomo v okviru zgodovinskega pregleda pisanja Novega tednika ob našem letošnjem jubileju predstavili, kako smo poročali o poplavah leta 1990 in 1998.

Tudi v mestu so bile mnoge ulice globoko pod vodo. Šele drugi dan je začela voda polagoma odtekat.

POPLAVLJENI KRAJI KLIČEJO NA POMOČ

Okrog poldne je prispelo v Celje več naših najvišjih političnih in gospodarskih predstavnikov, med njimi tov. Miha Marinko, Mica Šlandrova, Ivan Regent, Viktor Avbelj, Boris Kraigher, Mitja Ribičič in drugi. V nedeljo pa je prispel še celjski zvezni poslanec tov. Franc Leskošek.

V soboto dopoldne so že prispele tudi gasilske čete iz vse Slovenije, ki so napravile ogromno delo pri izerpavanju vode iz kleti v Celju in pri pomaganju poplavljenecem v Vojniku. Dobro so se zlasti izkazali gasilci iz Celja, Maribora, Trbovelj in Ljubljane. Ljubljanski gasilci so rešili dva rudarja v rudniku Zabukovca, ki sta bila 26 ur v rovu katerega je na enem kraju zalila voda. Vseh gasilskih društev, ki so poplavljenecem pomagali, je bilo preko 80. Pomoč so nudile že od samega začetka tudi enote JLA, ki so zelo požrtvovalno pomagale reševati. Zlasti na vojniškem področju so vojniki nudili veliko pomoč, v Celju pa so postavili pontonski most preko Voglajne. Gasilcem in vojakom so pomagale specialne ekipe Ljudske

s svojim delom, kjer koli je bilo potrebno. Naslednje dni so se javljali prostovoljci iz Vranskega, Slovenskih Konjic, Zreča in Loča ter pomagali odpravljati opustošenje, ki ga je voda prizadejala na vojniškem področju. Tudi delavci iz Železarne v Slorah so prostovoljno organizirali pomoč opustošenim krajem. Podjetje Beton iz Celja je dalo na razpolago 150 delavcev in 4 kamione za popravilo cest in komunalnih naprav. Voda, ki jo zaradi nevarnosti okužbe niso smeli Celjani uživati ali pa je sploh ni bilo, so že v soboto pripeljali v vagonskih cisternah, oddaljenejšim krajem pa so jo vozili z avtociisternami. Naslednje dni so postopoma prihajali tudi tehnični strokovnjaki iz Celja in Maribora, ki pomagajo na najbolj opustošenih področjih v industriji, gradbeništvu in kmetijstvu. V okraju bodo sestavljene tudi 4 mladinske brigade, ki bodo pomagale opustošenje čimprej odstraniti.

Na področju celjske mestne občine je bilo prizadetih nekaj nad 3000 ljudi in poplavljenih okoli 1000 stanovanj.

Se v opoldanskih urah je voda močno zalivala celjske ulice

NOČ GROZE IN RAZDEJANJA

Betonski most preko Hudinje pri Višnji vasi je razbila voda, ki je hkrati spodkopala tudi vse obrežje

Nekaj tednov je deževalo. Komaj kak sončen dan vmes. Zemlja je bila prepojena z vodo. Malo večji naliiv in poplave... Toda tako strahovitega neurja ni nihče pričakoval.

V petek popoldne so se nad celjsko kotlino kopičili temni, grozeči oblaki. Okoli šeste ure je začelo grmeti in bliskati. Takrat se je z vso močjo vsulo iz oblakov. V okolici Dobrne in Vitanja ter Frankolovega je bilo nekaj ur kot iz škafa. V šentjurskem sektorju je padala toča debela kot lesniki. Ljudje v krajih, kjer so se odtrgali oblaki, so bili zaskrbljeni nad lastno usodo. Voda je drla na vso moč po njivah, po vaseh. V hribih so se začeli trgati plazovi. V strminah nad Lembergom je hudournik odtrgal celega plastila zemlje in kamenja. Vse to je z velikim hruščem drvelo nazdol skozi vas. Ogromne množine vode so si poiskale svojo pot, kopale nove struge, rušile ceste, mostove, odnašale gospodarska poslopja, hiše, zemljo in pridelke z njiv. Ljudje so reševali živino in imetje na varnejše... Malokdo

Pogreb žrtev poplavne katastrofe

V ponedeljek popoldne so na mestnem pokopališču ob lepi udeležbi občinstva pokopali tri žrtve, ki jih je

Tudi v planinah je nevihta zahtevala svojo žrtev

V usodnem času, ko je nevihta divjala nad Spodnjo Stajersko, so bili v Savinjskih Alpah trije fantje. To so bili Vidmar Andrej, Sušteršič Marjan in Snoj Branko, vsi iz Ljubljane. Med Turško goro in Brano so od izčrpanosti omagali. Prvi se je zrušil Snoj Branko, medtem ko je Sušteršič onemogel obtičal tik nad prepadom odkoder ga je rešil Vidmar, ki je bil še najbolj pri močeh. Slednja dva je rešila skupina alpinističnega oddelka s pomočjo vojakov in oskrbnika na Okrešlju. Ponesrečenega Snoja pa je šla iskat celjska gorska reševalna služba. Ekipo je vodil Perc iz Celja, sodelovali so pa Veninšek, Lednik in Herle od gorske reševalne službe, Svet in Ocvirk od alpinističnega oddelka in dr. Vanken iz Ljubljane. Veliko je pomagala tudi domačin Hemperle. Mrtvega Snoja so našli ob pol petih zjutraj (v nedeljo) kakih dvajset metrov nad Kotliči.

zahteval razbesneli vodni element v noči od petka na soboto. V slovo je igrala žalostinke godba SKUD France Prešeren. V torek popoldne pa je bil pogreb petih žrtev rodbine Šnek. V grob so položili očeta Antona, mater Marijo, 11-letnega sina Antona, 7-letno hčerko Marico in 6-letno hčerko Terezijo. K pogrebnim svečanostim se je zbralo okrog 2000 Celjanov. Tragičen je bil prizor, ko so nosili ob zvoku žalostink godbe h grobu pet krst. Moški pevski zbor »Svoboda« je zapel dve žalostinki, nakar se je od žrtev poslovil v imenu MLO tov. prof. Askere. Poslovili so se od žrtev še zastopnik delovnega kolektiva »Betonske mladine in upravitelj mestne osnovne šole tov. Pogačnik. Žalostinko je zapela tudi šolska mladina, ki je grobove svojih mrtvih tovarišev zasula s cvetjem. Žrtvam so bili poklonjeni številni venci. Pogreba sta se udeležila oba preostala otroka nesrečne rodbine, hčerka, ki je ostala živa v stanovanju in trileten sinček, ki je ob času katastrofe bil pri sorodnikih. Ta je, nezavedajoč se težke nesreče, veselo skakljal pri odhodu s pokopališča, dočim je preostala hčerka obupno klicala ob grobovih svoje drage.

M. C.

Nesreča zahrbtno zadela speče Celjane

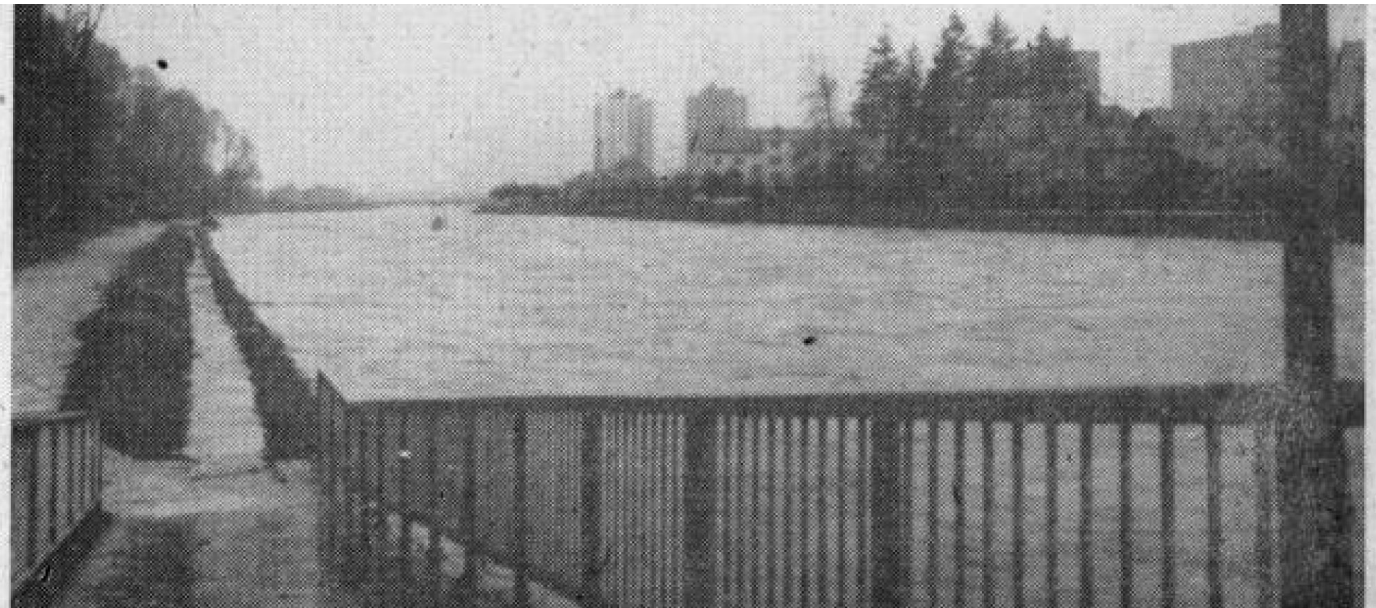
Hud naliiv je že zgodaj zvečer izpraznil mestne ulice. Ljudje so se držali doma in odhajali zgodaj spat. Voda se je medtem z zločinsko potuhnenostjo valila čez polja okoli Celja. Prvi naval vode se je razlezel le čez bregove Voglajne, Sušnice in Hudinje. Okoli enajste ure ponoči so nove množine vode s strahovito naglico naraščale. Voda je v obliki preprog zalivala vedno večje površine mestnega področja. Tam kjer je bila trenutek prej še skoraj suha cesta je v sekundah nato hrumel po pol do enega metra visok val. Voglajna in Hudinja sta zalili področja Spodnje Hudinje, Creta, Zavodne, Gaberja, tovarne itd. V hipu je bilo v vodi na stotine

V tistih trenutkih ni bilo mogoče niti približno vedeti, kaj je pravzaprav bilo, kje je največja potreba. Vojska, ki se je ob tej nesreči pokazala tako nesebično požrtvovalno, bo še leta in leta ostala v spominu prebivalstva, je šele proti jutru mogla uspešneje reševati ponesrečence in pri tem izpostavljala lastne ljudi v smrtno nevarnost.

Brezglavi poplah pa ni trajal dolgo. Ob prvem svitu je Celje že organizirano vojevalo bitko s stihijo. Gasilci, člani protiletalske zaštite, kajakaši Ljudske tehnike, ekipe članov Socialistične zveze in ZK so učinkovito posegle vmes. Ljudje v poplavljenih predelih so po-

Požrtvovalni kolektiv celjske bolnišnice omogočil, da je bila bolnišnica v enem dnevu spet v normalnem stanju

Tonica Šnek je 6 ur visela na dveh žeblih in si edina od šestčlanske družine rešila življenje

DO VRHA NAPOLNJENA SAVINJA, kakor jo je »videla« kamera in mnogi prebivalci v nedeljo dopoldne. Kaj bi bilo, če ne bi bila regulirana, si lahko samo mislimo. (Več o poplavi na 2. strani) Foto: Einfalt

Nezadržno čez bregove strug...

ČETRТА KATASTROFALNA POPLAVA V ZADNJIH 40. LETIH

Fotollik

Cirkus ADRIA, potem ko so evakuirali prebivalce

VELIKE POPLAVE NA PODROČJU CELJSKE OBČINE IN OKRAJA SO POVZROČILE OGROMNO GOMOTNO ŠKODO. POLEG TEGA, DA JE BIL POPLAVLJEN OKROG PET TISOČ HEKTAROV ZEMLJIŠČ, JE V MESTU VODA ZALILA SKORAJ VSA PRIZEMNA STANOVANJA IN KLETNE PROSTORE. UNICENE OZIMNICE IN KURJAVJA, PREMORJENJE, PRIZADETE TOVARNE, POŠKODOVANE ŽELEZNISKE PROGE IN CESTE — TO JE BILANCA OPUSTOŠENI PODIVJANIH REK, KI SO SE V NOCI OD SOBOTE NA NEDELJO RAZLILE PREKO SVOJIH STRUG, SKORAJ TAKO KOT PRED DOBRIMI DESETIMI LETI.

V BOJU Z VODNO STIHIJO JE BILA MED PRVIMI NA MESTU CELJSKA CIVILNA ZASTITA, KI JE TUDI PRVA OBJAVILA POZIV PREBIVALCEM GLEDE UPORABE PITNE VODE IN RAVNANJA Z ELEKTRIČNIMI NAPRAVAMI; FORMIRALA JE KOMISIJO ZA PRVO POMOČ IN KOMISIJO ZA HIGIENSKO EPIDEMIOLOŠKO SULZBO. HKRATI SO PRISKOČILI NA POMOČ NAJBOLJ OGREZENIM PODROČJEM GASILCI IN PRIPADNIKI CELJSKE GARNIZIJE JLA TER EKIPJE TNZ. NJIHOVA NESEBICNA PRIZADEVANJA SO SKUPAJ S PRIZADEVANJI POSAMEZNIH DELOVNIH KOLEKTIVOV PREPREČILA SE VEČJO ŠKODO.

CELJSKI RADIO, KI JE ZARADI PREKINJENIH TELEFONSKIH ZVEZ LAHKO EDINI VZDRŽEVAL KONTAKT S PREBIVALCI, JE V SVOJEM NEOBICAJNEM PROGRAMU SPOROČIL PRVO VEST O POPLAVI V NEDELJO ZE OB 4.38. TEGA DNE JE DO 18. URE V RAZLIČNIH ČASOVNIH PRESLEDKIH POSREDOVAL ZA 75 MINUT POROČIL IN OBVESTIL, S CIMER JE OPRAVIL IZREDNO POMEMBNO DELO.

V PONEDELJEK JE SAMO NA PODROČJU MESTA DELALO 40 POKLICNIH GASILSKIH EKIP (OKROG 600 GASILCEV), OD TEGA 6 EKIP IZ LJUBLJANE, NJIM PA SE JE PRIDRUŽILO SE 16 PROSTOVOLJNIH EKIP IZ VRST DELOVNIH ORGANIZACIJ.

ŠTABU ZA OBRAMBO PRED ELEMENTARNIMI NESREČAMI V ZAGREBU

Skupščina okraja Celje izraža ob katastrofalni poplavi solidarnost z glavnim mestom bratske republike in njegovim prebivalstvom.

Zavedamo se omejenih naporov, ki jih vlagate v borbi zoper razdiralnost vodne stihije in pri odpravi posledic. Z enakimi problemi in težavami se namreč srečujemo tudi v našem okraju, katerega teritorij je bil med prvimi na udaru naraščajočih voda.

Prejmite iskrene želje, da bi se stanje v Vašem lepem mestu čimprej normaliziralo.

**Predsednik
Skupščine okraja Celje
Peter Sprajc**

Na Ipavčevi ulici, ki je bila prva preplavljena, je voda dosegla trideset centimetrov. Foto: llik

Ribiči za Pokal hmeljske kobule

Ribiška družina Šempeter je v sodelovanju s Turističnim društvom Braslovče in z Občino Braslovče organizirala v okviru 58. Dneva hmeljarjev tekmovanje v lovu rib s plovcem za Pokal hmeljske kobule, tokrat petič.

Tekmovanja ob Braslovškem jezeru prvo avgustovsko nedeljo se je kljub slabim vremenskim razmeram udeležilo 24 ribičev, trajalo je štiri ure. Največ uspeha je imel Janko Šegula iz Ribiške družine Šempeter, ulovil je 9,56 kg rib, drugi je bil Zvonko Vincek iz Ribiške družine Celje s 6,45 kg ulovljenih rib, tretje mesto je zasedel Ivan Hranjec iz Ribiške družine Velenje s 5,45 kg ulovljenih rib.

Na krajši slovesnosti ob koncu tekmovanja sta pokale prvim trem podelila župan Občine Braslovče Tomaž Žohar in predsednik Turističnega društva Braslovče Branko Ribizel.

TT

Festival Dojiva se

V soboto, 1. avgusta, je bil med 9. in 11. uro v mestnem parku v Celju vseslovenski in čezmejni Festival Dojiva se, letos že sedmi po vrsti. Zaradi epidemiološke situacije na festivalu ni bilo predavanj, razdelili smo okvirno 30 vodnikov Zaupam si, knjižice s koristnimi informacijami za družine. Pokrovitelj je bila Spletna šola za starše Veva.

Mamice in očetje so z nami poklepetali, vprašali strokovnjake, ki bi sicer predavali, za nasvete, izbrali zase lepe, spodbudne misli in izžrebali tudi eno od nagrad, ki smo jih pripravili. Lepe misli lahko najdete še v Knjižnici Vojnik, ki je pripravila tudi posebno polico knjig za podporo staršem. V lokalu Golf in caffe je bil prejšnji teden na voljo tudi poseben smoothie za mamice, v lokalu Life caffe in Amali centru vadb in terapij za nosečnice, mamice, dojenčke ter malčke v Celju pa so delili lepe misli. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pri pripravi festivala v Celju pomagali, in vsem družinam, ki so se oglašile. Brezplačna predavanja ob svetovnem

tednu dojenja v okviru Spletne šole Veva so še vedno na voljo »online«, prijavit se lahko na veva.si. Tam lahko naročite tudi vodnik Zaupam si in poiščete še mnoge druge koristne informacije.

Nekaj mamice je z nami delilo tudi misli za bodoče mame, tukaj je ena: »Draga mamica/bodoča mamica, čaka te vse in nič. Vse mine, sploh težki dnevi, tudi težave s hranjenjem so prehodne narave. Zaupaj vase, v svoj instinkt, zaupaj v otroka in uspejo vama bo. Poišči pomoč, skupina FB Dojiva se je super za pomoč, podporo, nadaljnje informacije. Vse dobro.«

Z zapisom misli se je opogumil tudi eden od očetov, zapisal je: »Zelo pomembno je, da si kot oče od vsega začetka prisoten v otrokovem življenju. Sadove tega boš užival do konca življenja. Zatorej previjaj, zibaj, tacaj za otrokom. Splača se. Verjemi.«

Organizatoriki Sabina Prešiček, Andreja Kolar
Foto: Gašper Gajšek

Na Vranskem 64 krvodajalcev

V prostorih kulturnega doma na Vranskem je območna organizacija RK Žalec v sodelovanju z občinsko organizacijo RK Vransko 23. julija pripravila letošnjo četrto terensko krvodajalsko akcijo.

Kljub poletnim počitnicam in dopustom so se krvodajalci odzvali povabilu v velikem številu. Akcije se je udeležilo 64 krvodajalcev (lani v tem času 5 več), kar je v tem letnem času zelo dobro, nekaj je bilo tudi takšnih, ki so kri darovali prvič. Tokrat so

najbolj potrebovali kri krvnih skupin A- in B-.

Zaradi izrednih razmer sta krvodajalski akciji marca na Polzeli in aprila v Žalcu odpadli, namesto njiju so krvodajalce povabili k odvzemu krvi v Transfuzijski center Splošne bolnišnice Celja.

Naslednja krvodajalska akcija bo v prostorih Osnovne šole Šempeter v Savinjski dolini 10. septembra od 7. do 10. ure.

TT

Pohodniki ob Šmartinskem jezeru

Pohoda članov MDDI Šentjur in Dobje

Kljub težkim razmeram zaradi covid-19 je Medobčinsko društvo delovnih invalidov (MDDI) Šentjur in Dobje organiziralo kar dva pohoda članov društva. Prvega smo organizirali 9. julija, in sicer planinski dan na Resevno. Udeležilo se ga je veliko članov, vendar smo upoštevali navodila in priporočila NIJZ, da je lahko največ 50 oseb.

Pri domu Resevna smo v sodelovanju s Centrom za krepitev zdravja Šentjur opravili meritve sladkorja v krvi, krvnega tlaka in moči ter izpolnili anketo o zdravstvenem stanju in počutju članov. Zelo pohvalno, saj so nekateri člani premagali celotno pot iz Šentjurja na Re-

sevno. Na koncu vseh dejavnosti je oskrbnica doma pripravila izjemno pogostitev, za kar se gospe Iveti lepo zahvaljujemo. Tudi vrnitev v dolino je minila brez zapletov, tako da je dan bil v polni meri izkoriščen.

Drugi pohod smo organizirali 30. julija ob Šmartinskem jezeru. Ta pot je bila manj zahtevna, pohodniki so se sami odločili, kako dolgo pot zmorejo. Tudi tukaj smo se na koncu okrepčali, za dobro malico in napitke je poskrbel Rafko Tepež.

Hvala vsem udeležencem za prijetno druženje na obeh pohodih!

VLADO ROBIČ, predsednik MDDI Šentjur

Tudi v teh časih ne mirujejo

Kulturno-umetniško društvo Galiarda prihaja iz Celja in deluje že 19 let. Ukvarja se z obujanjem starinskih plesov in glasbe iz 14., 15. in 16. stoletja, ki so jih plesali na francoskih, italijanskih in angleških dvorih. V zadnjem letu je svoji osnovni dejavnosti dodalo še demonstracijo starinskih družabnih iger, prikaz pisanja gotice in pečatenje z voskom. Od ostalih srednjeveških skupin se razlikuje predvsem po tem, da člani plešejo res izvirne plesne po zapisih iz tistega časa. Njihova zanimivost je tudi, da številni člani prihajajo iz celotne Slovenije, vseh je 28, in vse družijo ljubezen do ume-
tlosti, plesa in zgodovine.

Kot marsikoga v kulturi je tudi Galiardo zelo prizadela »korona«, saj odpadli številni nastopi, vendar se člani še vedno trudijo in skušajo iz

nastale situacije potegniti kar največ. Tako so se v zadnjih mesecih povezali s številnimi bližnjimi društvi in organizacijami.

S Športno-umetniškim društvom Rifnik je Galiarda na Rifniku pripravila zelo uspešno Keltsko popoldne, kjer se je plesalo, igralo in mečevalo, pri čemer obiskovalcev kljub slabemu vremenu ni manjkalo. To je skupini dalo spodbudo, da nadaljuje poslanstvo širjenja srednjeveškega vzdušja.

S Celjskim mladinskim centrom so se dogovorili, da bodo prikazali starinske družabne igre otrokom na njihovih kreativnih počitnicah v mestnih četrtih Celja.

KUD Galiarda Celje

Predsednica KUD Galiarda Celje Barbara Suša in viteza na Rifniku

Prav tako so se povezali z lokalnim turističnim Zavodom Celeia Celje in uspešno prikazali srednjeveško življenje na Starem gradu Celje. Ob njihovih plesih ni manjkala niti živa glasba, saj sta v njihovih vrstah tudi dve glasbenici, ki sta čas »korone« dobro izkoristili za učenje novih plesnih skladb. Številni obiskovalci so se lahko tako poizkusili v hoji s hoduljami, metanju podkev in pletenih obročev, pisanju gotice, pritiskanju pečatnika na starinske kuverte, igranju namiznih iger in balinčkanju. Vse skupaj je bilo ovito v vonjave srednjeveške čorbe, ki se je

kuhala na odprtem ognju. Ker je Galiarda v prvi vrsti plesna skupina, je za celotno podobo življenja v taboru (šotor, lokostrelstvo, razstava orožja in met sekiric) prosila za pomoč prijatelja z Gorenjske, Klemna in Aljošo Vrabca. Uprizorila sta viteza Klementa Aslinškega in njegovega sina viteza Aljošo Begunjskega in tako Galiardinemu taboru dodala novo kakovost. Res številni obiskovalci celjskega gradu so bili z izvedbo več kot zadovoljni.

Energije skupine pa še ni konec, zato pripravljajo člani konec avgusta še dva nastopa v središču Celja, nato se bodo

selili v začetku septembra na prireditev Dan Tabora v organizaciji Turističnega društva Tabor-Št. Jurij. Konec leta bodo končali na svojem tretjem plesnem festivalu na Ljubečni. Takšen festival si je želel marsikateri srednjeveški plesalec, ki se je počutil odrinjenega na rob ob poplavi številnih drugih plesnih tekmovalcev, revij in festivalov. Plesni festival srednjeveških plesnih skupin je edinstven v Sloveniji in Evropi, saj je posameznikov in skupin, ki plešejo takšne plesne, malo tudi v širšem evropskem prostoru.

BŠ

Več kot kilogramski krompir

Ni ga čez domačo zelenjavo, pridelano na ekološki način. To dokazuje tudi fotografija, na kateri Fanika Bezgovšek z ekološke domačije Bezgovšek v Brezju pri Dobju ponosno kaže svoj krompir. Velikan je tehtal več kot kilogram. Še nekaj takih, pa bo za vso zimo dovolj.

NT

Zlatomašnik Jože Turinek

Na Vranskem je praznoval 50 let pastoralnega dela duhovnik Jože Turinek, ki v Župniji Vransko deluje 33 let. Z njim so somaševali duhovniki: nečak Janez Turinek, diamantni mašnik Vlado Rutar, Izidor Pečovnik in Srečko Rehar.

Številne Vranšane, ki so se zbrali pri zlati maši v župnijski cerkvi sv. Mihaela, je po procesiji najprej nagovoril župan Občine Vransko Franc Sušnik in v pozdravnem nagovoru zlatomašniku posebej izpostavil njegove zasluge ter podporo procesom slovenskega osamosvajanja. Župan je še posebej izpostavil njegove zasluge pri gradnji in uspešnem delovanju Našega doma ter pri obnovi podružničnih cerkva in pred kratkim končani obnovi župnijske cerkve na Vranskem. V imenu župnijskega sveta je govorila Nataša Juhart, besede zahvale je izrekel tudi duhovnik Izidor Pečovnik – Dori z Vranskega, ki že vrsto let deluje v Berlinu, a se v domači kraj rad vrača. Slovesnost zlate maše so obogatili starejši in mlajši cerkveni pevci. Po slovesnosti se je druženje nadaljevalo na cerkvenem dvorišču.

TT

Jože Turinek je bil rojen v Skornem pri Šoštanju. Kot kaplan je začel svojo pastoralno pot v stolnici v Mariboru, nato je 16 let deloval v Lovrencu na Pohorju, 33 let je župnik na Vranskem.

Spar Slovenija obdaril materinske domove

Podjetje Spar Slovenija je mamicam in otrokom, ki bivajo v materinskih domovih, že osmo leto zapored pričaralo nasmeh na obraz. Z donacijami plenit za najmlajše in šolskih potrebščin za šoloobvezne otroke je obdarilo kar deset materinskih domov po vsej Sloveniji.

Spar Slovenija vsako leto obdari materinske domove z velikonočnim zajtrkom. Letos je zaradi izrednih razmer v času velikonočnih praznikov svojo tradicionalno dobrodelno akcijo izvedel julija ter tako mamice in otroke, ki

z njimi bivajo v materinskih domovih, obdaril v najtoplejšem mesecu. Malčki in mladostniki so se razveselili novih zvezkov, barvic, barvnih kulijev in ostalih potrebščin, ki jih potrebujejo za novo šolsko leto, medtem ko so mamice z dojenčki prejele izdelke za previjanje.

Poslovodje Sparovih in Intersparovih trgovin so obiskali skupno deset materinskih domov v občinah Ljubljana, Maribor, Celje, Mozirje, Nova Gorica, Sv. Jurij ob Ščavnici, Šempeter-Vrtojba, Škofljica in Žalec.

JC

Predaja donacije v Materinskem domu Mozirje

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Bernhard Fiedler, Zidani Most, ok. 1860, jeklorez, napis: Steinbrück (Pokrajinski muzej Celje)

Vedute, zvesti posnetki naših krajev v 19. stoletju (7)

Carl Reichert, Lemberg pri Dobrni, 1862–1866, tonirana litografija, 1859, napis: Lemberg (Pokrajinski muzej Celje)

Carl Reichert, Gorica pri Velenju, 1862–1866, tonirana litografija, napis: Eggenstein (Pokrajinski muzej Celje)

Železnica je navdušila tudi slikarja in grafika Bernharda Fiedlerja (1816–1904), ki je v razmeroma novi tehniki jekloreza v manjšem formatu ustvaril podobe naših krajev ob Južni železnici.

Majhen motiv Zidanega Mosta z vlakom, ki se bliža postaji, je ustvaril še v veliko večjem formatu v tehniki olja na platno. Barvno različico je mogoče videti na stalni kulturnozgodovinski razstavi Pokrajinskega muzeja Celje. Na obeh je v središče postavljen triločni železniški most, v ospredju je reka, v ozadju prizor zapirajo hribi.

Romantično nostalgijo vzdušje pričara Reichertova suita. Carl Reichert (1836–1918) je med letoma 1862 in 1866 izdal album Nekoč in danes. Album Štajerske Carla Reicherta. Večina krajev je umeščena v ovalno polje, ki je pravokotno uokvirjeno. Pod vsako sličico je tudi ime kraja. Nekateri kraji, med njimi Celje, Dobrna in Kozje, so v barvni različici ohranili še mikavnejšo podobo preteklosti. Iz te serije, ki jo je izdal graški založnik Leykam's Erben, izvirata veduti Gorice pri Velenju in Lemberga pri Dobrni. Številni ponatisi Reichertovih grafik so izšli med letoma 1878 in 1885 v treh knjigah Leksikona Štajerske. Vedute so bile dodatno dekorativno uokvirjene.

Se nadaljuje

Gabrijela Kovačič
Pokrajinski muzej Celje

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Mascha Schacht: Vrt na balkonu – mestno vrtnarjenje za začetnike

Majhen balkon, neomejena vrtnarska sreča

Najbrž marsikateri meščan, ki ni vešč vrtnarjenja, ob pogledu na cvetoče balkonske zasaditve pomisli, kako lepo bi bilo, če bi bila tudi podoba njegovega balkona takšna. A pot do tega cilja se zdi navdušencem, ki morda nimajo naravnega talenta za ukvarjanje z rastlinami, sila težavna. Morda so kdaj tudi pomislili, kako prav bi prišla knjiga v smislu znanih računalniških priročnikov, »vrtnarjenje za telebane«. Na srečo tudi takšne knjige obstajajo in med takšne zadnje, še kar novejšje izdaje (2018) sodi knjiga Masche Schacht *Vrt na balkonu – mestno vrtnarjenje za začetnike*.

Knjiga se začne s spodbudnim naslovom uvodnega poglavja Omejen prostor – neomejena sreča, kar bi moralo dokončno prepričati še zadnje nejeverne Tomaže, da je tudi majhen balkon lahko navdih za dihanje in urejanje v ocvetličanje. Takšnega sem videl pred kratkim in se komaj načudil, kako lahko navduši in prinese čar ter barvitost v stanovanje.

Knjiga *Vrt na balkonu* v prvih poglavjih prinaša osnovne napotke za popolne začetnike. Predstavljeni so zelo enostavno in nazorno, kar je velikega pomena, saj začetnik ne ve, »kje in kaj prijeti« v roke, in prehitro obupa. Gre za napotke o tem, kakšne naj bodo posode za rože, kako izbrati pravo zemljo in pravilno zalivati, kakšna je osnovna oprema za vrtnarjenje ...

Jedro knjige predstavljajo slikoviti opisi vrtnarskega dogajanja skozi celo leto, kaj sejati in saditi v posameznih letnih časih, kdaj nastopi cvetenje, kdaj je čas za pobiranje plodov, kako pripraviti rastline na zimski počitek. V tem delu so na primer vključeni natančni opisi in postopki za vzgojo cvetlic, zelenjave, trajnic in grmovnic, sadja, zelišč ...

Knjiga se ne ukvarja samo z vzgojo rastlin na balkonu, marveč prinaša tudi napotke, kako opremiti balkon, od tlorisnega načrtovanja do oblikovanja ter nameščanja zaslonov in vetrobranov.

Kot pravi avtorica, je v utesnjeni mestni džungli dobro, da poleg rastlin uspevajo tudi sosedske vezi, zato niza nasvete o tem, kako ravnati, da ne bi prihajalo do sporov in da bivanje v večstanovanjski stavbi ne bi postalo neznosno. Tudi ravnanje na balkonu ima neka svoja etična pravila, ki se jih moramo držati pri zalivanju rož (da na primer ne zalivamo sosedov in pešcev), da vzpenjavke ne poškodujejo pročelja in zidu, avtorica tudi piše, kako gresta ali ne gresta skupaj balkon in peka na žaru ter zabave.

Knjiga je mikavno oblikovana, bogato fotografsko opremljena in ilustrirana, pridana sta ji tudi že kar obvezni setveni koledar in za takšno zvrst priročnikov nadvse dobrodošlo stvarno kazalo.

RG

O avtorici:

Mascha Schacht je končala študij vrtnarstva v visoki strokovni šoli v Erfurtu. Dela kot svobodna novinarka, specializirana za vrtnarstvo, objavlja v različnih vrtnarskih revijah in je avtorica knjig. V letih 2011 in 2013 je bila med nagrajenci nemške knjižne nagrade s področja vrtnarstva.

sport@nt-rc.si

Prenagljene odpovedi spomladi, premalo zaposlenih jeseni

Protikoronski ukrepi RS so številnim podjetjem pomagali prebroditi največje pomladne izzive, na katere večina podjetij ni bila pripravljena. Poletje je položaj umirilo, stanje se je »stabiliziralo« in številna podjetja so se vrnila v ustaljen delovni ritem. Žal obeti napovedujejo drugi val, ki bo oblikoval dinamično jesen. So podjetja pripravljena, da bodo samostojno obvladovala morebitne ukrepe?

Reorganizacija dela

Ukrepi, ki smo jih uvajali spomladi, so spremenili način dela. Storitvena dela so se preselila v začasne domače pisarne, proizvodnja je po prvi ustavitvi spet pognala kolesje z dodatnimi previdnostnimi ukrepi, z varno razdaljo med posamezniki in s prerazporeditvijo delovnega časa.

Ukrepi, ki so bili najpogostejši:

- uvedba izmenskega dela in s tem zmanjšanje števila zaposlenih v manjših prostorih,
- prilagoditev delovnega časa in delovnega mesta,
- prilagoditev postopkov dela in večja mera brezstičnega dela,
- delo od doma in izvedba sestankov s pomočjo spleta,
- zmanjševanje obsega dela in prekinitev delovnih razmerij.

Četudi so bile prve napovedi izjemno slabe in četudi se je Slovenija znašla na vrhu lestvice držav, kjer je bilo odpuščanj zaradi covida-19 največ, situacija na trgu dela ni tako slaba, kot je na začetku kazalo. Poletno zatišje in koriščenje dopustov nam omogočata še nekaj manevrskega prostora, da se pripravimo na jesen, ki je zaenkrat z vidika potencialnih večjih izbruhov virusa in morebitnih dodatnih preventivnih vladnih ukrepov za zajezitev tega precej negotova.

Kako uvedemo prožnost v svoje poslovanje?

Prožnost ali morda še boljše agilnost nista modna muha v gospodarstvu, ampak nova resničnost, ki smo jo le počasi začeli osvajati. To se kaže tudi v kadrovskih oddelkih. **Matej Kadliček**, direktor podjetja Trgotur, pravi: »Leto 2020 nam je

pokazalo, kako odzivni smo na nepredvidljive dejavnike iz okolja kot posamezniki, kako toga ali prožna organizacija smo, kako zakrnela in zabetonirana je naša trenutna zakonodaja. Vse troje nas stiska v nezavidljive krče ob spremembah pogojev, za katere nismo imeli na voljo vsaj šestih mesecev ali več.«

Psihološka stabilnost zaposlenih

Varnost in zanesljivost zaposlitve sta usidrana globoko v temelje našega delovanja. Hitri odzivi, uvedeni ukrepi in predvsem čakanje na delo doma so zamajali notranji mir zaposlenih, ki z nezaupanjem in negotovostjo opravljajo svoje delo. »Dejstvo je, da zaposleni, ki nimajo dovolj informacij o poslovanju podjetja, gradijo svojo resničnost znotraj delovnega okolja. Zato je nujno, da jim posedujemo prave informacije ob pravem času. Le tako bomo umirili nemirno notranjost posameznika, da se bo dovolj trdno lahko zoperstavila negativnim in senzacionalističnim novicam, s katerimi smo vsak dan bombardirani in nas silijo v notranjo krizo,« pravi **Matic Kadliček**, psiholog in strokovnjak za razvoj kadrov. »Posameznik, ki doživlja notranjo stisko in ga skrbi jutrišnja zaposlitev, danes ne more opraviti svojega dela 100-odstotno, verjetnost, da pride do delovne nesreče, je nekajkrat višja kot pri psihološko močnem, informiranem in v vodstvo zaupajočem posamezniku.«

Pri tem ne smemo pozabiti tudi na zdravo in spodbudno domače okolje. Trenutno se veliko podjetij ukvarja s problematiko uvedene obvezne karantene za tuje delavce, ki v Sloveniji opravljajo delo in že več mesecev niso videli svoje družine. Osebna stiska in nerazumevajoč odnos vodstva do zaposlenih sta tukaj najbolj izpostavljena rana za poglobljanje nezaupanja. Delodajalec vsekakor ima moč, da tudi tam razvija boljše odnose s posamezniki in jih povezuje v trdno celoto.

Stabilno podjetje in ukrepi

Vodstvo in predvsem služba za kadre se v tem času (in verjetno v

vseh naslednjih obdobjih) srečujeta z novimi izzivi. Kako sprejemati vladne in druge ukrepe, jih postaviti v prakso, se uskladiti z zakonodajo in hkrati posredovati primerno vsebino ter obseg informacij med zaposlene? Kadrovske področje je zelo obsežno, a večino nalog še vedno predstavlja dokumentacija in zakonodaja. V gospodarstvu so že podjetja (a jih lahko preštejemo na prste dveh rok), ki skrbijo za intenzivno in korektno komunikacijo z zaposlenimi. Če kdaj, je zdaj pravi trenutek, da kadrovska služba postane prava skrb za kadre – tako z vidika njihove varnosti zaposlitve kot tudi z vidika posredovanja pravih informacij in vzdrževanja dobre kondicije delovnih ekip. Kaj lahko podjetja naredijo v vsakem trenutku:

- Uvedejo stalno, ustrezno in umirjeno posredovanje informacij za zaposlene. Zaposleni potrebujejo obvestilo o tem, kaj se dogaja in kakšen bo njihov »jutri«.
- Uvedejo individualne razgovore in iskreno zanimanje za posameznike, ki doživljajo stiske zaradi nastale situacije (psihološka pomoč, gradnja tima, »neformalno« komuniciranje in izkazovanje »da nam je mar«).
- Prerazporeditev delovnega časa in delovnih procesov, omogočanje koriščenja dopustov (plačanega ali neplačanega), izvedba karantene, če je potrebna.

Zakonodaja za drugo obdobje

Manevri in ukrepi znotraj delovnega prava, ki bi bili v skladu z ZDR-1, s kolektivnimi pogodbami, z internimi akti in naravo dela v podjetjih, so togi in neprimerni za trenutne razmere. To leto nam je pokazalo, da se lahko v krču znajdejo tudi podjetja. Velikokrat se je kot edina možnost za preživetje v pomladnem obdobju izkazalo odpuščanje zaposlenih. Dodatna sredstva, ki jih je država ponudila, so delno zamejila in omilila situacijo, a osnova ostaja nespremenjena.

Sprememba zakonodaje bo za gospodarstvo nujna – prožnost postopkov, dokumentacije, poročanj je zastavljena še za obdobje pred razmahom informacijske tehnologije. Ukrepi Vlade RS in prilagoditve gospodarstva situaciji so bili

»hipni«, z danes na jutri, postopki in administrativni procesi pa se izvajajo z mesečnimi zaostanki.

»Na tem mestu je vsekakor potreben razmislek tako z vidika prevetritve zakonodaje in določenih členov kot tudi z vidika usposabljanja vseh povezujočih se institucij v koherenten, odziven državni aparat, ki bo podpora podjetjem v vedno hitrejših odzivih v gospodarstvu. Prav tako tudi sami preko GZS in drugih institucij dejavno sodelujemo pri podajanju predlogov za oblikovanje bolj prožne in sodobne delovnopravne zakonodaje,« dodaja Matej Kadliček.

Pestra jesen

Trenutni kazalci kažejo, da posledice krize niso tako hude, kot se je najprej obetalo. Gospodarstvo

se postavlja na noge in marsikatero podjetje bo spet zaposlovalo. Žal so bile prenekatere odločitve spomladi prehitre in sklenjene na podlagi potenciranih senzacionalističnih novic. Odpuščanje je izguba za obe strani – delavec izgubi zaposlitev in išče nov vir dohodka, delodajalec izgubi delovno silo in znanje, ki ga oseba odnese s seboj. »Glede na plitek bazen kandidatov v Sloveniji marsikateremu podjetju svetujemo reorganizacijo in druge možnosti, ki jih kot delodajalec lahko uvede, preden pride do odpuščanja, ki je res zadnja izbira. Nenazadnje je proces zaposlovanja (oglaševanja, selekcije, zaposlitve) bistveno večja časovna in denarna investicija kot enomesečna plača,« zaključuje direktor podjetja Trgotur.

Poslovodja (m/ž) (Savinjska dolina)

Opis delovnega mesta: perativno vodenje trgovine, strokovno urejanje poslovnih in delovnih postopkov nabave, skladiščenje, priprava in prodaja blaga v trgovini in drugih delih poslovanja trgovine, proučevanje in spremljanje gibanj proizvodov, blaga in cen na trgu, spremljanje in seznanjanje s predpisi s področja blagovnega prometa in trgovine ter seznanitev svojih podrejenih o novostih. Od kandidata pričakujemo: V. stopnjo izobrazbe poslovske, kmetijske, trgovske ali ekonomske izobrazbe, 3 leta delovnih izkušenj, sposobnost vodenja poslovanja trgovine, pasivno znanje enega tujega jezika, računalniška znanja MS Office paketa, predvsem Word, izpit za vožnjo z viličarjem je zaželen. Prijave zbiramo do 23. 8. 2020. KZ Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir (m/ž) (Velenje, teren)

Od kandidata pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektrotehnične smeri, 2 leti delovnih izkušenj na

podobnih delovnih mestih, dobro znanje angleščine, zelo dobro znanje MS Office paketa, primerno strokovno poznavanje področja elektrotehnike, vozniški izpit B-kategorije, odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo, zmožnost dela v timu in tolerantnost, veselje do dinamičnega dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 5. 9. 2020. FBS elektronik, d. o. o., Prešernova cesta 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Varilec (delavec v proizvodnji) (m/ž)

Opis delovnega mesta: varjenje, vrtanje, rezanje, brušenje kovinskih delov konstrukcij. Kaj pričakujemo od kandidotov: dober vid, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih. Kaj kandidatom nudimo: zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja in s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 17. 8. 2020. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Razmišljate o nakupu zlata, srebra? Ali ste med tistimi, ki razmišljate o prodaji?

Medtem ko nekateri analitiki ocenjujejo, da bo cena zlata, srebra in ostalih kovin še naprej rasla, marsikdo že razmišlja tudi o umiku svojih sredstev iz teh naložb. V tem prispevku ne bomo pisali o napovedih o prihodnjih gibanjih cen na trgu plemenitih kovin, temveč predvsem o davčnem vidiku, ki ga morajo fizične osebe pri vlaganju na tem trgu vzeti v obzir.

Investiranje v redke kovine je namreč nadvse privlačno, tudi zato, ker ob njegovi prodaji dosežen donos ni obdavčen za razliko od na primer kapitalskih dobičkov pri prodaji delnic ali deležev v družbah. Zakon o dohodnini (ZDoh-2) določa, da se od dobička iz kapitala od odsvojitve premoženja (velja za vse premoženje razen za delnice, deleže in investicijske kupone) dohodnine ne plača, kar pomeni, da vam ob prodaji investicije v redke kovine (velja za vse kovine) pripada celoten ustvarjeni donos, brez stroškov dohodnine. Paziti je samo treba, da niso te transakcije preveč pogoste, da vas FURS

ne opredeli kot osebo, ki samostojno opravlja dejavnost – enako kot s. p. Če na tem mestu potegnemo vzporednice z vlaganjem v kriptovalute, bi lahko zapisali, da se kot s. p. lahko obravnavajo samo tisti vlagatelji, ki s kovinami dejavno in pogosto trgujejo. Pazite tudi, da se v to kvoto lahko všteva več področij vlaganj – če na primer posameznik dnevno vlaga v kriptovalute, umetniška dela in občasno tudi v plemenite kovine, potem bi se kot njegova dejavnost lahko štela vsa njegova vlaganja – tako kriptovalute, umetnine kot tudi plemenite kovine (obdavčitev kriptovalut bomo sicer obravnavali v enem prihodnjih prispevkov).

Če je večina posameznih vlagateljev v plemenite kovine varna z vidika obdavčitve z dohodnino, pa moramo opozoriti na obdavčitev nekaterih kovin s posrednimi davki (DDV). Kar nam velikokrat zamolčijo, a je treba vedeti, je, da je od vseh kovin samo investicijsko zlato oproščeno plačila DDV. Po definiciji zakona se za investicijsko zlato šteje:

1. zlato v obliki palic ali ploščic z maso, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne (razen majhnih palic ali ploščic z maso manj kot 1 g);
2. zlati kovanci, ki se ne prodajajo v zbirateljske namene, z naslednjimi karakteristikami:
 - s čistino, enako ali večjo od 900 tisočink,
 - skovane po letu 1800,
 - ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla,

ki se običajno prodajo po ceni, ki ne presega za več kot 80 odstotkov vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

Ob nakupu zlata torej plačate čisto oziroma neto ceno kovine, pri nakupu ostalih kovin vam prodajalec poleg cene kovine zaračuna tudi DDV v višini 22 odstotkov. Sicer je tudi za ostale kovine mogoče doseči t. i. davčno nevtralnost prek sistema odbitka vstopnega DDV, vendar morate vedeti, da to velja samo za določene osebe, ki so registrirane za namene DDV (praviloma so to pravne osebe, ki se ukvarjajo z dejavnostjo vlaganja, od katerih se obračunava DDV), za vse ostale je DDV strošek, ki ga morajo plačati. DDV se je sicer mogoče izogniti z vlaganjem, v katerega od finančnih produktov, ki temeljijo na srebru (ali drugi kovini), vendar vlagatelj v tem primeru kovine nima fizično »v roki« (CFD, terminske pogodbe, hramba kovine v brezcarinski coni ...). Vendar marsikdo

tem produktom ne zaupa in ima raje premoženje fizično »v roki«, pri čemer mora računati tudi na problem DDV.

Ker kot fizična oseba niste registrirani za namene DDV, ob prodaji srebra oziroma drugih kovin (razen zlata) ne obračunate DDV – srebro prodate po neto vrednosti in je torej vaša prodajna cena v osnovi manjša od nakupne cene za 22 odstotkov, kolikor znaša stopnja obdavčitve z DDV. Pri kovinah (razen pri zlatu) morate tako že v osnovi ustvariti 22-odstotni donos, da lahko kovino sploh prodate po ceni, po kateri ste jo kupili.

Na spletu smo sicer zasledili tudi določene strani, kjer je mogoče trgovanje neposredno med fizičnimi osebami – s čimer naj bi se problem DDV izničil, vendar opozarjamo na tveganja takšnega trgovanja, predvsem z vidika prevar pri dobavi in pristnosti blaga.

Dominik Rosenstein, s. p., Samostojni pogodbeni partner družbe iConsult, d. o. o.

IDEJA ZA IZLET

Šmarje
pri
Jelšah

3. CERKEV SV. ROKA

- Z vrha hriba razgled na več kot petdeset cerkva,
- presenetljiva in bogato okrašena notranjščina romarske cerkve,
- legenda o svetem Roku.

2. KALVARIJA

- 14 kapelic z bogatim baročnim dekorjem,
- 7 čudes Slovenije,
- najobsežnejši pasijonski kompleks v Sloveniji.

1. MUZEJ BAROKA

- Edini Muzej baroka v Sloveniji,
- 43 originalnih lesenih skulptur s posebno postavitvijo,
- pomembne pričevalke baročne dediščine.

+386(0)31 348 042 | info@tsm-smarje.si

CINKARNA

www.cinkarna.si

Cuprablau Z 35 WP

Cuprablau Z 35 WP se uporablja kot preventivni kontaktni fungicid za zatiranje glivičnih in bakterijskih bolezni.

AGRO NASVETI

051 367 008 (Vili Kurnik)

031 504 512 (Nande Osojnik)

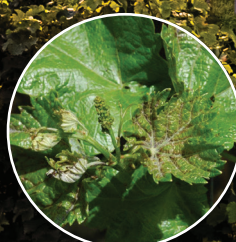

CINKARNA

www.cinkarna.si

Pepelin WG

Sredstvo **Pepelin WG** se uporablja kot akaricid in preventivni-kontaktni fungicid na vinski trti, pečkarjih, koščicarjih, ozimnih in jarih žitih, bučnicah, plodovkah, hmelju, vrtnicah, grahu in na okrasnih rastlinah.

Trsna kodravost
ali akarinoza
(Phyllocoptes vitis)

Hmeljeva pepelovka
(Sphaerotheca humuli)

Oidij vinske trte
(Uncinula necator)

Pepelasta plesen jablan
(Podosphaera leucotricha)

AGRO NASVETI

051 367 008 (Vili Kurnik)

031 504 512 (Nande Osojnik)

MOTORNA
VOZILA

PRODAM

OSEBNI avto Renault laguna concorde 1,8 16V, bencin, modelno leto 2000, datum prve registracije 6. 3. 2001, število prevoženih kilometrov 193.000, prodam. Vozilo je neregistrirano, vendar v voznem stanju. Vozilo je bilo redno servisirano in vzdrževano (prvi lastnik). Informacije po telefonu 040 228-405. 731

STROJI

PRODAM

KROŽNO brano, zelo dobro ohranjeno, ugodno prodam ali menjam za živino pasme simintalec. Telefon 031 251-363. 728

TRAKTORSKO prikolico za manjši traktor, domača izdelava, popolnoma nova, ugodno prodam. Telefon 041 604-030. L 70

POSEST

PRODAM

MANJŠO kmetijo prodam v okolici Laškega. Hiša, gospodarsko poslopje in 2 ha zemljišča. Telefon 070 376-656. 698

VINOGRAD na lepi sončni legi, z razgledom na Aqualuno, prodam. Telefon 040 354-633. 743

TRAVNIK v velikosti približno 6.500 m², na Proseniškem, v ravnini, prodam. Telefon 041 763-195. 719

SLAMOREZNIČO, ki jo je pred leti kot traktorski priključek izdelovalo ključavničarstvo Oset iz Sentjurja, kupim. Telefon 031 348-762. p

ZEMLIŠČE, 3.894 m², namenjeno stanovanjski gradnji, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 567-250 ali (03) 5739-201. 738

AVTO STEKLO CENTER
Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

OPREMA

PRODAM

ZAMRZOVALNO omaro Gorenje, velikost 180 x 60 x 60 cm, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 625-384. 735

KMEČKO kotno garnituro, polni les, temne barve in garnituro za dnevno sobo, temne barve, model Zrinjski, oboje poceni prodam. Telefon 031 277-528 ali (03) 5481-898. 745

naša žena
slovenska ŽENSKA in družinska revija
8 Avgust 2020

ŠAMPION KINE ODVAJA SVOJE NEŽNINE PLAT

NA OBISKU PRI DRUŽINI ŽANUT Z LOZIC

Dr. Manca G. Ranka PRINAŠA NOV VETER V RAZISKOVANJE USOB POZABLIH ŽENSK

Otroštvo Ninne Kozorog, ZAVETNICE RANLJIVIH IN PREZRTIH

NA IZLET PO ZOISOVIH POTEH

NE VZGAJAJMO S KAZNIMI, TEMVEČ Z ZGLEDOM

NEPOZABNA IZKUŠNJA - POROD DOMA
Bilo je intenzivno, a hkrati čarobno

ŽE v prodaji!

Slovenska podjetnost
Petra Jančar iz Ljubljane ob večerih kvačka z žico

Mladi talenti
Ana Grdadolnik iz Lehna na Pogorju zvezdica že od malega

Nega in kozmetika
Miti in resnica o povečevanju ustnic

Modni nasveti
Sladkorčki v barvah citrusov in rožnatih fukcij

Zdravje
Vitamin D lahko zmanjša napade astme

Za lepši dom
Ustvarite si svojo poletno oazo, kot na morju

Okrasne rastline
Dalije pisanih barv in oblik

Z razvojem pediatrije in medicinskega znanja na sploh se je spremenil pogled na nosečnost in porod. Predvsem v smislu zavarovanja porodnic, ki so na porodu pogosto umirale. O kontracepciji in planiranju družine oziroma rojstev včasih ni bilo niti sluha, pa tudi kršćanska vzgoja je pripomogla k temu, da je ta relativno pozno prišla v veljavo – šele po 2. svetovni vojni. Porod v bolnišnicah je ponujal strokovno obravnavo in, v primeru porodnih zapletov, nujno zdravniško oskrbo. Zaradi vse manj osebne obravnave porodnic pa je med njimi vedno več nezadovoljstva in slabih občutkov v teh, zanje tako pomembnih trenutkih. Anja in Andraž sta mlada starša, ki se jima je konec preteklega leta rodila prvorojenka Maja. Anja je rodila doma, ob spremstvu babice, doule in moža Andraža. Svojo izkušnjo pa sta bila pripravljena deliti z bralci Naše žene/Zenske.

NE PREZRITE

HEBET 204

Odšla si, draga mama,
upanje, ljubezen naša.
Ne moremo te obuditi,
nihče ne more te vrniti.
V srcih naših večno boš živeła.

ZAHVALA

V častitljivem 97. letu je odšla v večni
pokoj naša draga mama, babica,
prababica, svakinja, teta in botra

MARIJA DOBERŠEK

s Planine pri Sevnici
(22. 4. 1924 – 21. 7. 2020)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem, ki ste bili z nami v težkih
trenutkih slovesa. Zahvaljujemo se za izraženo sožalje, daro-
vane sveče, cvetje, sv. maše in molitve.

Iskrena zahvala gospodu župniku Vengustu za sočuten poslovi-
ni obred in za sv. mašo ter gospe Udučevi za ganljiv poslovični
govor. Najlepša hvala pevskega zboru za lepo odpete pesmi ob
slovesu in pri sv. maši ter glasbeniku za odigrano Ave Mario.
Hvala praporščaku in pogrebniemu podjetju Žalujka za skrbno
organizacijo in izvedbo pogrebne slovesnosti.

Najlepša hvala zdravstvenemu osebju bolnišnice Celje za požr-
tvovalno nudenje najboljše možne medicinske oskrbe. Posebna
zahvala zdravstvenemu osebju ZD Šentjur in enote Planina za
celovito zdravstveno oskrbo in nujno pomoč, osebni zdravnici
Hvalc-Kolman, patronažni sestri Pavliki in gospe Sabini za po-
moč na domu, zdravnikom v sorodstvu za dragocene nasvete
ter UKC Ljubljana za dolgoletno zdravstveno spremljanje.

Hvala organizaciji Rdečega križa, Društvu upokojencev Planina,
Društvu vojnih invalidov Celje, krajevni skupnosti Planina in
občini Šentjur za pozornost, sodelovanje in pomoč.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste našo drago mamo imeli radi, jo
obiskovali in ji pomagali premagovati različne težave. Hvala,
da jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsa dobrota in toplota tvojega srca bo ostala vedno z nami.

Žalujoci vsi njeni

Pet let v grobu spiš,
v mojem srcu
še živiš,
najdražji moj ...

V SPOMIN

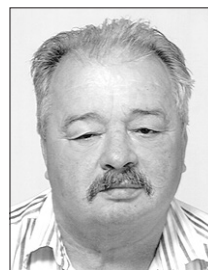
Mineva pet let od smrti mojega

DARKA GUSTIJA BINCLA

iz Vojnika
(5. 7. 1961 – 11. 8. 2015)

Njegova Anka s sinom Danijelom

651

Je čas, ki da,
je čas, ki vzame, pravijo,
je čas, ki celi rane,
in je čas, ki nikoli ne mine
ter pusti neizbrisne spomine ...

V SPOMIN

FRANC KMETEC

(23. 10. 1954 – 11. 8. 2019)

Mineva leto dni, kar je za vedno zaspal naš dragi mož,
oči, dedi, svak, zet, stric, tast in prijatelj.

Hvala vsem, ki ste ga obdržali v lepem spominu, postoj-
jite ob njegovem grobu in mu v spomin prižgete svečo.

Žena Danica, sin Aleš in hči Maja z družino

726

ZAHVALA

Ob izgubi drage sestre,
svakinje in tete

IVICE GUČEK

(1937 – 2020)

se zahvaljujemo DU Dolgo polje, sosedom, nekdanjim
sodelavkam, družini Meštrovič in prijateljem, ki ste se
od nje poslovili na dan pogreba.

Hvala vsem za izražena ustna in pisna sožalja.

Vsi njeni

734

Pred kratkim še vedra in
upanja polna,
s tegobami v zdravju, a ne
zares bolna
je naša ljubljena mama bila,
a danes, čez noč je od nas
odšla ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mami

DANICE MALGAJ

iz Gorice pri Slivnici 69
(13. 1. 1949 – 3. 8. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami ter
darovali cvetje, sveče in za svete maše. Zahvala pogrebni
službi Zagajšek, cvetličarni Mateja, pevkam in pevcem na
koru ter gospodu Šramlu za čudovito mašo.

Posebna zahvala gospe Ireni Seničar za prelep govor.

Žalujoci: vsi njeni

733

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave in bele barve,
pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na
dom. Telefon 070 545-481.

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesno-
stjo, prodamo. Brezplačna dostava na
dom. Vzreja nesnic Tiboot, telefon (02)
582-1401.

DVE telički simentalci, bikca simentalca, sta-
rega dva meseca, cena 280 EUR, in dva
prašiča, težka približno 45 kg, 100 EUR/
eden, prodam. Telefon 031 840-282.

novi tednik

radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

**MALE OGLASE, ČESTITKE,
OBVESTILA IN OSMRTNICE**

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

**sprejemamo v času uradnih ur (7.00–15.00)
na sedežu podjetja, Prešernova ulica 19, Celje.**

**POŠILJATE JIH LAHKO TUDI PO
ELEKTRONSKI POŠTI**

na naslov oglasit@nt-rc.si

ali jih sporočate po **TELEFONU 03 4225 144.**

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

TELIČKO, staro tri mesece in pol, pasma (ls/
bbp) limuzin, prodam. Telefon 041 265-
492.

TELIČKO pasme limuzin, staro 2 mesece,
težko približno 110 kg, prodam. Več in-
formacij po telefonu 041 963-633.

KOZO mlečne pasme, staro 3 leta, prodam.
Telefon 031 733-965.

PUJSKE, težke od 30 do 60 kg, za zakol ali
nadaljnjo rejo, in izločeno svinjo za zakol
prodam. Telefon 041 295-239.

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, plačilo takoj +
DDV, kupim. Telefon 041 653-286.

RAZNO

IŠČEM osebo, ki bi skrbela zame. V zameno
ji podarim manjšo hišo v bližini Šentjurja.
Telefon 070 765-663.

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup lesa. Si-
ma-les, Zagorje 31, Lesično, telefon 040
211-346.

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO žametna črnina in modra frankinja
prodam po ugodni ceni. Informacije po
telefonu 041 284-127.

ŠKOP, 25 kosov, prodamo. Telefon 031 864-
250.

JABOLČNIK iz starih sort jabolk (bobovec, mo-
šanček) prodam. Telefon 041 604-030.

SUH ječmen prodam. Telefon (03) 5461-764.

OSTALO

PRODAM

DRVA, kratko žagana ter dolga v hlohah, z
dostavo, prodam. Telefon 040 211-346.

SUHA bukova drva na paleti dolžine 25, 33
in 50 cm, z dostavo, prodam. Telefon 041
252-132.

RABLJEN električni bojler, 120 l, kombiniran,
za centralno, in 14 m² rabljenih tlakovcev
S prodam. Telefon 031 682-918.

ZRAČNO puško, 5,5 mm, plinski gorilec za
žar in stoječo digitalno tehtnico, nosilnost
150 kg, prodam. Telefon 041 763-512,
Radeče.

TELICO ls/lim, težko 570 kg, in slamo v okro-
glih balah prodam. Telefon 041 222-762.

PET »klatfer« drva, bukev in gaber, prodam.
Telefon 041 951-079.

SMREKOVA drva in smrekove obrezline ter
drobna drva za štedilnik, okolica Laškega,
prodam. Telefon 041 295-239.

**Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije**

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

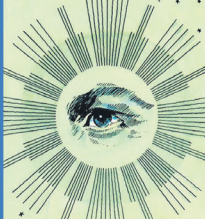
MED TEDNOM
SRČNA KRALJICA
TELENOVELA

18.00

ARENA

V OMREŽJU VAŠEGA OPERATERJA: T-2 22, TELEMACH 129, EON 700, TELEKOM 688, A1 311, TOTAL TV 22

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

TVT d.o.o., Škafeljova 2, 3000 Celje

090 42 24

2,19 €/min. iz omrežja A1, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

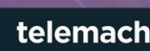
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

metropol

ČETRTEK

20.00 **Mali princ Fahim** – biografska komična drama

PETEK

18.00 **Medena dežela** – dokumentarni

20.30 **Pod belimi pečinami** – drama

SOBOTA

20.00 **Pod belimi pečinami** – drama

NEDELJA

18.00 **Pod belimi pečinami** – drama

20.30 **Medena dežela** – dokumentarni

SREDA

20.00 **Mali princ Fahim** – biografska komična drama

Celjski sejem:
»Drive-in« kino

PETEK

19.00 **Roki gre v ring** – animirani, družinski, sinh.

21.00 **Avtocesta smrti** – akcijski

23.00 **Darilo** – srhljivka

Zvezde pod
zvezdami na
ploščadi ob Domu
kulture Velenje

PONEDELJEK

21.00 **Vsi proti vsem** – slovenski kriminalni triler, vstop prost

V primeru slabega vremena bo predstava v veliki dvorani kina.

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 13. 8.

18.00 Mestna plaža Celje

Zmajček Andrejček
lutkovna predstava za otroke od tretjega leta dalje

20.30 Vodni stolp Celje

Goran Bojčevski: Metamorphosis in video projekcija
v primeru dežja dogodek odpade

20.30 Oder pred Domom kulture Velenje

Alba Nacinovich & Marko Čepak Trio
Max klub jazz festival, nadomestni koncert; v primeru slabega vremena v Max klubu Velenje

PETEK, 14. 8.

20.30 Amfiteater na Velenjski promenadi

Matjaž Jelen (Šank Rock): Akustično doma
v primeru slabega vremena koncert odpade

21.00 Ploščad pred Mestno kavarno Metropol

InMotion
koncert

21.00 Atrij Savinove hiše Žalec

Petra Koprivec
klavirski koncert; v primeru slabega vremena v avli Doma II. slovenskega tabora Žalec

SOBOTA, 15. 8.

10.00 Travniki pred Domom kulture Velenje

Sobotne lutkarije: Polh rogovilež
glasbena pravljica za otroke; v primeru slabega vremena bo predstava v veliki dvorani Doma kulture Velenje

21.00 Ploščad pred Mestno kavarno Metropol

Dalmatinski večer s skupino Štajerska mornarica
koncert; v primeru dežja odpade

NEDELJA, 16. 8.

11.00 Pokrajinski muzej Celje

Grofje Celjski
javno vodstvo po razstavi

17.00 Dvorec Novo Celje

Nedeljska glasbena promenade: Briljantna opera in virtuoza violina
koncert

TOREK, 18. 8.

18.00 Mestna plaža Celje

Cecilija in zmaj
lutkovna predstava za otroke, v primeru slabega vremena odpade

19.00 Lapidarij Savinjsko nabrežje Celje

Knjige v mreži
delavnica na temo knjig; z vami bosta Barbara Gradič Oset in Nuša Komplet Peperko; v primeru slabega vremena v AQ galeriji

19.00 Sončni park Velenje

Con Brio, kvartet flavt
v primeru slabega vremena koncert odpade

SREDA, 19. 8.

20.30 Oder pred Domom kulture Velenje

Marko Črnčec Electric Trio
Max klub jazz festival, nadomestni koncert; v primeru slabega vremena v Max klubu Velenje

radio celje

novi tednik

Društvo Generator organizira dobrodelno akcijo

NAPOLNIMO ŠOLSKE TORBICE SKUPAJ!

Pomagajmo staršem in otrokom napolniti šolske torbe za novo šolsko leto. Če lahko pomagate, prinesite šolske torbe, zvezke, pisala, barvice in druge šolske potrebščine na oglasni oddelek Novega tednika in Radia Celje (vsak delovnik med 7. in 15. uro) ali v Celjski mladinski center.

Če bi radi darovali, pa nimate možnosti priti do zbirnih mest, pokličite članice društva Generator na številko 070 234 733.

Zbiramo do 24. avgusta!

Hvala za vašo pomoč!
Medijski sponzor: NT & RC

m n z c

muzej novejšezgodovine|celje

M – KOT MUZEJ

5-dnevne Poletne počitniške vragolije

Zabavno ter poučno raziskovanje, ustvarjanje in druženje v Muzeju noveše zgodovine Celje.

25. avgust do 29. avgust 2020

Število mest je omejeno, zato pohitite s prijavi!

<http://www.muzej-nz-ce.si>

Ostale prireditve

ČETRTEK, 13. 8.

9.00 Knjižnica Šentjur

Počitniške ustvarjalne delavnice za otroke

10.00 do 11.30 Galerija Velenje

Kdo živi v morju?
delavnica za otroke, starejše od petih let

SOBOTA, 15. 8.

11.00 do 20.00 Stari grad Celje

Živa zgodovina na Starem gradu
v viteškem taboru se lahko pomerite z vitežom v lokostrelstvu ali mečevanju, klepetate z grajsko damo in prisluhnete šalam grajskih glumačev

radio celje

Vedno z menoj!

novi tednik

Vedno z menoj!

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 13. avgust

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Naši očaki**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Kalejdoskop**; 12:00 Globalne novice; **12:20 Atlas narave**; 13:00 **Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Gospodarski utrip regije (ponovitev); 19:20 Kalejdoskop (ponovitev)

Petek, 14. avgust

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Milenium**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Za zdravje**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Za zdravje (ponovitev); 19:20 Hiša glasbe (ponovitev)

Sobota, 15. avgust

6:20 Milenium (ponovitev); 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 11:00 Globalne novice; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; **14:20 Vitamin C**; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; **20:00 Nora sobota**

Nedelja, 16. avgust

6:20 Naši očaki (ponovitev); **7:20 Luč sveti v temi**; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05**

Osmrtnice

11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; **13:10 Čestitke in pozdravi**; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; **19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)**

Ponedeljek, 17. avgust

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Športnih 30**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Floradio**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00

Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Športnih 30 (ponovitev); 19:00 Katarca

Torek, 18. avgust

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Zverinice iz regije**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Po-udarjeno**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **12:20 Hiša glasbe**; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**;

17:30 Osmrtnice

18.20 Po-udarjeno (ponovitev); 19:20 Vitamin C (ponovitev)

Sreda, 19. avgust

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Vaš zakaj, naš zato**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Gospodarski utrip regije**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **12:20 Mali O**; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Vaš zakaj, naš zato (ponovitev); 19:20 Zverinice iz regije (ponovitev)

Postani diplomirani inženir strojništva

Vabljeni k vpisu v visokošolski
strokovni študijski program
Sodobno proizvodno inženirstvo
(izredni študij)

Znanje, ki ga boste
lahko uporabili!

Informativna dneva:

- **četrtek,**
20. 8. 2020, ob 16. uri,
- **četrtek,**
10. 9. 2020, ob 16. uri

v prostorih Visoke šole za proizvodno
inženirstvo, Mariborska c. 2, Celje,
1. nadstropje.

Prednosti študija na VŠPI
preveri na:

www.vspi.si • info@vspi.si

NEDELJA, 16. 8.

11.00–19.00 Stari grad Celje

**Živa zgodovina na
Starem gradu**
v viteškem taboru
se lahko pomerite z
vitezom v lokostrelstvu
ali mečevanju, klepetate
z grajsko damo in
prisluhnete šalam grajskih
glumačev

novi tednik

radio celje

TOREK, 18. 8.

10.00 in 17.00 Travniki pred
Domom kulture Velenje

Torkove igrarije:
Keramika
v izvedbi članov Društva
šaleških likovnikov; v
primeru slabega vremena
igrarije odpadejo

SREDA, 19. 8.

9.00 do 11.00 Zgornji vrt Savinje
Laško

Domači kotichek
predstavitev in prodaja
domačih dobrot in
izdelkov lokalnih
ponudnikov

9.00 do 11.00 Ploščad pred
Ipavčevim kulturnim
centrom Šentjur

**Prigode iz pravljicne
vreče**
pravljice pod krošnjami
dreves z Majo Furman,
po pravljicah sledijo
delavnice; vstop prost

10.00 Preddverje Mestne
knjižnice Velenje

**Naredimo si poletni
šopek**
člani Društva zeliščarjev
Velenje vas bodo popeljali
po razstavi

Občasne razstave

**Pokrajinski muzej Celje, Knežji
dvor:** razstava prof. dr. Srečka
Brodar, pionir slovenskega paleo-
olitika, avtorica Nina Sovdat, do
konca leta 2020, razstava Vitraji
avtorja Aleksandra Sušnika; do
sredine oktobra 2020

**Pokrajinski muzej Celje, Stara
grofija:** razstava ob 130-letnici
Alme M. Karlin, Azija me je pov-
sem uročila; do 31. 8., razstava
Čast in slava – Odlikovanja, meda-
lje, znaki in značke iz zbirke Pokra-
jinskega muzeja Celje, avtor mag.
Damir Žerič; do oktobra 2020

Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Od dvojnega prostora
do Evrope Conamare, izbor del
iz stalne zbirke Centra sodobnih
umetnosti Celje; do 30. 8.

Likovni salon Celje: razstava
Tadeja Vaukmana Ritual očiče-
vanja; do 16. 8.

Savinov likovni salon Žalec: raz-
stava likovnih del Janka Melanška
Moja obarvana pot; do 29. 8.

Muzej Laško: razstava Mojstri
piva; do 30. 9.

Zadružni dom Solčava: razstava
ročnih del domačinov; do 15. 8.

Galerija Velenje: razstavi s sku-
pnim naslovom Različnosti ge-
neracij, predstavljata se Arpad
Šalamon ob 90-letnici življenja
in Anja Kralj z razstavo Črka na
črko; do 5. 9.

Muzej novejšje zgodovine Celje

Odpiralni čas: od torka do petka od
10.00 do 18.00, sobota od 9.00 do
13.00, nedelja od 14.00 do 18.00,
ob ponedeljkih in praznikih zap-
rto.

Vsaki dan si lahko v odpiralnem
času ogledate stalno razstavo o
življenju Celja in Celjanov v 20.
stoletju **Živeti v Celju**, razstavi
v edinem slovenskem Otroškem
muzeju Hermanov brlog – stalno
Brlog igrač in novo občasno **Več
kot barve** ter občasno razstavo
Kulturo ljudstvu!, posvečeno
100-letnici kulturnega društva
Svoboda Celje.

V Fotoateljeju in galeriji Pelikan
pa si lahko po predhodni najavi
ogledate novo občasno razstavo
Pelikanovih portretov **Obrazi** in
občasno razstavo **Fotohiša Peli-
kan 1899–1919–2019**.

Ogled razstav je možen le za **po-
sameznike, družine in manjše
skupine** (do 3 osebe) ob upošte-
vanju navodil, ki so jih pripravili,
da bo vaš obisk v njihovem mu-
zeju varen.

Pokrajinski muzej Celje

Odpiralni čas: od torka do nede-
lje od 10.00 do 18.00, ob pone-
deljkih in praznikih zaprto.
Razstavišče Stara grofija, Muzej-
ski trg 1, Celje

Stalne razstave: **Kulturno-zgo-
dovinska razstava, Od gotike do
historicizma po korakih** (prila-
gojeno za osebe z okvaro vida),
Alma M. Karlin Poti
**Razstavišče Knežji dvorec, Trg
celjskih knezov 8, Celje**
Stalna razstava: **Celeia – mesto
pod mestom, Grofje Celjski,
Od šivanke do zvezd** (prazgo-
dovinski del stalne arheološke
razstave)
Muzej je odprt za vse obiskoval-
ce z upoštevanjem pravil NIJZ
(maska, socialna razdalja).

Stari grad Celje

Stari grad Celje je v juniju, juliju
in avgustu odprt od 9.00 do 21.00,
zadnji vstop je pol ure pred zapri-
tjem gradu. VR-doživetij na gradu
do nadaljnjega ni.

Na gradu je lahko istočasno naj-
več 50 ljudi hkrati. Če bo število
obiskovalcev preseglo 50, bodo
moral naslednji na obisk počakati.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

www.novitednik.si

sport@nt-rc.si

Drevesna hiška v Mestnem gozdu in Spominska hiša Alme Karlin

Almina hiša je odprta ob petkih
in sobotah od 10.00 do 17.00.
Drevesna hiška je odprta od srede
do petka od 17.00 do 19.00, ob
sobotah, nedeljah in praznikih
pa od 14.00 do 19.00. Obe hiški
sta v primeru dežja in slabega
vremena zaprti.

Galerija Zgornji trg Šentjur

(stavba TIC), Ulica skladateljev
Ipavcev 17

Odpiralni čas od ponedeljka do
petka od 9.00 do 16.00.

Stalne zbirke:
Muzej zakladi Rifnika (arheolo-
ški muzej z več kot 600 najdbami
iz bližnjega arheološkega najdi-
šča Rifnik),
Spominska soba New Swing
Quarteta,
Ipavčeva hiša (hiša rodbine
zdravnikov in skladateljev Ipav-
cev),
Muzej južne železnice na žele-
zniški postaji Šentjur, možen
ogled po dogovoru, tel. 051-311-
074

Informativni dnevi 2020

Vabljeni na informativni
dan za vpis v visokošolski
strokovni študijski program
Zdravstvena nega v

četrtek,
20. avgusta
2020,
ob 16. uri

v prostore Visoke
zdravstvene šole v Celju
Mariborska c. 7, Celje

Več informacij:
www.vzsce.si

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in
agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se
plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Tanja Seme

E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc,
Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik,
Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šu-
ster, Luka Žerjav

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedni-
ku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti:
agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvodi) oz. 14,21
EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20
EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d.
Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih
rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Poletje 2020

Pričakovanja

Realnost

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Tabletka

Vnuk ponuja svojemu dedku tabletko.

»Kaj je to, sinko?«

»To je tableta, ki ti bo pomagala, da se boš z babico počutil kot mladenič.«

»Krasno, če res deluje, dobiš od mene sto evrov!«

Naslednji dan pride dedek ves vesel iz svoje sobe in vnuku izroči 1.100 evrov.

»Ampak to je preveč, rekel si sto evrov,« je presenečen vnuk.

»Saj, od mene si dobil sto, ostalo je od babice.«

Na istem seminarju

Moški je izvedel, da bosta žena in ljubica na istem seminarju v drugem mestu. Malo ga je zaskrbelo in ko sta se vrnila, je preveril, ali sta se spoznali. Najprej je rekel ženi: »Imaš kakšno fotografijo s seminarja?«

Žena jih pokaže in na eni zagleda ljubico. Na videz neprizadeto vpraša ženo: »Kdo pa je ta?«

Žena odgovori: »Ne vem, kako ji je ime, ampak očitno je prava prostitutka. Vsak večer je pila in plesala na mizah, res grozno.«

Naslednji dan je sedel z ljubico. Enaka zgodba, ko je na fotografiji zagledal ženo, je vprašal na videz neprizadeto: »Kdo pa je ta?«

Ljubica odgovori: »Ne vem, kako ji je ime, a očitno je neka fina gospa. Prišla je z možem in tri dni nista prišla iz sobe.«

Trije

Nekje na podeželju. Policist ustavi trojico na motorju. »A ste normalni, a ne veste, da se trije ne smejo voziti na motorju!«

»Trije? Ojoj, Jožeta smo izgubili.«

Priporočilo

»Imate kakšno priporočilo prejšnjega šefa?« vpraša poslovodja mladeniča na pogovoru za službo.

»Imam! Rekel je, naj si čimprej poiščem drugo službo.«

Dedek, kam se izliva ta reka?
V dnevno sobo, sinko.

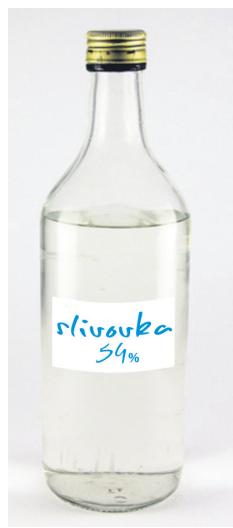
Pri mnogih je tako, da ne morejo spati,
če pijejo kavo.
Pri meni je obratno. Če spim, ne morem piti kave.

NIJZ sporoča:
»Tisti, ki že štiri mesece nosite masko za enkratno uporabo, ste odporni na vse.«

Včeraj zvečer me je skoraj kap! Vzela sem svoj covid test iz hladilnika – beri: domača slivovka, 54 %, in preverila. Ni imela okusa, vonja, moči! Napisala sem oporoko: šivalni stroj naj dobi hči, multipraktik druga hči, avto sin, apartma na morju mož. Ležem v posteljo in čakam. Potem se spomnim, da sem slivovko dala na balkon, v hladilnik pa sem dala vodo, ker je bilo zelo vroče. Oddahnila sem si, raztrgala oporoko in šla na balkon ter opravila nov covid test. Vse »štima«: okus, vonj in moč.

Oven

Nikakor se ne boste znali uživati v nastalo situacijo, saj bo vaša prilagodljivost zmanjšana. Bojujte se v teh dneh za strpnost, saj se vam bo najbolj obrestovala. Vaši odzivi naj bodo umirjeni, umirjeno naj bo vaše delovanje, slednje še posebno velja za delovno področje. Že v preteklosti ste si zastavili pomembne cilje, le od vas je odvisno, kako jih boste uresničili.

Bik

Čutili boste porast energije in mimogrede opravili vrsto pomembnih opravil. Vaš način komunikacije bo izreden, zato se tokrat lahko zanesete na lastno presojo. Pred vami so pomembne spremembe, saj boste z veliko mero iznajdljivosti in odločnosti presegli blokade, ki vam onemogočajo napredovanje. Vaša vladarica vam bo prinašala očarljivost in potrebo po varnosti.

Dvojčka

Skušali boste izvesti pomembnejše srečanje in pri tem občutili zelo močno energijo. Deloviti morate sistematično, nikar se po nepotrebnem ne izpostavljajte. Zastavili si boste pomemben cilj in ga počasi uresničevali. Vaš vladar prinaša moč, prodornost in obilo energije. Odločitve glede potovanja boste odložili, kar ne bo pomenilo, da boste nezadovoljno sedeli doma.

Rak

Zadeve na poslovnem področju se bodo počasi umirile, vendar notranjega miru še ne boste našli. V naslednjem obdobju boste imeli lepe obete, zato energijo usmerite v doseganje novih rezultatov. Od navdušenja in energije boste kar prekipevali. Veliko koristnega boste naredili tudi v smislu odnosov, saj boste hrepeneli, da bi izginile vse napetosti iz preteklosti.

Lev

Dobili boste lepe novice, ob katerih boste blesteli od dobre volje. Zavedati se morate, da morate kljub sreči, ki jo doživljate, izpolnjevati delovne obveznosti. Pred vami je krajša pot, ki vam lahko prinese napredovanje na različnih področjih. Pridni in sistematični boste, uspeh vam ne more uiti. Boste pa s hrepenenjem zrli v dni, ki prihajajo, in si želeli spremembe na čustvenem področju.

Devica

Izkoristite pozitivne vplive planetov in dokončajte naloge, ki ste si jih zastavili. V prostem času se vam obeta obilo prijetnih in romantičnih trenutkov. Vse boste imeli skrbno pod nadzorom in ob tem ugotaljvali, da čas mineva hitreje kot sicer. V ljubezni se vam obeta manjše spremembe, ki vam bodo prinesle odločen korak, na katerega ne boste računali.

Tehtnica

Obveznosti bodo tako velike, da boste potisnili čustvena razmerja na stran. Zato boste imeli na finančnem področju odlične rezultate. Mnogo bolje bi naredili, če se ne bi neprehoma ukvarjali s preteklostjo, saj vam takšno ravnanje jemlje energijo in moč za korake, ki jih morate nujno narediti v tem obdobju. Odločnosti vam lahko pomaga, da uskladite nasprotja na vseh področjih.

Škorpion

Zadeve bodo še naprej nejasne, še posebej kar se finančnega in poslovnega področja dotika. Najpomembnejše je, da se vas ne poloti panika. Zavedajte se, da ste sposobni urediti še tako zapletene zadeve. Zavedajte se tudi, da je vse minljivo. Nujno je, da določite prednosti in delujete bolj sistematično. Spreminjali boste določene zadeve, ki se dotikajo nedavnih odločitev.

Strelec

Ponovno se boste poigravali z mislijo, da bi se podali na pot. Dobro premislite, ali vam okoliščine to res omogočajo. V tem obdobju boste prisiljeni poprijeti za delo, kar se vam bo odlično obrestovalo. Vaš vladar še vedno biva v znamenju kozoroga in vas opozarja, da poiščite novo priložnost, predvsem na delovnem področju. Spremembe bodo tako velike, da včasih sami sebe ne boste več dohajali.

Kozorog

V družbi boste blesteli, vendar srečni ne boste, kajti imeli boste občutek, da vam nekaj ali nekdo manjka. Mogoče se boste skušali izogniti soočenju s seboj in se poigravali z mislijo na svojo ljubezen. Vaš vladar še vedno biva v vašem znamenju in vas opozarja, da morate bolj sistematično poskrbeti za svojo prihodnost. Do konca leta je še čas, da uredite vse, kar ste zamudili.

Vodnar

Spremenljivo razpoloženje vam počasi že preseda. Usmeriti se morate na posamezne težave, drugače se bo v vašem življenju pojavila še večja zmeda. Vaš vladar je že krepko vstopil v znamenje bika, kar vam povzroča pridnost in potrpežljivost, v negativnem smislu trmo in nepopustljivost. Z malo diplomacije boste uspeli razrešiti neko dilemo, ki se neprestano vrača.

Ribi

V tem času bo izredno močno izpostavljena ljubezen, saj vas bodo romantična čustva popejlala daleč od resničnosti. Vaša sreča ne bo kratkotrajna, zato se dobro pripravite na spremembe. Planeti vam prinašajo veliko ognjene energije in moči, zato jo izkoristite za spremembe. Z malenkostmi se ne boste imeli časa ukvarjati, zato bo v tem obdobju čas vas zaveznik.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

To je prvi deževni val. Ne smemo biti sproščeni, če se

pojavi sonce, kajti

sledil bo drugi

deževni val, ki lahko

postane kritičen.

Za njim morda tudi

tretji.

Bodimo odgovorni.

Nosimo dežnike, tudi

ko ni dežja.

Vedn♥ z men♥j!

Brezplačno poletje na morju

v družbi Novega tednika in Radia Celje in turistične agencije ATP

Vabljeni - uživajte poletje z nami!

Vsi, ki želite letos poleti preživeti dan v pravi družbi, bodite naši prijatelji in obljublamo vam čudovite trenutke v Simonovem zalivu pri Izoli.

Vsako soboto od 27. 6. do 29. 8. 2020 vas bomo odpeljali na nepozaben kopalni dan na slovensko morje. Za vas smo s turistično agencijo ATP pripravili posebna doživetja.

Enodnevna sprostitev na morju bo stala **15 evrov**, pri čemer za naročnike Novega tednika velja nižja cena, **10 evrov**. Prijave na 070-244-150.

Posebno ponudbo smo pripravili za tiste, ki se boste od 12. 3. do 27. 6. 2020 naročili na Novi tednik. Brezplačno boste lahko uživali vse poletne sobote na morju (od 27. 6. do 29. 8. 2020).

Če torej želite 10 sobot brezplačnega in brezskrbnega uživanja na morju, postanite novi naročniki Novega tednika.

Vsem tistim, ki boste z nami čez poletje potovali najmanj petkrat, bomo v soboto, **5. 9. 2020**, podarili brezplačni kopalni dan v Simonovem zalivu s pogostitvijo, dobro glasbo in druženjem z voditelji in novinarji Novega tednika in Radia Celje.

S SKLENITVIJO NAROČNIŠKEGA RAZMERJA PRIDOBITE TUDI DRUGE UGODNOSTI:

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi smrtnic in zahval v Novem tedniku
- Avtobus zvestobe (izbrani izleti po ugodnejših cenah)
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

RESNIČNO SE SPLAČA POSTATI NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA!

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____ E-naslov: _____

Datum naročila: _____ Podpis: _____

Naročnino bom plačeval: ☐ mesečno ☐ na 3 mesece ☐ na 6 mesecev ☐ letno
Račun mi pošiljajte na e-naslov: ☐

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Hkrati potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil naročnik.

NT & RC, d.o.o.
Prešernova 19
3000 Celje

novi tednik

radio celje

Do nagrade ste upravičeni novi naročniki, ki pred tem vsaj 6 mesecev niste bili naročeni na Novi tednik in se zavežete, da boste naročnik ostali vsaj eno leto.
Pogoji in spletna prijava: <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>. E-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171.